

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕОГРАД, ЈУЛ 2000. ГОДИНЕ,
ГОДИНА XI, БРОЈ 765, ЦЕНА 3 ДИНАРА

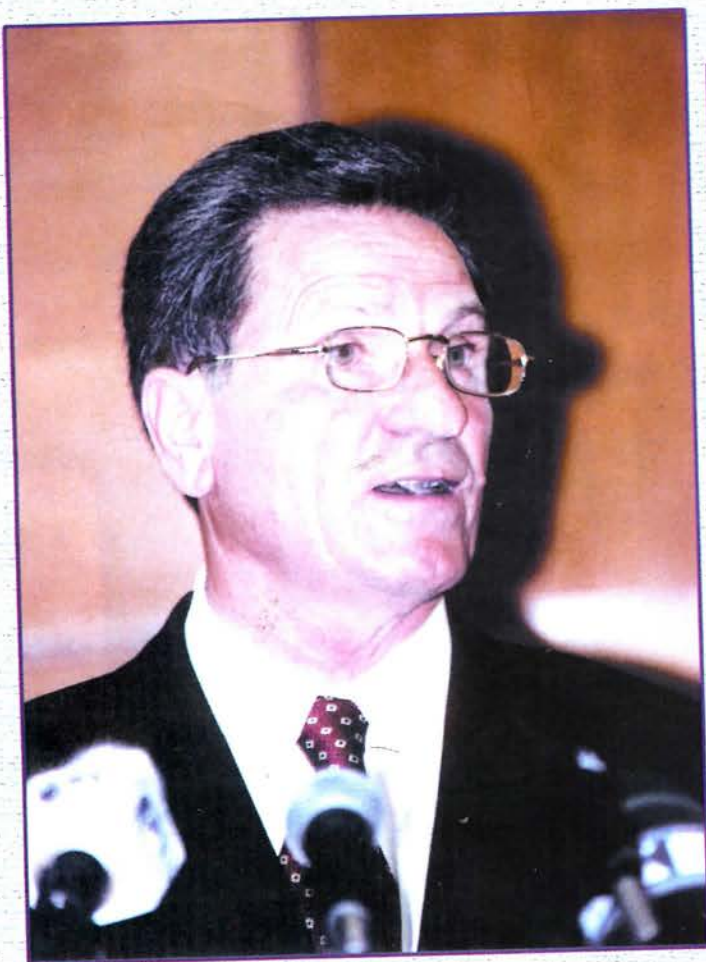

Савезни министар правде
ПЕТАР ЈОЈИЋ

ОДГОВОР

КУРВИ ДЕЛ ПОНТЕ

Самозваном тужиоцу злочиначког Хашког трибунала

**Конференција за штампу
савезног министра правде
ПЕТРА ЈОЈИЋА
Београд, 24. мај 2000. године**

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић Радовановић

Редакција

Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Коста Димитријевић, Дејан Анђус,
Ивана Ђурић, Јадранка Шешељ,
Драгана Глушац, Наташа Жикић,
Весна Зобеница, Добрица Гајић,
Весна Марић, Момир Марковић,
Дејан Лукић, Злата Радовановић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора
Северин Поповић

Фоторепортери
Крсто Голубовић
и Марко Поплашен

Лектор
Зорица Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника
Издавачког савета
Др Бранко Надовеза

Издавачки савет
др Војислав Шешељ,
Томислав Николић,
др Никола Поплашен,
Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,
Александар Вучић,
Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонци,
Момир Војводић, Стево Драгишић,
Драгољуб Стаменковић,
Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,
др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа

"Етикета", 20 октобра 2,
11307 Бољач

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане
су у Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991.
године.

"ДАМА" СУМЊИВОГ МОРАЛА

Ових дана, допуњена новим материјалима, "Историја бешчашћа" повећала је број страница. За то је заслужна протува са инсигнијама тужиоца самозваног Међународног суда за ратне злочине, познатог под именом Хашки суд, злогласна Карла делПонте, коју је савезни министар правде, Петар Јојић, назвао адекватним именом Курва дел Понте.

Та промена имена ујела је за срце Владана Батића, лидера проамеричке Демокришћанске секте који се Курви дел Понте понизно покљонио до земље и извинио. Отпадник Батић ниједном речју није реаговао када су француски припадници КФОР-а, на Палама, брутално киднаповали Момчила Крајишника и када је група његових истомишљеника из "Отпора", за шаку Јудиних сребрењака, пребацила преко Дрине Драгана Николића Јенкија и изручила га целатима Хашког тзв. суда.

Курва дел Понте, која своје јавне и приватне услуге наплено наплаћује, 2. јуна је у Савету безбедности Уједињених нација, не трепнувши, одбацила оптужбе против НАТО и Сједињених Америчких Држава за ратне злочине учињене током прошлогодишњег бомбардовања суверене европске државе, Савезне Републике Југославије. За истрагу о њиховим прљавим работима не постоји правни основ, закључила је та "дама" сумњивог морала.

Само нешто више од месец дана раније, крајем априла, упутила је савезном министру правде писмо у коме је апеловала на помоћ Савезне владе СР Југославије за извођење пред лице правде "ратног злочинца", пуковника Радислава Јанковића, према коме су, по њеним критеријумима, Вилијем Клинтон и другови "милосрдни анђели".

Ресорни министар Петар Јојић и Савезна влада са гађењем су одбили руку Курве дел Понте и порушили све мостове за сарадњу са њеним тзв. судом. Пуковнику Јанковићу, на територији његове отаџбине, неће фалити ни длака са главе.

Дакле, СР Југославија је образ претпоставила користи. Опет је доказала да је боља од зликоваца који зато и насрћу да је униште. Али, острашћени мржњом, превидели су да то није могуће. Сигурно је да ће кад тад научити лекцију.

Синиша Аксентијевић

прилози за историју БЕЗЧАШЋА

ДОПИС САВЕЗНОМ МИНИСТРУ ПРАВДЕ,
ПЕТРУ ЈОЈИЋУ, ОД 26. АПРИЛА 2000. ГОДИНЕ,

ПИСМО ЗЛОГЛАСНЕ КАРЛЕ ДЕЛ ПОНТЕ

Бескрупулозни тужилац Међународног тзв. суда, коме је до међународне правде стало као до лањског снега, апелује на сарадњу Владе Југославије са том илегалном институцијом
Од тог посла неће бити ништа јер је писмо, очигледно, упућено на погрешну адресу

Екселенцијо,

Тужилаштво има част да, у складу са чланом 29. Статута Међународног суда и правилном 39. Правилника о поступку и доказима, затражи сарадњу Владе Савезне Републике Југославије.

Тужилац је упутио судски позив пуковнику Радиславу Јанковићу да се појави у Тужилаштву у понедељак 15. маја 2000. године у 10 часова пре подне, ради саслушања и давања изјаве о кршењима међународног хуманитарног права у вези са заузимањем заштићене зоне Сребреница јула 1995. године, и у периоду након тога. Уз ово писмо прилажемо и судски позив.

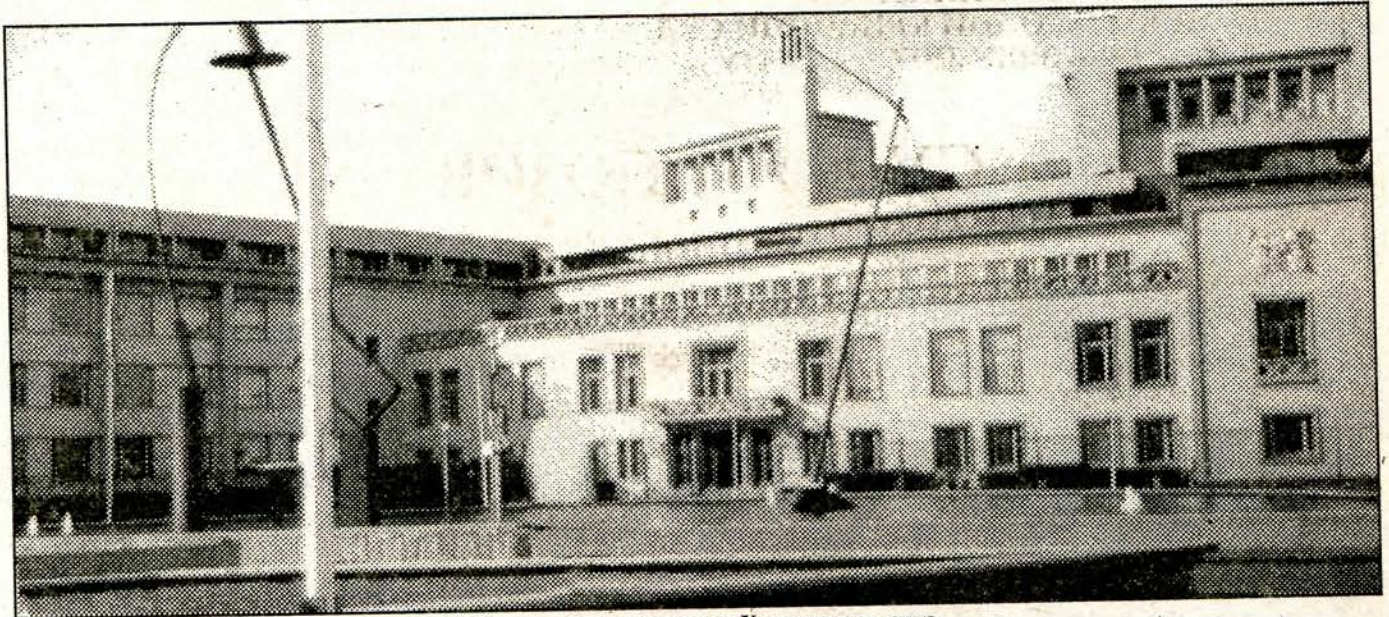
За време боравка у Холандији поводом овог судског позива, а у вези са делима учињеним пре одласка из матичне земље, пуковник Радислав Јанковић неће бити кривично гоњен, или притваран, нити ће му лична слобода бити на било који начин ограничена. Такође, њему припада накнада за све разумне трошкове који наступе услед одазивања овом судском позиву.

Познато нам је да пуковник Радислав Јанковић поседује предузеће и живи у Савезној Републици Југославији. Према томе, молимо вашу сарадњу да се пуковник Радислав Јанковић пронађе, да му се уручи овај позив и да се од њега затражи да се на позив одазове.

Будући да је саслушање пуковника Радислава Јанковића заказано за 15. мај 2000. године, молимо вас да нас пре 11. маја 2000. године писмено обавестите да сте уручили овај судски позив уз детаљне информације о уручивању позива, или, уколико позив не буде уручен, да нас обавестите шта је предузето како би се позив уручио. Такође, молимо да нас обавестите о томе шта је Савезна Република Југославија учинила како би се обезбедило одазивање пуковника Радислава Јанковића на поменути судски позив.

Захваљујемо на сарадњи и помоћи ваше владе Међународном суду.

С поштовањем,
Carla del Ponte, тужилац

”Дивља градња”: зграда Хашког тзв. суда

ПРИЛОЗИ ЗА ИСТОРИЈУ БЕЖИШТА

27. априла 2000. године

ПИСМО ЗАМЕНИКА ТУЖИОЦА ХАШКОГ ТЗВ. СУДА

Екселенцијо,

Тужилаштво има част да, у складу са чланом 29. Статута Међународног суда и правилем 39. Правилника о поступку и доказима, затражи сарадњу Владе Савезне Републике Југославије.

Најлепше вас молимо да проследите приложени захтев и судски позив (укључујући и њихове преводе) господину Петру Јојићу, савезном министру за правосуђе Савезне Републике Југославије у Београду.

Такође вас молимо да имате у виду да су ова писма регистрована у нашој евиденцији као захтев вашој влади број 068.

Екселенцијо, примите изразе мог најдубљег поштовања.

Њ.Е. Милан Грубић
Амбасадор
Савезне Републике Југославије, Хаг

Graham T. Blewitt,
заменик тужиоца

ТУЖИЛАШТВО МЕЂУНАРОДНИ КРИВИЧНИ СУД ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ

СУДСКИ ПОЗИВ

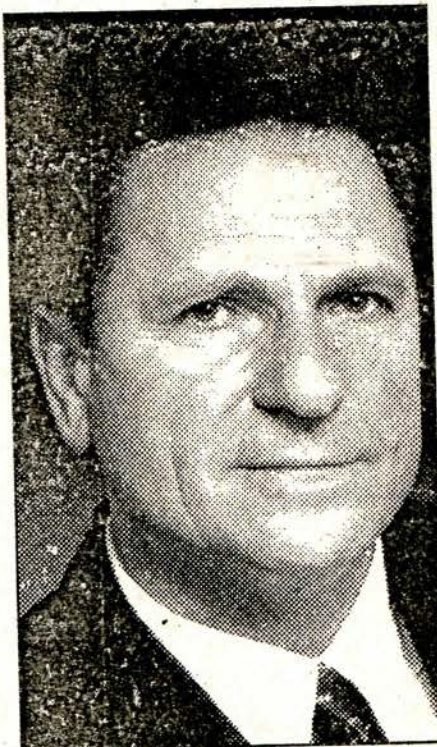
У складу са овлашћењима која су ми поверена на основу члана 18(2) Статута Међународног кривичног суда за бившу Југославију (МКСЈ) и правила 39(1) Правилника о поступку и доказима, позивам пуковника Радислава Јанковића (јула 1995. године налазио се на положају официра обавештајне службе главног штаба Војске Републике Српске) да се у понедељак, 15. маја 2000, у 10,00 часова, појави у канцеларији тужиоца Међународног кривичног суда за бившу Југославију, Churchillplein 1, Хаг, Холандија, ради саслушања у својству сведока како би дао изјаву у вези са истрагом о злочинима који су се догодили у Сребреници и околини 1995. године.

26. априла 2000.
Хаг, Холандија

Carla del Ponte,
туžilцац

ОДГОВОР КУРВИ ДЕЛ ПОНТЕ

Самозваном тужиоцу злочиначког Хашког трибунала

Порука министра Јојића западним силама: даље руке од српског народа!

У вези писма које сте ми упутили 26. априла 2000. године, обавештавам вас да су ми јасне ваше подмукле намере. На ваше бедно писмо одговарам из два разлога: за разлику од вас, ја међународном праву, посебно одговорности за међународна кривична дела, придајем дужну пажњу, а желим и да вам јасно покажем да постоје људи који се не продају за новац, не понижавају се гажењем науке коју су изучавали, верују у Бога и не крававе руке животима невиних људи.

Тамница којом руководите, у којој сте се, као најгора курва, продали Американцима и у коју, користећи се и убиствима, силом довлачите невинне Србе, тзв. Хашки трибунал, нелегална је институција основана противно одредба-

ма повеље Уједињених нација и међународном праву у целини. Такозвани Хашки трибунал основан је Резолуцијом Савета безбедности као његово помоћно тело и принудна мера, а главни заговарачи његовог оснивања биле су земље чланица НАТО, предвођене светским жандармима, Сједињеним Америчким Државама. Називају вас правником, па да вас, као правник са дугогодишњим искуством у кривичном правосудју, подучим да се међународни кривични суд може оснивати једино на основу међународног уговора земаља уговорница и да може да ради тек онда када се створи међународно кривично право (материјално и процесно) које ће тај суд применити.

Међутим, у односу на ваш тзв. Хашки трибунал, како у односу на материјално, тако и у односу на процесно кривично право, постоји потпуна правна празнина, због чега о њему не могу да говорим на основу правних аргумената, па ћу у овом писму изнети и неке своје политичке ставове у односу на оснивање, организацију, рад и суштинске циљеве Трибунала и његову функцију. Ствари се морају упростити и до краја оголити да би се видела права истина коју, у односу на Трибунал и његов рад, и није тако тешко увидети.

Пре или касније и ви ћете морати да се суочите са истином, ваши поступци биће предмет истраге, а последњи део свог трулог живота провешћете иза решетака. Хашки трибунал је организација која проводи политику Сједињених Америчких Држава и земаља чланица НАТО-а. Он није никаква међународна правна институција, већ криминална организација састављена од плаћеника, шпијуна, хошпаћера, слуга Америке и НАТО-а, лица без морала која се у свом раду служе најпрљавијим методама.

Вама и осталима у Трибуналу циљ је да прикријете злочиначке акте лидера Сједињених Америчких Држава и земаља НАТО-а, чиме постајете њихови саучесници. Ви и ваша претходница можете да budete симбол проституције, узимате новац од муштерија и трудите се да урадите све што вам нареду, ма како то одвратно и неморално било, како би били задовољни. Није ни чудо ако се узме у обзир из којих држава долазите и какви морални критеријуми у њима владају.

Где радите "тужиоце"? У Хашком трибуналу?

Хашки трибунал је једна изопачена самозвана установа која нема никакве везе са међународним правом. Ванбрачна мајка овог инквизиционог тела је Медлин Олбрајт, која је годинама загорчавала живот Србима и према њима чинила бројне злочине и геноцид. Сада сте јој се и ви придружили, сваког месеца примате прљави новац умазан српском крвљу.

Шеф еснафа најстаријег заната:
Курва дел Понте

Понашате се као мафијашки и искористићете невољу мог народа који сте утаминчили, подстрекавали друге да га нападају, бездушно га бомбардовали, а сада му и судите. Нисте ви дошли да водите борбу за остваривање људских права, већ сте се прихватили нечасног целатског "посла", наравно за велике паре, а не искључујем и ваше болесне амбиције.

Знам сигурно да је Медлин Олбрајт, која је окрвавила руке до рамена убијајући мој народ, потрошила велике суме долара на Трибунал. Ви извршавате налоге Америке и НАТО-а, и дошли сте да за њих обавите најпрљавији посао, наравно све уз крваве жртве нашег народа. Ниједан доказ немате да нисте плаћеник и слуга Америке и НАТО-а. Са таквим моралним квалитетима ви и остали из тзв. Хашког трибунала не можете

тоу вама као тужиоцу, да Статут Трибунала садржи врло мало права, јер од 34 члана само неколико их се односи на право које Трибунал треба да примењује. Ни у једној савременој правној држави не може се замислити примена кривичног права уз потпуно одсуство његовог општег дела. Статут тзв. Хашког трибунала не прописује услове за кривичну одговорност, неурачунљивост, стварну и правну заблуду, умишљај и нехат, нужну одбрану и крајњу нужду, покушај кривичног дела, положај малолетника, итд.

Другим речима, не постоји ништа од онога што је неопходно за примену кривичног права и изрицање кривичних санкција. Оваква огромна правна празнина, односно одсуство елементарних правних норми, не може да се надомести нормама међународног хуманитарног

ђење поступка и начин доказивања деликта, а поготову да сам суд мења своја правила поступка увек када сматра да то треба учинити, из само њему познатих разлога. Колико је мени познато, тзв. Хашки трибунал је скоро двадесет пута мењао правила поступања и то са накнадним објављивањем, тако да и они који учествују у поступцима за те измене правила сазнају накнадно по објављивању. Што се тиче практичне примене прописаних правила Трибунала, пракса коју спроводи тзв. Трибунал није забележена у међународном праву.

У пракси сте у више случајева користили преваре и намамљивање осумњичених, организовали отмице и киднапована, прекомерну употребу физичке силе која је ишла чак и до физичке ликвидације при лишавању слободe (случај Симе Дрљаче, Драгана Гаговића и др.).

да представљате један прави суд. Напротив, ви сте кукавице и из чистог кукавичлука оптужујете и судите Србима.

Суђења пред тзв. Хашким трибуналом имају све карактеристике позоришне представе у којима тужилац и судије тога суда имају припремљене улоге и задатке, доноси пресуде унапред написане и представа суђења се завршава читањем осуђујућих пресуда, при чему не недостају ни позоришни костими – тоге у којима се као вампири појављујете на суђењу. Тзв. Хашки трибунал је српско судилиште и понижавалиште.

Иако Трибунал то не заслужује, ипак ћу се осврнути и на неке правне аспекте. Свима је позната чињеница, а пого-

права, јер се одредбе хуманитарног права не могу непосредно примењивати у циљу утврђивања личне кривичне одговорности. Наравно, вама и Трибуналу такво стање у потпуности одговара.

Као једини институт из општег дела кривичног међународног права, у Статут је унета тзв. командна одговорност, коју у пракси обилато користите. Сасвим је јасно из којих то разлога чините, јер користећи тај институт можете оптужити свако лице ако процените да је та оптужба за вас и ваш трибунал целисходна.

И у односу на правила поступка тзв. Хашког трибунала, имам озбиљну примедбу пошто нигде у свету нема случаја да суд сам себи прописује правила за во-

Позвали сте у Беч, на међународни скуп о даљој судбини ентитета, начелника Генералштаба Војске Републике Српске, генерала Талића, и тамо га ухапсили. Ухапсили сте Славка Докмановића када је прихватио позив високог функционера Уједињених нација, Жака Клајна, и са пуним поверењем дошао на разговор под окриљем Уједињених нација.

Као један од најбруталнијих начина хапшења истичем пример како сте организовали и наложили хапшење Момчила Крајишника, који је на разбојнички и бомбашки начин лишен слободe у породичној кући, усред ноћи, у присуству деце и својих родитеља. Небитно је да ли сте налог за бруталност издали ви или председници Сједињених Аме-

ричких Држава и Француске, Бил Клинтон и Жак Ширак, који су ово хапшење на хистеричан начин прославили и доживели. Каубојштину на француски начин приликом хапшења српских патриота, а посебно Момчила Крајишника, извеле су "галске јуначине" преко леђа српског народа.

Када сам већ поменуо хапшење господина Крајишника, осврнућу се укратко и на вашу оптужницу против њега. Она је склепана од претпоставки, без иједне речи о елементима бића кривичног дела. За свако кривично дело које се оптуженом ставља на терет морају се у оптужници изнети елементи кривичног дела и чињенично стање, односно докази, тј. мора му се рећи шта је, када и где учинио. У оптужници нема ниједног прецизног датума, и ниједног прецизног доказа када је дело извршено. Због тога ваша оптужница изгледа као да су је писали Алија Изетбеговић или Франо Туђман, или сте је заједно са њима писали, бар тако произлази из њеног садржаја. Оптужница против Момчила Крајишника је памфлет из кога пламти мржња према Србима.

Оптужница мора да садржи све елементе, како се то и ради у свим цивилизованим земљама у свету, са развијеним правним системом. Мора да садржи датум извршења, опис догађаја, ко је дело извршио и конкретну последицу. Ова оптужница је само парафразирање лажних навода сведока муслимана и Хрвата према једном од јунака српског народа. Читајући ову оптужницу, морам рећи да би њеном писцу и састављачу једино могао да поверим да буде руководилац стада оваца. Да се не бисте даље брукали, одмах повуците оптужницу, а господина Крајишника ослободите без одлагања.

Иза ваших поступака пружа се прљава траг еклатантних примера кршења не само међународног права, него и елементарних људских и моралних норми. За који новац својим потомцима, ако вас

је неко икада хтео и ако их имате, остављате у наследство такву срамоту?

Највише оптужница подижете против припадника српске националности. Селективни сте и код утврђивања чињеница. По правилу, тужилац се ставља на страну муслимана и Хрвата, а сада и шиптарских терориста, а у најтежи положај као осумњичене тужилац доводи припаднике српске националности.

Нажалост, морам да истакнем да су се у потпуности обистиниле наше тврдње и уверења да је то Трибунал који је основан за суђење Србима. У прилог томе иду и следеће чињенице:

Присутна је изразита диспропорција приликом подизања оптужница, како по броју, тако и по функцијама оптужених. У Савезној Републици Југославији оптужени су највиши државни, војни и политички функционери, само из разлога што су Срби, што воле своју државу и народ и што у жељи да одбране независност и суверенитет Савезне Републике Југославије нису дозволили њену окупацију.

Такав однос тзв. Хашки трибунал нема према Хрватима и муслиманима који су над припадницима српског народа учинили најтеже злочине, чак и злочин геноцида. Нико из највишег руководства хрватске и Муслиманско-Хрватске Федерације није оптужен за издавање наређења да се врше злочини, вероватно само зато што су у време разбијања СФРЈ, а и касније, били са непријатељима српског народа, Америком и целим НАТО-ом, веома кооперативни. У идентичним случајевима тужилац Хашког трибунала неједнако се односи и поступа при подизању оптужница руковођен чињеницом да ли су осумњичени Срби, муслимани или Хрвати.

Када у изузетним и ретким случајевима и подигне оптужницу против не-срба правна квалификација није иста као за Србе, већ је веома блага и служи само за обмањивање светске јавности. Чиме ви обмањујете своју савест, гос-

пођо Курво Дел Понте? Навешћу само један пример. Силоване Српкиње у логору Челебићи од муслимана, тужилац је оквалификовао као повреду обичаја ратовања а не као силовање, што иначе чини када је наводни извршилац Србин оптужујући га за злочин против човечности.

Овакво поступање тужиоца било је присутно од самог почетка рада Трибунала. Тако од првих 18 оптужница против осумњичених за наводне злочине са простора бивше СФРЈ, 17 оптужница се односи на Србе, а само једна на муслимане. Овај једини случај требало је да створи утисак да ће Трибунал имати иста мерила за све осумњичене. Тај покушај манипулације судством у политичке сврхе не можемо да прихватимо.

Ваша претходница је оптужила председника СР Југославије за наводне злочине и то у моменту када су ваши налогодавци вршили најстрашније злочине над становништвом СР Југославије, а није се на тај корак одлучила у односу на Алију Изетбеговића и Франу Туђмана. Нисте оптужили ни Агима Чекуа, осведоченог злочинца, јер вам то, и да хоћете, не би дозволили ваши налогодавци.

Овакав однос припадника одређених националности у броју оптужених ни у ком случају не одговара правом стању ствари. Далеко највеће жртве поднели су припадници српске националности.

Оптуживање људи који се налазе на највишим функцијама у Савезној Републици Југославији и Републици Србији, има за циљ да се разбије Савезна Република Југославија, да се разбије и распарча Република Србија и да се из састава СР Југославије и Републике Србије отцепи јужна српска покрајина, Косово и Метохија. Учествојете у остваривању злочиначког пројекта уништења српског народа и његовог националног бића.

Однос Хашког трибунала према Савезној Републици Југославији и српском народу очигледно представља најтежи облик дискриминације. Моје лично мишљење је да тиме Хашки трибунал грубо крши Конвенцију о уклањању свих облика расне дискриминације из 1965. године. Та Конвенција обухвата и ову врсту дискриминације коју врши тзв. Хашки трибунал, а пре свега његов тужилац, према Србима. Но, од такве криминалне организације, као што је Хашки трибунал, чији сте ви истакнути члан, могу се очекивати и горе ствари.

Подсетићу вас да су у историји свог народа и државе Срби много пута били суочавани са најтежим искушењима. Више пута је био угрожен и опстанак српске државе, иако она никада није водила освајачке ратове, већ се увек бранила од далеко јачег непријатеља. Српски народ је увек успевао да одбрани свој национални идентитет, слободу и суверенитет, подносећи огромне жртве. У оба светска рата борили смо се против освајача и светских целата, од којих неки данас учествују у финансирању вашег прљавог посла. Данас нашем народу ос-

Окрвалила руке до рамена: Мадлен Олбрајт на Косову

таје једино да брани своју слободу, част, независност и територијални суверенитет по сваку цену. Та праведна и оправдана борба је подржана од многих држава и њихов број биће све већи.

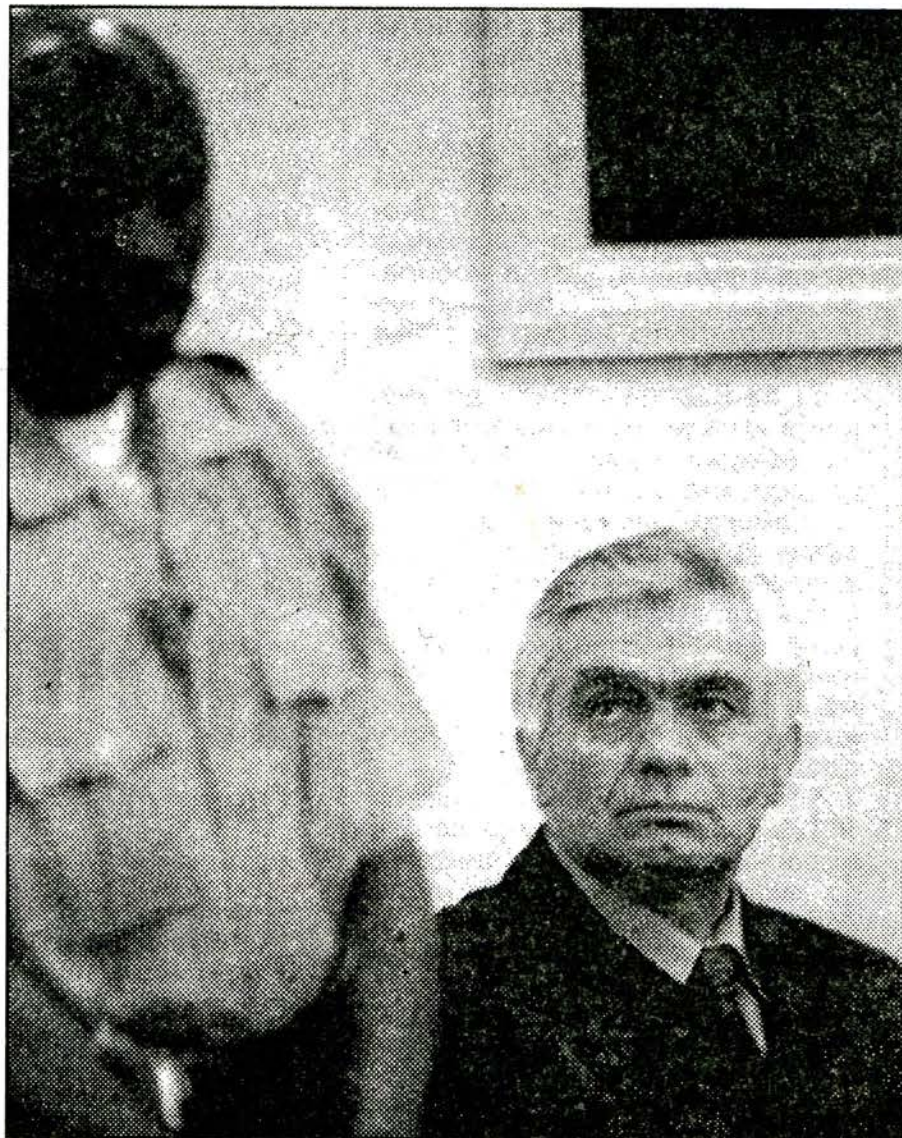
Што се тиче сарадње на коју ме ви у вашем писму позивате, желим да истакнем да је моја земља доказала деспенијам да је увек била за међународну сарадњу и учествовала у раду свих тела Организације уједињених нација, чији је била и оснивач. Исто тако, наша земља је била један од твораца покрета несврстаних земаља и бројних међународних организација. Моја земља је све време подржавала идеју за оснивање сталног међународног кривичног суда који би судио за сва међународна кривична дела која су учињена било где и од припадника било којег народа.

Једино се Сједињене Америчке Државе противе оснивању таквог суда који би био надлежан и за њихове грађане. Ово је разумљиво, имајући у виду бројне злочине које су извршили политичари и припадници оружаних снага Сједињених Америчких Држава, почев од бацања атомских бомби на Хиросиму и Нагасаки, које су убиле стотине хиљада цивила, рата у Вијетнаму у оквиру којих су извршени ратни злочини и геноцид над вијетнамским народом, па до данашњих дана када је још у току агресија на Републику Ирак, у оквиру које се такође масовно и систематски убијају цивили. Због агресије на Ирак, у овој земљи је убијено и умрло услед недостатка лекова и хране око милион и по грађана, претежно деце.

Треба ли да вас подсећам на агресију на нашу земљу коју је извршио НАТО, предвођен Сједињеним Америчким Државама, у којој су им, за новац као и ви, помагале и неке државе које нису чланице НАТО-а, али желе да буду и покушавају да докажу зликовачку структуру своје власти, што је кључни услов за

Морални суноврат Уједињених нација: Вашингтон инструментализовао светску организацију

Самовоља глобалних силедија: брутално ухапшени Србин, Момчило Крајишник

учлањење? Треба ли да вам укажем на последице те агресије?

Савезна Република Југославија је од првог дана агресије била изложена великим разарањима, убијању и рањавању цивила, незабележеним на тлу Европе од завршетка Другог светског рата. Данононним бомбардовањем, пре свега цивилних циљева, повређена су елементарна људска права целокупног становништва. Од 24. марта до 10. јуна 1999. године, извршено је на десетине хиљада напада авијације агресора, у којима је погинуло више од две хиљаде, а рањено више десетина хиљада лица и причињена материјална штета која је процењена на преко сто милијарди долара.

Мета напада су, пре свега, били цивилни циљеви: стамбена насеља и породичне куће, болнице и здравствене установе, факултети, основне и средње школе, дечије установе, домови за збрињавање старих лица, фабрике и привредни објекти, библиотеке и музеји, туристички центри, национални паркови, културно-историјски споменици и верски објекти. На свим тим местима убијани су цивили, међу којима је нај-

већи број деце, жена, старијих особа и немоћних лица.

Скоро двеста избеглица убијено је у бомбардовањима избегличких центара у којима су били смештени прогнани Срби из Хрватске и Босне и Херцеговине. Страдали су стари, немоћни и деца, чиме је на најсуровији начин окончан њихов трагични егзодус до кога је дошло разбијањем СФРЈ. Оштећено је око 80% колективних центара за смештај ових избеглица, а бомбардована је и зграда Комесаријата за избеглице Републике Србије у Београду. Бомбардовани су избеглички центри у Приштини, Нишу, Параћину, Гучеву код Лознице, Заблаћу код Ужица, Палићу код Суботице и др.

Као драстичан пример може се навести масакр над колоном албанских избеглица, углавном старца, жена и деца, који је НАТО извршио 14. априла 1999. године, на путу Баковица-Призрен. Убијена су 82 лица, а 50 је тешко телесно повређено. Месец дана касније (13. маја 1999. године) извршен је још тежи злочин. У селу Коришак код Призрена бомбардована је колона албанских избегли-

Покојни Славко Докмановић:
ухапшен на превару, под заставом Уједињених нација

на термовизуелним бомбама, које приликом експлозије развијају температуру од 2000°C. Убијен је 81 цивил, док је 70 рањено. Међу убијеним је 10 беба и 26 деце старости до 15 година. Спаљена и угљенисана тела убијених и тешке патње од опекотина рањених, морале би бити страшна опомена за будућност човечанства.

Грубим кршењем свих норми међународног права, напади НАТО агресора били су усмерени на незапигиане грађане, што је имало за последицу велики број убијених цивила, а циљ је такође био и застрашивање становништва. Пошто је списак убијених, најалост, дугачак, наводим само неке примере:

– У злочиначком нападу НАТО авијације на центар рударског града Алексинца, извршеном 5. априла 1999. године, 10 цивила је убијено, а 49 повређено;

– У нападу на зграду Радио-телевизије Србије, који је извршен 23. априла 1999. године, убијено је 13 и повређено 19 лица; сурово су убијени на радним местима док су емитовали програм;

– Приликом бомбардовања Сурдулице, 27. априла 1999. године, учињен је још један у низу злочина против цивилног становништва. Убијено је 12, а повређено 10 грађана. Међу убијенима је и шесторо деце. У поновљеном нападу на Сурдулицу, извршеном 30. маја, смртоносни пројектили погодили су Болницу за плућне болести и Геронтолошки центар. Убијено је 19, а повређено 38 старих и болесних лица;

– Масакр на цивилима учињен је 1. маја када је пројектилама погођен аутобус пун путника на мосту који се налази на путу Подујево–Приштина. Погинуло је 40 путника, док је 12 тешко повређено. Истог дана у бомбардовању Призрена и околине убијено је пет, и тешко рањено 32 цивила;

– На путу Пећ–Кула–Рожаје, 3. маја, НАТО агресори су ракетирали ауто-

бус пун путника. Убијено је 17, а повређено 44 лица;

– У злочиначком нападу, извршеном 7. маја на центар Ниша, авиони НАТО-а изручили су два контејнера са 480 касетних бомби. Убили су 13, а ранили 29 грађана;

– НАТО авијација је 30. маја бомбардовала мост у Варварину, на реци Западна Морава, у време одржавања вашара у непосредној близини. Убијено је 11 и повређено 14 цивила;

– У варварском нападу на железнички мост у Грделичкој клису, 12. априла, погођен је међународни воз на релацији Београд–Атина. Убијено је 11 цивила, међу којима и једно дете, док је 16 повређено;

– Од дејства разорних пројектила у Батајници, 17. априла, убијена је у својој кући, пред спавање, трогодишња девојчица Милица Ракић. Њена смрт је по-

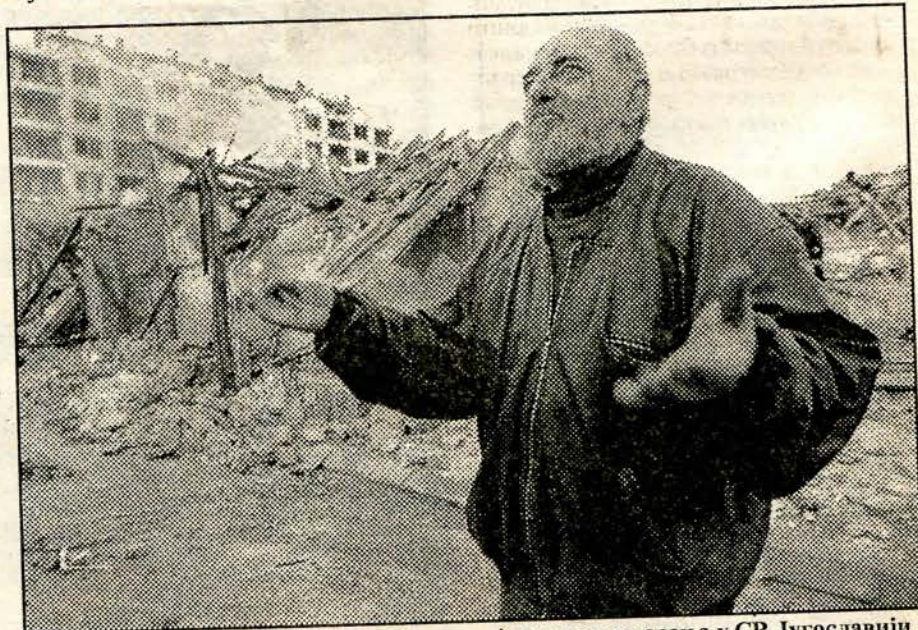
стала симбол страдања и патњи деце Југославије у овој бруталној агресији.

У нападима агресора уништено је и онеспособљено за становање више десетина хиљада стамбених објеката, тако да је велики број цивила остао без елементарних услова за живот. На тај начин изазвана је до сада најтежа хуманитарна катастрофа у овом делу Европе. Масовна разарања стамбених и других цивилних објеката и убијање недужних људи имали су за циљ изазивање страха и панике код становништва.

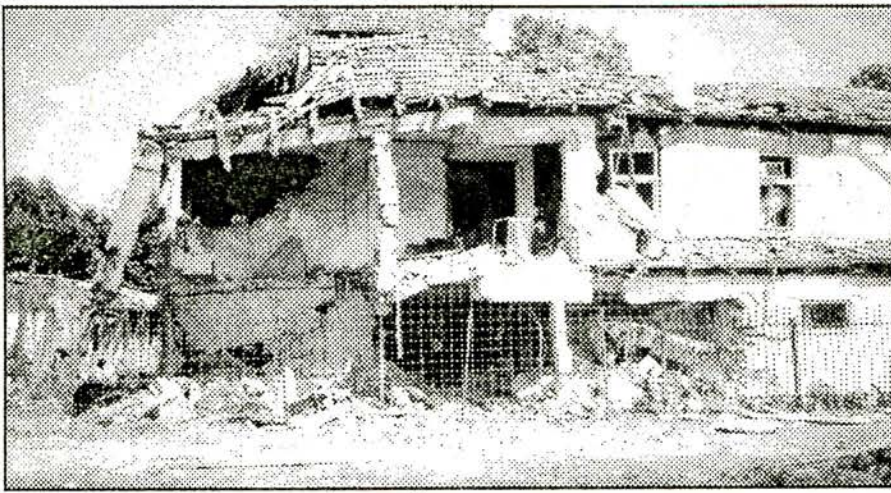
Употреба оружја забрањених међународним конвенцијама изазвала је посебно велике патње становништва. У великом броју случајева коришћене су касетне бомбе. Коришћена је и муниција са осиромашеним уранијумом. Познате су страховите тренутке и дуготрајне последице коришћења радиоактивне муниције, чија употреба представља злочин против човечности и међународног права.

Очигледна намера НАТО агресора била је да систематским разарањем привредних ресурса СР Југославије, уништавањем рафинерија, великих хемијских комплекса горива, привреде и водопривреде, колективно казни становништво наше земље и да изазове хуманитарну и еколошку катастрофу. Наднапом и суседним земљама, као и над целом Европом, надила се опасност од еколошке катастрофе због сагоревања огромних количина високотоксичних супстанци, као и паљења и сагоревања запаљивих материјала из бомбардованих и запаљених постројења хемијске и нафтне индустрије и складишта горива. Праве размере дугорочних тешких штетних последица по животну средину и обима угрожености здравља становништва СР Југославије, биће тек утврђене.

У нападу на цивилне циљеве, агресор је од почетка бомбардована СР Југославије нападе усмерио на саобраћајне комуникације. До 10. јуна 1999. године извршено је 455 напада НАТО авијације на 179 саобраћајних комуникација, а уништена су и оштећена 82 друмска и

Невиђено у Европи: од првог дана агресије, велика разарања у СР Југославији

Злочин без преседана:
вандалски срушен део КБЦ Драгиша Мишовић у Београду

железничка моста, 61 друмско-путни правац, 22 железничке пруге и 14 аеродрома.

Поред монструозних злочина које су НАТО агресори учинили над цивилима у нашој земљи, бомбардовани су, уништавани и оштећени и бројни здравствени објекти и установе. Уништено је и теже оштећено 48 здравствених објеката и установа. Чак су и намерни циљеви агресора биле скине хитне помоћи које су се након напада упутиле на места напада ради пружања неопходне медицинске помоћи цивилима. На пример, 1. маја, код села Лужана у општини Подужево, бомбардована је екипа хитне помоћи Дома здравља у Приштини, која се упутила да пружи медицинску помоћ тешко рањеним путницима рактираног аутобуса "Ниш-експреса". Том приликом рањена су три члана медицинске екипе, а санитарско возило је потпуно уништено.

Незапамћен злочин над болесницима и медицинским особљем учињен је 7. маја 1999. године, када су на центар Ниша бачена два контејнера са касетним бомбама. Један је пао испред Клинике за нагологију Ургентног клиничког центра у Нишу, а други у близини амбуланте Дома здравља "12. фебруар". Разорним дејством касетних бомби, које су пале и на зграду Ректората нишког универзитета и на централну градску пијалу, убијено је 14 лица, а 28 је теже и лакше рањено.

Осим директног убијања и рањавања болесника и медицинског особља, агресор је свесно драстично погоршао здравствено стање већине болесника, а тиме изазвао и смрт многих од њих. Тако, на пример, несташица лекова, стално излагање страху и стресу, неспавање, поремећен ритам ноћи и дана, слабија исхрана, изазвали су патње инвалида, хендикепираних лица, дистрофичара, психички оболелих и ретардираних лица. Живот је био угрожен и хроничним болесницима, нарочито оним са кардиоваскуларним проблемима, повишеним крвним притиском, астмичарима и особама које болују од хроничних плућних болести.

У агресији НАТО на нашу земљу порушено је и оштећено преко 300 основних школа, преко 40 средњих и шест ви-

ших школа, 20 факултета, шест ученичких и студентских домова и преко 50 предшколских објеката. Вас то сигурно неће посебно узбудити, али разум сваког нормалног човека застаје пред чињеницом да су планери и стратеги најмоћније алијансе света на листу циљева који ће бити бомбардовани стављали и предшколске установе, основне и средње школе и универзитетске центре, чиме су постали злочинци најгоре врсте.

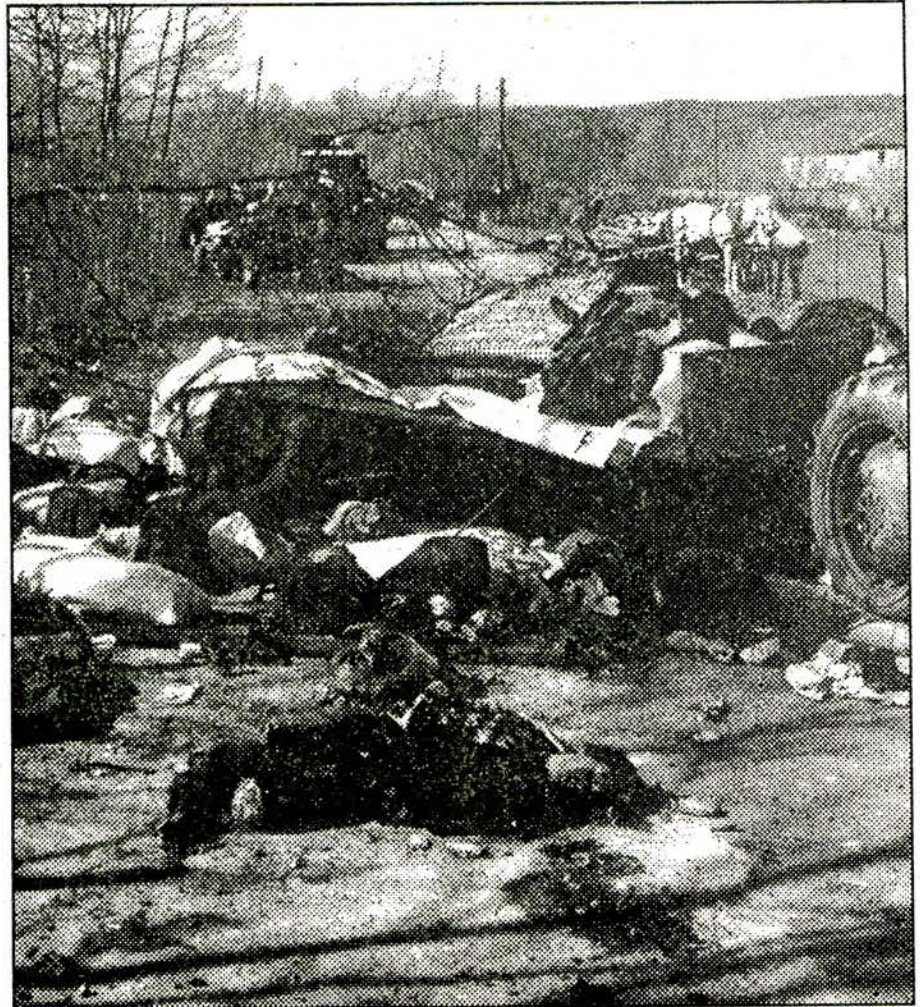
У бруталној агресији на СР Југославију на мети се нашло и наше културно

наслеђе и богата културна традиција оличена у бројним културно-историјским споменицима, чији настанак сеже дубоко у прошлост. Варварским нападима нанете су огромне штете нашим културно-историјским споменицима и манастирима. Уништено је, оштећено и угрожено преко 60 манастира и цркава и па хиљаде других споменика културе.

Доказе за дела против човечности, доказе који су потребни за подизање оптужница против злочинаца имате у изјавама самих злочинаца, који знају да ви не смете да поступате по међународном праву и затражите њихово привођење. Уместо да као тужилац Хашког трибунала будете правични, непристрасни и независни и подигнете оптужнице против извршилаца ратних злочина и геноцида извршених у току агресије на Савезну Републику Југославију, ви прикривате те злочине и стављате у заштиту њихове извршиоце.

Због свега изнетог, ви себе декларисте као нелегитимну и пристрасну институцију у рукама светских моћника на челу са Сједињеним Америчким Државама, који су растурањем претходне Југославије отпочели са креирањем само њима знаног новог светског поретка.

Као плаћеник – тужилац трибунала у Хагу не само да нисте покушали да предупредите акције НАТО-а, него још горе, не желите да против починилаца

Колатерална грешка: масакр шиптарске колоне код села Корине

злочина покренете оптужнице. Без обзира на непостојање права по коме треба да поступа, тужилац не сме самовољно и без икаквог основа да подиже оптужнице против оних за које не постоје докази да су извршили кривична дела, а да не подиже оптужнице против оних који су извршили злочине страховитих размера, које је веома лако доказати. Овакав тужилац мора да се стиди, јер не ради непристрасно и пажљиво као што би то учинио сваки разуман, добар тужилац у датим околностима.

Прави тужилац се труди и има обавезу да се користи и примењује искључиво

облике сарадње предвиђене нашим Уставом и позитивним законодавством.

Да бих стекао пуно поверење у правичан рад Трибунала, његову високу стручност и високу моралност, непристрасност и независност и да би моја земља према тој институцији имала други однос, од вас тражим да предузмете следеће мере:

1. Преиспитате све до сада подигнуте оптужнице и да у свим случајевима где не постоји довољно основа за поступање по истима, оптужнице одмах повучете;

2. Да против Била Клинтона, Тони

на разарања Савезној Републици Југославији, причинивши материјалну штету од преко сто милијарди долара, нарочито уништавајући цивилне објекте (здравствене, школске установе, привредне објекте, мостове и саобраћајнице, станове и куће, топлане и најзначајније објекте привреде).

Они су:

1. Искористили НАТО за војну агресију и окупацију дела Савезне Републике Југославије;

2. Убијали и наносили тешке телесне повреде и душевне патње незаштитањем становништву целе Југославије;

3. Планирали, најављивали и извршили нападе у жељи да убију председника Савезне Републике Југославије и друге водеће личности Владе и поједине цивиле;

4. Уништили и оштетили привредне, друштвене, културне, медицинске, дипломатске, верске институције на територији целе Југославије;

5. Бомбардовали и уништавали објекте неопходне за живот становника Југославије;

6. Бомбардовали и тешко разарали објекте који садрже опасне супстанце и отрове (хемијска индустрија и рафинерије);

7. Користили осиромашени уранијум, касетне бомбе и остало забрањено оружје и тешко угрозили животну средину;

8. Уништили миротворачку улогу Уједињених нација, као и мир и стабилност на Балкану.

Тиме су испољили намеру да дугорочно установе војну окупацију стратешких делова Југославије уз помоћ НАТО снага, те да врше разне видове експлоатације у односу на народ Савезне Републике Југославије и њена природна богатства.

Ваш конкретни захтев изнет у вашем писму, ако се има у виду права природа Трибунала и оно што сте до сада урадили, представља дрскост и арогацију. Према важећем Уставу Савезне Републике Југославије и Закона о кривичном поступку, наравно да не можемо удовољити вашем тражењу, јер нема правног основа за поступање по вашој замолници. У оваквим случајевима, према нашем законодавству, у оквиру међународне правне помоћи, наша земља поступа само у оквиру закључених двостраних уговора између наше земље и других држава. Желим да вас упознам да се саслушања сведока једино могу реализовати у кривичном поступку пред надлежним кривичним судом у Југославији, како је то прописано у нашем националном праву.

Пре него што сте одлучили да ми се обратите, ваши сарадници су могли да вас са овим упознају, ако вам то већ није било познато. Ако желите да са нама имате било какве контакте, потребно је да се понашате у складу са нашим правом које је, као што је познато, на нивоу европских земаља, а не да се поуздајете у неки тзв. статут тзв. Трибунала или у нека његова назови правила поступања.

Чуди ме да нисте преко мене позвали и министра одбране Савезне Репу-

РТВ Србије: НАТО зликовци убили 13 а ранили 19 лица, док су емитовали програм

чиво право и правду и да гарантује свима једнака права ако се нађу у ситуацији да треба да одговарају. Међутим, Луиз Арбур и Курва дел Понте, тужиоци тзв. Хашког трибунала, радили су управо супротно и својим непосредним радом постали извршиоци тешког злочина према припадницима српске националности.

Моја земља свакодневно сарађује, на основу закључених међународних уговора, са већином земаља у свету и у области међународне кривично-правне помоћи, што наравно подразумева оне

Блера, Герхарда Шредера, Жака Ширака, Хавијера Солане, Весли Кларка, Медлин Олбрајт, Ибера Ведрина, Јозефа Фишера, Робина Кука, Џорџа Робертсона, Рудолфа Шарпинга и осталих саизвршилаца злочина, подигнете оптужнице за злочине против мира, ратне злочине, злочине против човечности и злочин геноцида.

Извршењем ових дела они су лишени живота преко две и по хиљаде становника Савезне Републике Југославије, нанели тешке душевне и телесне патње великом делу становништва Савезне Републике Југославије, нанели огром-

блике Југославије, генерала армије Драгољуба Олјанића, пошто чујем да се ових дана веома ингересујете за његово здравље, као и његову посету великој и пријатељској нам Русији. Истичем да сте пропустили изузетну прилику да се са њим сретнете у неком од московских хотела, тим пре што се ради о једној великој личности и кршном Златиборцу, па сте тако могли без проблема измирити рачуне, јер и то, између осталог, спада у ваше занимање. Међутим, морам да вам кажем да и поред тога што сте "на гласу", наш министар одбране, господин Драгољуб Олјанић, има србијански, а не изопачени укус.

Ви не знате да је у природи међународне правне сарадње и пружања кривично-правне помоћи добровољност држава уговорница и њихово међусобно поверење, а не диктат претње, силе и ултиматума ради остваривања политичких и других циљева и интереса великих сила, а пре свега Америке и земаља чланица НАТО-а, које желе сарадњу само језиком силе. Због свега овога, Савезна Република Југославија не прихвата да Савет безбедности (поготову када је он злоупотребљен) својим политичким одлукама регулише област сарадње државе у области међународне сарадње и помоћи у кривичним стварима.

Сваки држављанин СР Југославије има право да му суди надлежан суд у нашој држави, у складу са одредбама нашег позитивног кривичног законодавства. Ми због тога имамо правну и моралну обавезу да заштитимо наше грађане да им се не би судило у иностраној држави од стране нелегалног и ненадлежног органа и без писаног кривичног права. Никада нећемо изручити ниједног нашег држављанина, нити ћемо га пропустити на милост и немилост једном нелегалном инструментализованом органу као што је тзв. Хашки трибунал.

Екстрадиција држављана Савезне Републике Југославије, по нашем Уставу и позитивном законодавству, није дозвољена, што је случај и у свим европским

Забрањеним оружјем против цивилног становништва: два контејнера са 480 касетних бомби бачено на центар Ниша

државама, а надам се да вам је ово, ако сте заиста и правник, добро познато. Да ли држављанин Швајцарске или Немачке, или пак неке друге европске земље, чији су плаћеници учествовали у грађанском рату у бившој Југославији и починили злочине према припадницима српске националности, може бити изручен Хашком трибуналу? Када европске земље своје псе рата буду испоручиле Хашком трибуналу, то може бити повод да се о овом питању разговара.

Према мом сазнању, тзв. Хашки трибунал располаже, а ви као тужилац имате сву документацију о свим догађајима и злочинима, као и геноциду који је почињен према припадницима српске националности. Мада то нема неке нарочите сврхе, јер знам да вас то не ингересује, користим ову прилику да вас под-

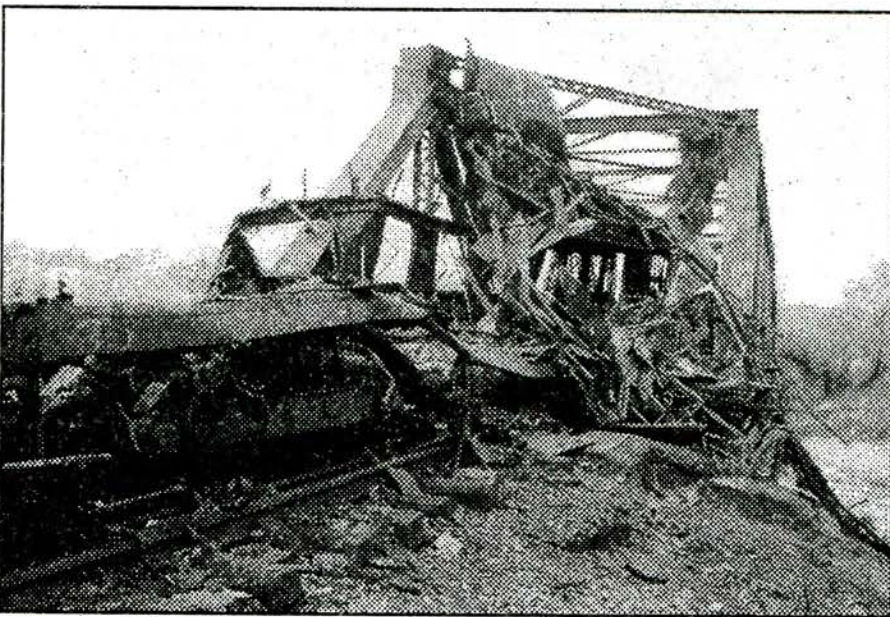
сетим о којим злочинима је реч: намерно убијање цивила, нехумано убијање ухапшених и ратних заробљеника, нехумано поступање са цивилима, нехумано поступање са ухапшеним и ратним заробљеницима, намерно убијање и нехумано поступање са рањеницима и болесницима, узимање талаца и стварање логора, разарање цивилних објеката без војне потребе, рушење богомоља, гробља, културних и историјских споменика, етничко чишћење, насиље над женама српске националности.

Све ово чинио је систематски, плански и смишљено да се протерају Срби из својих српских земаља, Републике Српске Крајине, Републике Српске и Муслиманско-Хрватске Федерације, чиме је извршено етничко чишћење, па је тако прско милион Срба протерано и налази се у Савезној Републици Југославији.

Споменућу овом приликом само нека места и локације где су почињени најтежи злочини: прогон и етничко чишћење српског народа из Западне Славоније (операција "бљесак"), извршени злочини за време тзв. операције "олуја", у којим акцијама је војска Републике Хрватске користила и своју авијацију бомбардујући на стотине хиљада Срба, у колонама који су бежали пред усташким злочинцима. У тим акцијама је убијено и нестало више хиљада Срба, а протерани су скоро сви Срби са своје земље на којој су живели више од седам векова.

Такође, мислим да сте упознати и да располагате релевантним доказима и о другим бројним злочинима који су извршени према Србима у Хрватској (као на пример на простору Медачког цела, Госпића, Пакрачке пољане, логору "Лора" у Сплиту итд.).

Као примере о извршеним злочинима и геноциду према српском народу на територији бивше БиХ, наводим сле-

Место злочина Грделичка клисура: угљенисани остаци међународног воза Београд-Атина

деће локације: Сарајево (Казани и др.) и околина, на подручју целе Босанске посавине, Метковић, Коњиц, затим злочини у Брадини и Братунцу, Дувну, на целом подручју Босанске посавине, злочини према Србима у општини Горжале, геноцид над Србима у Мостару, о бројним логорима за Србе, затим злочини према Србима извршени у општини Вишеград, злочини извршени у логору и силосу Тарчин.

Бројне злоупотребе медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву, злочини мухадедина у логорима у општини Завидовићи, као и злочини над Србима извршени у општини Мркоњић Град. Као један од монструозних модалитета злочина и геноцида над Србима, морам навести и отсецања глава Србима у бившој БиХ. О свему овоме, као и о низу других злочина извршених над Србима, поседујете сазнања из бројних извора.

Тражити било какву правду под постојећим околностима је узалудно. Без једног правог независног међународног кривичног суда, чему се Америка највише опире, престојаје једино принцип "моћ одређује правду". То је суштина проблема употребе и злоупотребе међународног права.

Нема више непотребних обзира, нема чега да се стидите, плаћају вас белосветски криминалци, они за које је злочиначко убијање цивила из ваздуха постало "колатерална штета". И Орвел је предвидео постојање двоструког језика тоталитаризма, али га је приписао комунизму, а не вашој изопаченој демократији.

Напади на Србе и њихово истеривање из Републике Српске Крајине, Републике Српске и са Косова и Метохије, велике силе називају "разумљивом одмаздом". За владајућу, криминализовану елиту великих сила и тзв. Хашки трибунал и његовог тужиоца, право је бачено у сенку пред силом, новцем и сексуалним задовољствима. Светски моћници дубоко греше, као што су претходне империје грешиле заслепљене својом

Ратни злочин у Алексинцу:
у срушеном стамбеном делу града, погинуло 10, а обогато 49 цивила

моћи. Неће дуго потрајати, а свет ће доживети противтежу овој сили.

НАТО је терористичка и перфидна фашистичка организација, а тзв. Хашки трибунал је његова терористичка хашка испостава. Намера тих фашиста је да униште све што долази са истока, заборављајући да се и сунчева светлост рађа на истоку, а умире на западу. Оувек је тако било и увек ће бити, зато Срби не престано имају на уму да "на Западу ништа ново" нема.

Југославију и њен народ су, 1941. године, напали нацисти, а 1999. године натисти. Међутим, Србију и Југославију и наш народ никада нико није напао а да се није обрукао.

Ако је живети, да живимо у части и слободи, а ако је мрети да умremo за част, слободу и отаџбину, као и многи милиони наших православних предака.

У владама националног јединства, које одлучују о судбини Савезне Републике Југославије и Републике Србије, нема оних који би били сарадници агресора, окупатора, нити ратних злочинаца који би издали свој народ и своју државу. Поносан сам што сам припадник Српске радикалне странке и члан једне такве владе, и што у име свих грађана Србије могу да вам поручим – марш, даље руке од српског народа!

Савезна Република Југославија се оувек залагала и залагаће се за истинско поштовање и остваривање људских права, у најширем смислу, у складу са највишим међународним стандардима. Међутим, Савезна Република Југославија је одлучна и против је сваке злоупотребе и инструментализације људских права у политичке сврхе, за остваривање одређених циљева великих сила на штету малих народа и држава, уважавајући принцип да нема слобода и права човека без демократије, нити демократије без права и слобода.

Скрећем вам пажњу да ће сви ваши планови, срачунати на евентуално будуће терористичке акције на подручју СР Југославије, које сте у циљу отмице њених грађана у досадашњој пракси користили, бити деловање на територији Савезне Републике Југославије, а они који буду покушали да то у будуће чине биће најстрожије кажњени, у складу са Уставом и законима наше државе.

Поново истичем, као савезни министар правде Савезне Републике Југославије, да ни под којим условима и ни за коју цену нећу пристати да се терористичкој организацији, тзв. Хашком трибуналу, изручи ниједан држављанин Савезне Републике Југославије. Ни страног држављанина не бих никада изручио таквој криминалној организацији каква је тзв. Хашки трибунал.

Савезни министар правде,
Петар Јојић

Асоцијација злочинаца:
НАТО је терористичка и перфидна фашистичка организација

ХАШКИ ТРИБУНАЛ СРПСКА ТАМНИЦА

Савезни министар правде, Петар Јојић, окупљеним новинарима указао на нелегитимност Хашког суда и одбацио сваку могућност сарадње са том институцијом

Петар Јојић: Повод за сазивање ове конференције за штампу је одговор на писмо тужиоца Хашког трибунала. Унапред да вас замолим, због целине и ваше пажње и да би нас разумели шта заправо желимо да саопштимо јавности, прочитаћу вам целину садржаја писма да би вам било јасније и да би га боље схватили и протумачили.

Због тога ће ова конференција у погледу трајања и начина бити мало другачија него што је уобичајено, због значаја који придајемо овом писму и онога што се тиче Савезне Републике Југославије.

Новинар: Пошто нам садржај писма није познат, можете ли да нам кажете шта се у њему од нас тражи?

Петар Јојић: Од нас се тражи сарадња. Од нас се тражи да ми помогнемо Хашком трибуналу да неке грађане Савезне Републике Југославије предамо и да омогућимо да оду у Хашки трибунал, да оду у ту тамницу за Србе. Ја не при-

Петар Јојић: не признаје Хашки суд!

знајем тај Хашки трибунал, и као што сам вам рекао, то је једна нелегална институција коју није основао надлежни орган, тј. кога нису основале Уједињене нације, нити је о томе потписано било какав уговор између земаља чланица уговорница.

Новинар: Има ли конкретних имена у том писму?

Петар Јојић: Има и конкретних, а има и оних која нису конкретна, него позив на сарадњу.

Новинар: С обзиром да је ваш одговор веома опширан, а пошто нисмо снимили и нисмо могли све да запишемо, можемо ли да добијемо фотокопију тог писма?

Петар Јојић: Наравно, добићете у писаној форми.

Новинар: Да ли је писмо било упућено директно вама?

Петар Јојић: Јесте, мени као министру правде.

"Поздрав" Курви дел Понте: последњи део свог трулог живота провешћете иза решетака

Корпусу слободних, поштених и храбрих људи који су отворили процес афирмисања истине о ратним злочинима НАТО и САД за време прошлогodiшње агресије на СР Југославију припада и савезни министар правде, Петар Јојић.

Својим писмом "Одговор Курви дел Понте", упућеним тужиоцу Хашког тзв. суда, открио је и објаснио њене подле и опасне намере. Они, којима изнад глава, као Дамоклов, виси мач правде, устали су у њену одбрану. У одбрану тог адвоката зла, устали су и неки овдашњи "дрвени" адвокати, који за нешто ситнине кидишу на народ коме по рођењу припадају и државу чији су грађани. Међутим, лавину која се покренула, руши и кида вртљаве и паукове мреже лажи међународне лихварске заједнице, ништа више не може да заустави. Ближи се дан када ће Клинтон и његова свита сести на оптуженичку клупу и одговарати за своје злочине.

Преносимо шта о тим превирањима у свету пише домаћа и страна штампа.

С. А.

Skandali

Čija majka kurva

U drzavi koja gradi "najbolju superiornu" moć... ministar pravde...

U Beogradu je iznenađujuć... ministar pravde... Petar Jocić...

U Beogradu je iznenađujuć... ministar pravde... Petar Jocić...

U Beogradu je iznenađujuć... ministar pravde... Petar Jocić...

MINISTARSTVO PRISTALINE, P. JOCIĆ I DRUGI

U Beogradu je iznenađujuć... ministar pravde... Petar Jocić...

RFI oštro kritikovao Medunarodni sud za ratne zločine Nezavisnost Tribunala pod opravdano velikom sumnjom

БЕОГРАД (Beta) - Radio „Frans internacional“ juče je oštro kritikovao rad Haškog tribunala, kao i američki protivljenje osnivanju Stalnog međunarodnog krivičnog suda.

U emisiji francuskog radija pozdravljaju se najave da bi u junu trebalo da se završe tehnički poslovi oko procedure i dokaznog postupka koji će važiti u Stalnom međunarodnom krivičnom sudu.

U emisiji francuskog radija pozdravljaju se najave da bi u junu trebalo da se završe tehnički poslovi oko procedure i dokaznog postupka koji će važiti u Stalnom međunarodnom krivičnom sudu.

U emisiji se postavlja pitanje: „Zašto se Haški tribunal uključio u predlogodini rat NATO u Jugoslaviji, dajući tom vojnom savezu propagandnu pomoć i legitimitet pri vojnoj intervenciji?“

DHSS uputila javno izvinjenje Karli del Ponte „Primitivno ponašanje ministra pravde“

Beograd - Demohrišćanska stranka Srbije uputila je u ime muškog članstva javno pismo Karli Del Ponte, glavnom tužiocu Haškog tribunala u kome traži izvinjenje za sve lične uvrede koje joj je naneo „takozvani ministar pravde, takozvane SRJ“.

Komersant o pismu Petra Jocića Karli del Ponte Gest očaja režima u Beogradu

Moskva - Moskovski dnevnik Komersant piše juče da je jugoslovenski ministar pravde Petar Jocić uputio glavnom tužiocu Haškog tribunala Karli del Ponte pismo koje predstavlja „grubost bez presedana“.

DA: Samo ostavka naredbodavca

BEOGRAD - Demokratska alternativa smatra da je iluzorno tražiti i očekivati da će bilo koji ministar u srpskoj i saveznoj vladi podneti ostavku. Osim što ne znaju za povlačenje iz moralnih razloga, oni se lično ni o čemu ne pitaju. Da mu nije tako naredeno. Vlajko Stojiljković ne bi pretvorio Srbiju u masovni zatvor, Petar Jojić ne bi pokazao toliki prostakluk u pismu Haškom tribunalu, a Jevrem Janjić ne bi imao petlju da zatvori fakultet.

„Jedino ima smisla tražiti ostavku Slobodana Miloševića. Znajući prirodu predsednika Jugoslavije, DA smatra da nije iluzorno tražiti njegovu ostavku. On na sve pristaje samo kad je pod velikim pritiskom, a tada, daje i više nego što mu je traženo“, tvrdi DA.

PISMA **Danas** - Aleksa Đurđević - 19-23, Beograd

Otvoreno pismo ministru pravde Petru Jojiću

Izazivanje novih nevolja

Gospodine ministre, verovatno nisam jedini koji je iznervirao Vašim pismom upućenim gđi Karli del Ponte i Haškom sudu. Vaš stil i ton je očigledno neprirodan i vrlo neobičan.

Postavlja se pitanje šta ste takvim pisanjem hteli da postignete. Moje mišljenje je da na sud i gđu Ponte to neće ostaviti nikakav utisak izuzev prezira. Vrlo je verovatno da će naši ljudi koji očekuju sudjenja,

dobiti zbog Vašeg stila koju godinu zatvora više.

Javnost koja pročita Vaše pismo će se sa čuđenjem pitati kako izgleda vlada u kojoj ste Vi ministar i to pravde, verovatno će i na nas u raseljanoj oterane iz naše zemlje bez naše volje gledati sa još većim čuđenjem što potičemo iz zemlje koja ima takve ministre.

Čekati toga pisma ćete verovatno osetiti najviše Vi. Uveren sam

da ste planirali još jedan mandat ili neku veću funkciju, možda i kuću na Dedinju, okruženu zidom sa kamerama i obezbeđenjem. Zar Vam to ne liči na prostiranje, jer nije moguće da Vi stvarno mislite to što pišete. Verujem da ćete uspeti u tim svojim plemenitim namernama, ali takođe verujem da nećete rešiti sve svoje probleme.

inž. Jovan K. Borović
Melburn

Ruski „Komersant“ o pismu Petra Jojića upućenom haškom tužiocu Karli del Ponte

Ministar govori kao lučki radnik

MOSKVA (Beta) - Moskovski dnevnik „Komersant“ piše juče da je jugoslovenski ministar pravde Petar Jojić uputio glavnom tužiocu Haškog tribunala Karli del Ponte pismo koje predstavlja „grubost bez presedana“, uz korišćenje „rečnika lučkih radnika“.

Citirajući deo iz pisma - da se Haški tribunal „ponaša kao poslednja kurva“ - list piše da je Jojić odredio glavnom tužiocu „najmračniju sudbinu“ - da će istina kad-tad isplivati i da će preostali deo života provesti iza rešetaka. „Komersant“ dodaje da pismo Jojića „u sadašnjoj situaciji više pokazuje gest očaja Beograda, koji je iscrpeo sve civilizovane metode borbe sa Zapadom“.

Ranije je jugoslovensko rukovodstvo stalno apelovalo na Rusiju „kao na svog glavnog saveznika, ali Moskva u poslednje vreme ne opravdava očekivanja Beograda“, podvlači list, navodeći kao primer nedavno izvinjenje ministra spoljnih poslova Igora Ivanova Haškom tribunalu za posetu Moskvi ministra odbrane SRJ Dragojuba Ojdanića.

„Za Beograd je takav preokret situacije očigledno neprijatan - samo je falilo da još glavni saveznik javno potvrdi kriminalni status jednog od članova rukovodstva SRJ“, ocenjuje dnevnik.

Advokatska komora Srbije osuđuje način međunarodne komunikacije Petra Jojića

Zatražene ostavke ministara

Beograd - Skupština Advokatske komore Srbije traži ostavke saveznog i republičkog ministara pravde, ministara za visoko obrazovanje i ministara za spoljne odnose.

AKS osuđuje donošenje zakona za dnevno-političku upotrebu, kao i pribegavanje neopravdanoj i prekomernoj upotrebi sile i drugih oblika represije organa vlasti. Osuđuje se i način međunarodne komunikacije savezne administracije izvan i u skladu sa saveznim ministarstva pravde koji kompromituje opštu i pravnu kulturu, a i advokaturu. Dodaje se

čine slobodna razmena znanja i korisnoga iskustva i slobode izražavanja, navodi se u zajedničkoj izjavi Skupštine AKS održanoj 27. maja.

Povodom pisma saveznog ministra pravde Petra Jojića glavnom tužiocu Haškog tribunala Karli del Ponte, Japusković se izjavio da Jojićev pravi argumenti gube značaj u besprimernom načinu opterećenja.

„Čak bi se smislo kada se argumentacija upotrebljavala u najvišim razinama na taj nivo, ocenio je Japusković, pitajući se da li je Jojić, koji je član AKS od 1985. godine, ikada u svojoj advokatskoj praksi komunicirao otkrivajući za domaćim pravosudnim organima“.

AKS će, kaže on, formirati spolno delovno odbore koji bi pratili i organizovali pravdu ponašanje države represije. „Skupština je zaključila da više nije dovoljno izdati samo opterećenja“, kaže Japusković. Komora protestuje

Japusković novi predsednik AKS

Advokat Branislav Japusković izabran je za novog predsednika AKS, odbora je Skupština u Beogradu. Poslednji predsednik Milan Vujin se zbog zauzetosti povukao dve godine pre izjave mandata. Za potpredsednike su izabrani Rajna Anđić iz Beograda, Jovan Milutinović iz Zrenjanina i Milošević iz Valjeva.

stru policije, saopštio je na jučešnjašnji konferenciji za novinare predsednik AKS Branislav Japusković i najavio slovo

zbog dovođenja dnevno-političkih zakona“, kojima se nametnu ustavne ustretke.

Zakoni, areditve i naredbe sa namernom oštećenima remete ostavku ustretke, a ustav je nemoguć zakon, kaže da svako ograničavanje prava i slobodni građana mora biti u skladu sa zakom predsednik AKS A.M.

ENERGIČAN ODGOVOR JUGOSLOVENSKEG MINISTRA PRAVDE TUŽIOCU HAŠKOG TRIBUNALA

SUD PO MERI KADIJE

Petar Jojić poručio tužiocu Haškog tribunala da Jugoslavija ne priznaje ovaj sud, a da joj zakon zabranjuje ekstradiciju svojih državljana. Razotkrivena prava priroda i motivi Tribunala

ENERGIČAN i oštar odgovor saveznog ministra pravde Petra Jojića tužiocu Haškog tribunala Karli del Ponte odzvanja u razotkrivenje prave prirode i motiva ove međunarodne organizacije, a još jedan poručio da nam je to jugoslovenskom Ustavu moguće sprovesti domaćih državljana, nita bi oni nikada biti ekstrudirani Haškim tribunalom.

međunarodnih organizacija - odgovorio je ministar Japusković. „Sa velikom težinom u svetu savremenosti razvijeno je u oblasti međunarodne pravne kulture. Vani ostaju, međutim, ako se mora u svetu pravni princip Tribunalu i ostalo što se odnosi na pravdu, treba stalno vredeti sa pravdom. Za postignuće to volje znanosti nema pravne oskova, jer, name

OSTAR ODGOVOR: Ministar Petar Jojić juče pred novinarima

Predstavljajući juče brojnim domaćim i stranim novinarima detalje odgovora „samozvanom tužiocu Haškom tribunalom Karli del Ponte je poslao da je Karla del Ponte u pismu od 26. aprila tražila od Saveznog ministarstva pravde u Beogradu u skladu sa Ustavom da se izdati ovaj tuđinac SRJ pred sud u Zagrebu.“

Ministar Jojić je rekao da se međunarodna pravna organizacija kao što je Haški sud, koja je osnovana u Beogradu, ne može priznati kao sud. „Mi ne možemo priznati ovaj sud“, rekao je Jojić. „Mi ne možemo priznati ovaj sud“, rekao je Jojić. „Mi ne možemo priznati ovaj sud“, rekao je Jojić.

Povodom da se po ovom pitanju razgovara, rekao je ministar Jojić. Ministarstvo pravde, rekao je ministar Jojić.

МЕЂУНАРОДНО ПРАВО НА НИСКИМ ГРАНАМА

Изјава Курве дел Понте у Савету безбедности УН да "не постоји основ за покретање истраге против НАТО због евентуалних злочина током прошлогодишњих ваздушних удара на СР Југославију" потврдила сумње у њене поштене намере

Основ за покретање истраге и хапшење свих пунолетних Срба није доведен у питање, па је поменута курва засукала рукаве у намери да у Шевенинген отпреми што више "ратних злочинаца". За свој прљави посао тражила помоћ и Савезне владе СР Југославије. Министар правде, Петар Јојић, скресао јој у лице шта српски народ мисли о њеним и работама њених послодаваца

У одбрану њене "части" устао неки Владан Батић, гур у демоантихришћанске секте, који јој се јавно извинио. Сада је пружио руку и чека бакшиши

Мадлен Олбрајт је Пигмалион Курве дел Понте, на чије издржавање одлази лавовски део буџета Хашког тзв. суда (30 од 94 милиона долара)

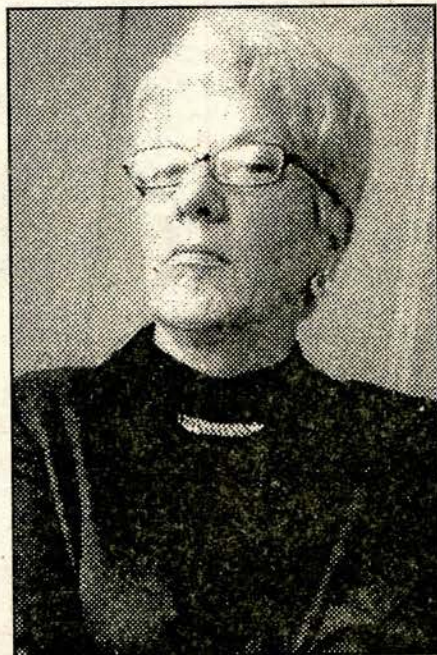
Главни тужилац по злу чувеног трибунала у Хагу, Курва дел Понте, некадашњи савезни јавни тужилац Швајцарске, наставља мрачним стопама најчувенијих србомрзаца овога века. Само они који су до лаката окрвавили руке српском крвљу, могу код ове спокоје (у ионако непријатном женском лику) да буду високо котирани.

А и она се високо рангира на њиховом платном списку, јер је тешко наћи некога ко има тако мало морала да погази апсолутно све критеријуме који човека издвајају од крволочних звери. Нема горе ствари на свету од уновчавања невинне крви. Међутим, то сигурно овом демону дел Понте не смета да мирно спава на меком душеку од доларских новчаница натопљених српском крвљу.

Суд у Хагу је лицемерно предочен као суд за злочине рата на целој територији некадашње Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, међутим, убрзо је свима постало јасно да су Срби једине жртве овог срамног трибунала а да су усташе и муцахедини добили новог (још једног) помоћника и учитеља у томе како Србе потпуно избрисати са мапе света.

Курва дел Понте је у много чему допринела да се наводни злочини Срба осуде најстрашнијим казнама, а живи (и мртви) докази крвавих геноцида који се поново у ових десет година врше над српским народом у најбољој традицији османлијских јаничара и "НДХ" бојовника, уопште се не узимају у обзир, чак се и прикривају необориви докази.

Курву дел Понте можемо представити као женски лик који у једној руци држи усташки нож, у другој руци јатаган, на челу јој залепљена новчаница од једног долара, на глави тијара а закрваљене очи широм отворене. Символ (не)правде новог светског поретка.

Инструментализовани тужилац:
Карла дел Понте

Та особа тражи бесрамно да јој Србија сама испоручује своје хероје, не би ли их они тамо мирно везивали коњима за репове. Какав цинизам.

Нажалост, она успешно сарађује са својим плаћеницима, изродима у српском народу који би за паре продали и своју децу, ако их којом несрећом имају. Такви су већ испоручили својим менаџерима храбре борце за очување Србије и српства. Због таквих би требало измислити неке нове (много инвентивније) начине за извршење смртне казне.

Најбољи пример је злочинац Насер Орић, против кога, упркос пуно доказа, није подигнута оптужница, са образ-

ложењем да би таква оптужница "удалјила и радикализовала босанске муслимане против НАТО припадника који се налазе на терену." Орић се, иначе, налази у највећој НАТО бази у Тузли, где вероватно служи као саветник својим иностраним колегама.

Злочинци на платном списку Уједињених нација

Иста прича важи за још једног зликовца, Агима Чекуа, познатог по злочинима над Србима још у Хрватској. Агим Чеку се налази на платном списку Уједињених нација. Његова муза заштитница, Курва дел Понте, заслужна је за то.

Осим тога, Курва дел Понте је заслужна и за то што је заташкала изјаве шпанских патолога који су утврдили да на Косову и Метохији није било геноцида над албанским живљем. Њих су обавестили о наводној масовној гробници са око 2000 лешева, а они су укупно нашли 187. Од тих 187 лешева, више од сто су била тела затвореника затвора Дубрана у Истоку који су погинули приликом НАТО бомбардовања, што је утврђено обдукцијом, а остали су били сахрањени у појединачне гробнице и то са свим муслиманским почастима, окренути према Меки. Шпански патолози су на конференцији за штампу (коју су бојкотовали сви западни медији) изнели ове податке, тврдећи да је немогуће да су Срби "крволочни зликовци који су покренули геноцид над Албанцима због верске мржње", увиђавно закомавали мртве Албанце по свим правилима која Куран налаже.

Осим тога, утврђено је да су сви погинули у борби.

Извршни директор Коалиције за међународну правду, Нина Банг-Јенсен, изјављује следеће: "Ако Србија постане

демократска земља и покаже да се променила, да жели да буде прихваћена као део светске заједнице... ништа не би деловало убедљивије него да удовољни захтевима Трибунала”.

Срби би вероватно требали да изврше колективно самоубиство само да би удовољили жељама и захтевима Трибунала (и не само Трибунала), и многих других који би тако испунили своју животну мисију.

Змија дел Понте скинула кошуљицу

Званичник Стејт департмента је изјавио: ”Дел Понте ће нас подстицати да предузимамо акције. Она је хајдук. Од ње очекујемо да учини све да се оствари жеља Трибунала. На крају ће владе учинити оно што саме одлуче.”

Ово је једно од ретких искрених признања.

Треба знати да је хашки суд, казамат, у почетку 1994. године имао буџет Уједињених нација од 10,8 милиона долара. Данас има буџет од 94 милиона долара, од чега је тридесет милиона долара намењено за трошкове Курве дел Понте.

Змија дел Понте је коначно скинула своју кошуљицу ”равноправности и правде” када је изјавила у Савету безбедности УН ”да не постоји основ за покретање истраге против НАТО-а због евентуалних злочина током прошлогодишњих ваздушних удара на Савезну Републику Југославију. Иако је НАТО починио извесне грешке, веома сам задовољна чињеницом да током ваздушне кампање НАТО-а није било намерног гађања цивила или недозвољених војних циљева”.

Шта су по Курви дел Понте били људи који су у својим домовима страдали од НАТО бомби, путници воза у Грделичкој клисури, радници РТС-а, или мала Милица Ракић? Легитимни војни циљеви?!

Када је Курва дел Понте, 26. априла ове године, послала савезном министру правде, Петру Јојићу, писмо у коме тражи да министарство правде СРЈ сарађује са Хашким трибуналом, тако што ће хватати и изручивати своје држављане, Петар Јојић јој је на њено писмо одговорио овако:

”У вези писма које сте ми упутили 26. априла 2000. године, обавештавам вас да су ми јасне ваше подмукле намере. На ваше бедно писмо одговарам из два разлога: за разлику од вас ја међународном праву, посебно одговорности за међународна кривична дела, придајем дужну пажњу, а желим и да вам јасно покажем да постоје људи који се не продају за новац, не понижавају се гажењем науке коју су изучавали, верују у Бога и не крваве руке животима невиних људи...”

Неки ”независни” медији и исто тако ”независни” политичари бурно су реаговали али, наравно, не на срамну понуду Курве дел Понте, већ на одговор Петра Јојића. Они су цели догађај покушали да представе овако:”

Маскарада: хашке судије

Госпођа дел Понте, принцеза, мајка демократије је најљубазније апеловала, замолила да министарство правде СРЈ изручи господу Србе са којима ће се (по већ виђеном трагичном сценарију) наравно јако фино и пажљиво поступати, (па ко преживи) ”праведно” судити и ”праведно” ће бити осуђени на смрт или доживотну робију у хашком казамату, зато што су се бранили од усташких и мушахединских хорди.

А онај министар правде СРЈ, Петар Јојић, тако је нељубазно, непријатно, недемократски одбио, говорећи да му не пада на памет да сарађује на било ком

плану са хашким квази-судом и хашким квази-тужиоцем.

Сервилност понизног слуге

Ово писмо је више увредило НАТО трупе у виду неких политичких партија у Србији, него саму Курву дел Понте. На пример, Демокришћанска странка, на челу са др Владаном Батићем, упутила је у име мушког?! чланства јавно писмо Курви дел Понте у коме тражи извињење за све увреде које јој је нанео ”такозвани министар правде, такозване СРЈ”?!

”Сматрамо да је недопустиво такво дивљачко и примитивно третирање било које женске индивидуе... Ми овом приликом желимо само да искажемо основно поштовање појединачној људској личности, у овом случају Вама поштована госпођо Дел Понте и преко Вас свима који се осећају увређени и згађени писмом такозваног господина министра”, кажу демо(н)хришћани.

У српској ”независној демократској” штампи појавили су се наслови типа:

”Примитивно понашање министра правде”, ”Грубост без преседана”, ”Министар говори као лучкирадник”, ”Израз болесне свијести власти”, ”Простаклук министра”, ”И жене против Јојића” и слични написи.

Тако пишу ”независни”, а сигурно је да би сваки просечан Србин имао проблема да се уздржи од тога да бар плуће Курву дел Понте и њеног пигмалиона Мадлен Олбрајт. Њихово утркивање ко ће да покаже већу мржњу према Србима и ко ће нанети више бола Србији, је мртва трка.

Ипак, сигурни смо у једно: тркачице ће прћи пре него што стигну на циљ, а и таквим ће им судити публика јединих правих судија.

Ивана Ђурић

Проклетта авлија за српске ”ратне злочинце”: затвор у Шевенингену

И СЕДМА СИЛА СЕ УПЛАШИЛА

Обичај бежања са политичких мегдана које је, као и остале дезертерске работе, промовисао Вук Драшковић, узео је маха у београдској чаршији. После "виђенијих политичара" опозиције, од тог вируса оболели су и неки посленици "седме силе", истакнути припадници корпуса "независних". Када им се указала шанса да омраженом потпредседнику, омражене владе, омражене земље, скрешу у лице шта мисле о њему и политици Владе народног јединства, они нису имали петљу да то искористе. Нису се појавили на "бојном пољу"

У студију ТВ Палма, остале су празне столице недавно најуреног директора и главног и одговорног уредника Студија Б, Драгана Којадиновића, оснивача НУНС-а, Гордане Суше и новинара АНЕМ-а, Бојане Лекић.

Очекујемо да ће поменути кукавице после емисије, наредних дана, осути дрвље и камење на лидера српских радикала, коме ни у очи нису смели да погледају, и да ће своје газде и поштоваоце убедити да су имали јаче аргументе од њега

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. Ја сам Миодраг Вујовић, а ви гледате другу емисију нашег серијала "Обрачун под Палмом". Са мном је вечерас као драги гост проф. др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. Нажалост, са моје леве стране су три празне столице јер сам стварно желео, искрено желео да имам и три такође драго госта, господина Драгана Којадиновића, донедавног генералног директора и главног и одговорног уредника Студија Б, госпоњу Гордану Сушу, оснивача независног удружења новинара Србије, и госпоњу Бојану Лекић, новинара Анем-а. Међутим, они позив нису прихватили, али мислим да то није разлог да се о теми вечерашње емисије, а то је шта се то догађа са Студиом Б не разговара. Дакле, претворимо вечерашњу емисију у ваш разговор са господином Војиславом Шешељем, који је један од потписника решења којим је влада Републике Србије интервенисала у Студију Б. Питајте отворено све што вас занима, добићете одговор. Наш телефон је управо изашао на екрану 367-00-22.

Господине Шешељ, како ви коментаришете недолазак, ја сам, поштен да будем, изненађен да сте прихватили и то одмах сте прихватили да разговарате. Поготово што сам вам понудио мислим у овом тренутку и за ову тему најкомпетентније саговорнике.

Др Шешељ: Ја сам прихватио и вашу претходну иницијативу разговор са Небојшом Човићем, Вуком Обрадовићем...

"Студио Б" државни медиј

Водитељ: Не, био је у питању проф. Мићуновић и Душан Михајловић.

Др Шешељ: Прихватио сам и ову наредну. Дакле, као човек власти и припадник Српске радикалне странке ја желим расправу, желим дијалог са опозицијом, са свим политичким противницима. И ми, српски радикали, такав дијалог никада нисмо избегавали ни у једној позицији, када смо били опозициона стран-

ка и сада када смо владајућа странка. Ми смо отворени за дијалог и сматрамо да цели политички живот мора да се заснива на дијалогу политичких противника. Они су то одбили, вероватно поучени искуством Зорана Ђинђића, затим Владана Батића, Ненада Чанка и Велимира Илића. Схватили су, заправо, да је њихова политичка позиција неодржива, да се не може бранити адекватним аргументима.

Крај информативног тероризма:
Републичка влада ућуткала "Вуковизију Студио Б"

Поводом акције владе Републике Србије, закључка о преузимању директне контроле над Студиом Б, као државном својином, био сам спреман, као један од потписника тог Владиног акта, да разговарам са онима који највише јавно опонирају провођењу таквог закључка. Они беже од дијалога. Лично сам разговарао са Бојаном Лекић, она се, истина, у почетку мало колебала па је пристала, па је сама предложила Којадиновића и Гордану Сушу, чак ми је дала и број телефона Гордане Суше па сам вам то дао. Ви сте нашли Којадиновићев телефон и они су се премишљали, затекли су се у Бриселу, нису вам одмах одговорили него после неколико сати. Значи, било је важно да обаве неке консултације. Ти њихови тутори, ти њихови саветници су им ставили до знања да у једном дијалогу те врсте једноставно немају

У реду за Забелу: финансијска полиција прочешљава "пословање" Драгана Којадиновића

никаких шанси и да то морају да избегну по сваку цену.

Они настављају своју причу, одвија се дијалог г лувих телефона, они непрекидно говоре да се угрожавају независни медији, а ми морамо прво поћи од тога да ли је Студио Б независан медиј или није. Очигледно је да није.

Студио Б је државни медиј од 1996. године. Он је и формиран као државни медиј, својевремено су га формирале Скупштина града Београда и Борбина издавачка кућа, новинско издавачка кућа. Па је био телевизија Вечерњих новости и Скупштине града Београда, а онда по закону Анте Марковића провођена је она стихијска приватизација и имовине се дочепао неколицина људи који су се случајно затекли у Студију Б, а ви се сећате, 1994. године, Народна скупштина Републике Србије је, на иницијативу Зорана Ђинђића и Демократске странке, донела тзв. Ђинђићев закон о повратку у пређашње стање. О ревизији или ревалоризацији поступка приватизације.

На основу тог закона, пре свега, Скупштина града је, 1996. године, повратила своја оснивачка права над Студиом Б, Студио Б је поново враћен у државну имовину. Целом акцијом је тада руково-

дио Небојша Човић. Српска радикална странка се једина томе жестоко супротстављала. Ми смо полазили од става да је, без обзира каква је та приватизација била по закону Анте Марковића, и најгора приватизација боља од никакве, да не треба ништа ретроактивно сада преиспитивати, враћати у првобитно стање, него треба донети нови закон о приватизацији и за сваку наредну приватизацију поступати много промишљеније, много паметније, много рационалније. То је био основни елемент нашег супротстављања подржављењу. Али је Студио Б подржављен.

Када су опозиционе странке из коалиције "Заједно" освојиле власт на изборима крајем 1996. године, освојиле власт у Београду, преузеле Градску скупштину, Српска радикална странка је кренула са иницијативом да се изврши реприватизација Студија Б. Одбили су то и Српски покрет обнове и Демократска странка. Они су сматрали, сада када су они владајуће партије у Београду, да Студио Б треба да остане у државној својини, а да га они финансирају и инструментализују новцем из градског буџета. Бојали су се независне телевизије, јер док Студио Б није био у рукама Скупштине града, ипак је имао неку политику која је, с времена на време, била супротстављена политици неких опозиционих странака. Овога пута су хтели нешто што је директно, стриктно под њиховом контролом.

Прва екипа која је управљала Студиом Б, у време када је Зоран Ђинђић био председник Скупштине града Београда, држала је Студио Б под контролом Демократске странке, то је била телевизија Зорана Ђинђића. Друга екипа, када је смењен Зоран Ђинђић, екипа Српског покрета обнове Студио Б је претворила у Вуковизију. И нисмо ми имали намеру да на овакав начин поступимо, без обзира што је то била најпрљавија телевизија у Србији по програму који је емитовала, по лажима, клеветима које је лансирала док није дошло до отвореног позивања народа на устанак протеклих дана, недеља. Ту више Влада једноставно није смела да оклева.

Ви знате, по закону сва државна имовина Републике Србије у ингеренцији је владе Републике Србије и ово није први пут да је влада Србије директно преузела управљање над делом имовине који је раније био поверен градској самоуправи. Претходно је такав поступак направљен у погледу Сава центра. Сава центар је био у надлежности Градске скупштине, али пошто је имовина Републике дошла у опасност, државна имовина је дошла у опасност, Влада је својим актом преузела директно управљање Сава центром и формирала нови Управни одбор.

По том истом поступку урађено је са Студиом Б. Студио Б је државна имовина, да ли ће се једног дана приватизовати то ћемо видети.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми желимо да се буквално сви медији у Србији приватизују осим државног радија и државне телевизије, једног, дакле, државног радија са три про-

грама и државне телевизије такође са три програма, све друго да буде приватно. И залажемо се да компанија "Политика" буде јавно предузеће са 51% државног капитала, а 49% приватног. То је, дакле, један крајње принципијелан став.

"Демократски" позиви на устанак

Водитељ: Господине Шешел, сада ћу се усудити, нема господина Којадиновића ту, али читао сам штампу, помно сам пратио овај случај и он каже они нису позивали као телевизија, они су само пренели оно што се на улицама догађа.

Др Шешел: Једно је преносити оно што се на улицама догађа а друго је подупирати позив на устанак који се чује на улици. Очигледно, тај позив на устанак који се чуо на улици, протежиран је на Студију Б, дакле подупиран. И ту нема никакве сумње. Уосталом, све њихове емисије су биле таквог карактера. И пропагирање насиља, и онтуживање највиших државних органа за тероризам итд. Све су то биле лажи, измишљотине, клевете које не би трпела ниједна држава у цивилизованом свету, па није могла ни наша. Ја мислим само да смо ми каснили са таквим потезима, поготово у погледу Градске скупштине Београда јер одавно су сазреле све околности да се заведе у Градској скупштини Београда принудна управа, дакле, да се поступи по Закону о локалној самоуправи. Због различитих криминалних радњи, антидржавног деловања итд.

Водитељ: Једна од примедби господина Којадиновића такође је да, колико је он упознат на том закључку који сте потписали ви и господин Бојић, нема печата.

Др Шешел: Ма печата сигурно има, на оригиналу Владе нема печата. Оригинални акт смо потписали Милован Бојић и ја, али отправак тог акта има печат и тамо није наш оригинални потпис, него се каже за веродостојност потписа одговара генерални секретар Владе, или његов заменик итд.

А што се тиче ове емисије, ако већ имате намеру да наставите емисију овог карактера, ја мислим да би најбоље било вечерас да упутите јавни позив свим председницима опозиционих политичких партија, затим власницима или главним и одговорним уредницима тзв. независних, заправо прозападних, проамеричких медија и тих проамеричких удружења грађана да се сами јаве ако желе дијалог. Ми не бежимо ни од једног питања, ни од једне теме, па да видимо. Ако неће, да онда знамо начисто на чему смо, да се јавности може рећи ово они беже од дијалога, беже од расправе, беже од аргументоване дискусије. Немају аргумената, због тога беже.

Лидерчићи НАТО странака беже од аргументоване расправе

Водитељ: Пре него што то учиним, ипак дозволите да вам овако јавно пренесем основне примедбе, дакле ја свима које позивам кажем да нисам у могућ-

ности, а ни ова телевизија, да у студио на такву врсту разговора позовемо, односно добијемо представника ЈУЛ-а или СПС-а, а основна примедба је да људи неће три на један. Чак има коментара у смислу да тиме од вас праве демократу.

Др Шешељ: Шта они имају од мене да праве демократу? Када сам ја био демократа и антикомуниста и када сам због тога страдао по комунистичким казаматима, они су били режимски чанколизи оног старог титоистичког комунистичког режима, у коме није било никакве слободе и никакве демократије. Не могу од мене правити демократу они који су ме до јуче прогнали као антикомунисту, учествовали у прогонима директно. Чему они да ме уче и како они да од мене праве демократу.

Друго, што се тиче наших коалиционих партнера, њихова је ствар хоће ли учествовати у емисијама тог типа или неће, ми се у то не мешамо. Наш је став да у томе треба да се учествује и ми желимо да учествујемо. Била је једна иницијатива на државној телевизији, пристао је само Зоран Ђинђић а није и Вук Драшковић, и та емисија је одложена, чека се да они потврде свој долазак да пристану и један и други. Претпоставља да би се та емисија онда ипак одржала.

Што се тиче тог њиховог става, ја мислим да је то само начин да се избегне расправа ове врсте. Шта то сада значи, они избегавају три према један, а колике су то странке? Што они избегавају три према једном? Прво, има ванпарламентарних странака и не можемо сада свакој ванпарламентарној странци дати посебан термин. Има 150-160 ванпарламентарних странака у Србији. И друго, они су у повољнијој позицији ако их је тројица. Па нека виде, нека покушају. Видели сте како су прошли и Чанак, и Батић, и Велимир Илић. Велимир Илић се и најозбиљније понашао у тој емисији.

Водитељ: Треба ли вама имиџ човека који хоће сам са тројицом?

Др Шешељ: Зашто би ми требало или зашто бих ја одбио то. Не треба ми такав имиџ, не треба ми никакав имиџ те врсте. Али ја хоћу дијалог, а они очигледно немају довољно аргумената. Видели сте Батића, видели сте Чанка, на шта је то личило. Бежали су од рационалне и аргументоване расправе. Једино на чему су заснивали своје иступање било је евоцирање успомена на наш некадашњи сукоб са социјалистима, нас српских радикала. За тај сукоб зна цели народ и зна какве смо изразе размењивали, увреде итд.

Међутим, нека се онда упитају ако смо ми радикали и социјалисти, који смо се тако жестоко сукобљавали пре неколико година, овог пута нашли заједнички језик и ушли у Владу, шта нас је то натерало да тако поступимо. Чињеница да је земља у опасности. Значи, то није њихов аргумент против нас, него наш аргумент против њих, морамо уклонити ту опасност споља, опасност коју представља НАТО, коју представљају његове слуге овде у Србији.

А, када не буде те спољне опасности, онда ће опет бити најприродније да се десница и левице сукобе у борби за власт. И да перје пршти с времена на време, али ми никада нисмо изазивали различите сукобе. Никада нисмо изазивали крвопролиће и то треба имати у виду.

Водитељ: Макар на овој телевизији гледаоци су често могли да чују да је сујета прва човекова слабост и мана, али господине Шешељ, има ли право било ко на овој сцени, и политичкој и јавној уопште, да одбија један јавни разговор пошто не бих хтео да испадне хвалисава, али очигледно је да је ова телевизија упорна да разговарате пре свега ви политичари, или због сујете да одбије разговор?

Др Шешељ: Сваки човек има право да буде сујетан, сваки човек има право и да пристане на разговор и да одбије разговор. И то право ја не мислим никоме да негирам. Али озбиљан, паметан и промишљен политичар не би избегавао разговор ове врсте.

Водитељ: Онда овако, ја морам...

Др Шешељ: Разговори ове врсте откривају свачију позицију. И тога се боје. Откривају идеолошку усмереност. Откривају политичку позадину јавног деловања. Пред камерама се ништа не може сакрити. И неко ко изађе пред камере и само покушава на галаму нешто да постигне тај пропада.

Пријем грађана петком у подне

Водитељ: Ја ћу вас, као што сам рекао, послушати, дакле, прво ћу вас замолити да само препоручите ову телевизију као место где се ипак може слободно и отворено разговарати вашим коалиционим партнерима. Да ето помогнете овој телевизији, ја нисам уопште толико претенциозан нити бих се усудио од вас да тражим да их убеђујете, а истовремено позивам све оне који другачије мисле од власти, који имају шта да кажу и желе своје мишљење и своје ставове да укрене са аргументима и ставовима власти, ова телевизија може да обезбеди, дакле, за сада господина Војислава Шешеља, потпредседника Владе Републике Србије, надам се да ће прихватити и представници ЈУЛ-а и СПС-а, а то молим због тога што мислим да народ, да грађани треба да чују те разлике и мислим да је боље да политичари разговарају јавно него да се дешавају инциденти.

Др Шешељ: Молим вас, немојте ни ви сада да претерујете. Када сам био председник општине увео сам сваког петка у подне термин да примам грађане на разговор. И сваког петка сам остајао до три сата ноћу у тим разговорима. Не можете сада да позовете свакога ко мисли да има нешто да каже.

Водитељ: Ви сте набрајали дакле, ограничење према оном...

Др Шешељ: Е, значи, то да буду председници странака, председници ових различитих прозападних удружења, и власници, односно главни и одговорни уредници, па чак можемо и истакнуте новинаре прозападних медија.

Водитељ: Господине Шешељ, уверавам вас да ова телевизија има савршено добру комуникацију са својим гледаоцима и они су знали да их ја позивам у оквиру онога што сте ви рекли, иначе како би другачије...

Др Шешељ: То је веома важно да се нагласи.

Рационална акција Владе

Водитељ: Како би друкчије могао да кажем да сте ви расположени за такву врсту разговора. Но, да се вратимо Студију Б, пошто је то горуће питање, остала је још једна ствар коју господин Којадиновић често истиче, макар према ономе што ја стигнем да прочитам, а то је сам поступак преузимања, каже нити сте га позвали нити сте му уручили решење. Ипак је он генерални директор, односно био је директор Студија Б и главни и одговорни уредник, а такође ни господина Чотрића, који је председник Управног одбора. Да ли је то требало тако, дакле...

Др Шешељ: Требало је тако и на тај начин на који смо поступили најмања опасност је изазвана за безбедност људи и имовине. Да смо то најавили раније они би, вероватно, тражили неку варијанту да се супротставе извршењу закључка Владе. Вероватно би скланали документацију, вероватно би изнели нешто од имовине, а могуће је да би дошло и до неких сукоба и до повреда људи у тим сукобима.

Значи, Влада је поступила на најрационалнији могући начин. Чим је донет закључак, морао је да се спроведе, а ми смо га спровели до перфекције, чисто. Дакле, спречили смо да се однесе документација. И сада финансијска полиција и служба државне безбедности по томе пречешљавају и много тога је већ пронађено. Спречили смо да се разнесе имовина Студија Б и спречили смо да дође до неких сукоба у згради које би, евентуално, неко могао да организује и који би били непријатни и нама и држави у целини. Значи, то је био најрационалнији, најбољи начин да се проведе одлука Владе.

А што би ми позивали некога уопште на разговор ко позива народ на устанак. Ту више нема никаквих разговора. Знате, они су починили кривично дело, сада да ли ће бити гоњени или не, то је друга ствар. Али у нашем кривичном закону постоји кривично дело позивања на обарање легално изабране власти, уставног поретка итд. Не могу сада дословно да вам цитирам тај члан, није ни битно, али у суштини то је кривично дело. Позивање на насилно обарање уставног поретка постоји у нашем закону и ту је предвиђена дуга казна робије.

ТВ сметње америчко масло

Водитељ: Господине Шешељ Студио Б се од преузимања од Републике, говорим са позиције места где ја станујем, готово уопште не види, ни онај други програм који смо раније гледали. Прво ме, дакле, интересује јер мислим да интересује и гледаоце, шта се дешава, зашто

је појачано ометање сигнала и да ли је то разлог што се не види. И друго, уређивачка концепција, састав људи који су преузели да уређују програм Студија Б.

Др Шешељ: Неког ометања има и то преко сателита и из суседних држава и ми смо и раније говорили о том ометању. И то ометање, делимично ометање Студија Б, било је смишљено да би се приписало нама, као ми ометамо Студио Б и то је аргумент више да наш режим није демократски.

Међутим, од када је Влада преузела директну контролу над Студиом Б ометање је снажније, можда не свуда, али углавном на доста места у Београду и околини је снажније, што говори да је интензификовано деловање из суседних земаља. Постоје неки објекти из Румуније из Хрватске, и са сателита с којих је регистровано то ометање. Регистровано је, значи, слање таласа исте фреквенције и долази до судара у етру који онемогућава нормално праћење програма.

Ми смо имали таквих проблема и са државном телевизијом. Државна телевизија је успела да појача своје предајнике, и мислим да ћемо за који дан ус-

бојкотију. И онда ми, радикали, да се суочимо са левичарским странкама и народ да изрази своју вољу и повери власт на локалном и на савезном нивоу ономе ко ту власт заслужује. То би можда било и најбоље решење. Иначе, у дужој некој историјској перспективи нема разлога за опстанак тих проамеричких странака. Не мислимо ми да их забрањујемо, не мислимо ми да их укидамо. Али, народ их је већ одавно препознао, видели сте по овим јавним реакцијама на преузимање Студија Б од владе Републике Србије које су веома слабе, које јењавају и које окупе по неколико стотина до највише хиљаду, две људи, да је народ схватио о чему се ради.

Чак је и та група младих људи, која је изманипулисана стварала неред на главним београдским улицама, схватила да, док се они туку са полицијом, челници Демократске странке и Српског покрета обнове седе у Скупштини града и пију виски. И ја мислим да више нико није спреман за оне који добијају огромне паре од Американаца да губи главу или да добија батине, да одлази у затвор и слично.

оборимо социјалисте па да неко трећи дође на власт, то би било глупо.

На изборима 1997. године народ је пресудио овако како је пресудио, ниједној странци није дао већину. И онда је било најнормалније да се формира једна шира коалиција коју смо нудили Српском покрету обнове, да то буде четворна коалиција ако се седе. Поготово зато што је земља у опасности, што су већ Американци и НАТО појачавали притиске око Косова и Метохије. Како се понашао Српски покрет обнове, то се видело, чак је на тренутак и ушао у Савезну владу, овамо се цењако, тражио неке услове које му нико жив није могао испунити. Понашао се као да је највећа партија у Србији и слично.

Овде питање власти опет треба препуштати изборима. Онај ко хоће да обори неку политичку партију која је сада на власти, треба да освоји више гласова на изборима. Апсолутно смо против уличног рушења власти. Јер никада улично рушење власти није резутовало демократијом. Увек диктатуром. Чак окупацијом. Када би неко овде и успео на улици да сруши власт, дошло би до диктатуре и дошло би до америчке окупације, до окупације НАТО-а и Србија би дефинитивно биле уништена. Американци су пред нама распрострли своје планове у погледу Србије. И по питању Војводине, и по питању Рашке области, односно Санџака, и јужне Србије, и источне Србије, и Шумадије итд. Све је то сада већ кристално јасно.

"Велико спремање" у Студију Б

Водитељ: Овај кашаљ што се чује, извињавам се и вама и гледаоцима, мене је очигледно стигла пролећна прехлада. Поштовани гледаоци, ми ћемо прочитати сва ваша питања, ипак је тема шта се догађа са Студијом Б. Од ова 22 питања која сам успео да прегледам, доста се односи ван теме. Наравно, ако мислите да све знате о Студују Б не морате о томе да питате, али ипак је то тема. Бранислав Милосављевић из Београда, где ћемо у будуће моћи да чујемо и видимо објективно опозиционо новинарство. Зашто се то не чује и на државној телевизији?

Др Шешељ: Ја мислим да државна телевизија треба још много да се коригује и да буде много боља него што је данас и ми, српски радикали, нисмо задовољни стањем на државној телевизији и уређивањем програма. А што се тиче Студија Б, мислим да ће уређивачка политика бити таква да ће све опозиционе политичке партије долазити до изражаја као и владајуће.

Уосталом, пошто је Студио Б градска телевизија Београда у принципу све политичке партије које имају одборничке групе у Градској скупштини Београда имају право на одређен степен заступљености на Студију Б, то значи, објављивање саопштења, извештаја са конференција за штампу итд. А до сада је Студио Б потпуно бојкотовоа Српску радикалну странку, а то није смео да ради. Могли смо ми као странка њих бојкото-

Странпутицом на власт: више од деценије СПО игра на карту улице

пети да средимо и предајнике Студија Б, а ако буде требало надам се да ће државна телевизија омогућити преко својих релеја преношење тог програма, бар за извесне делове Србије, чак и оне делове где до сада није било програма Студија Б. Зашто да не.

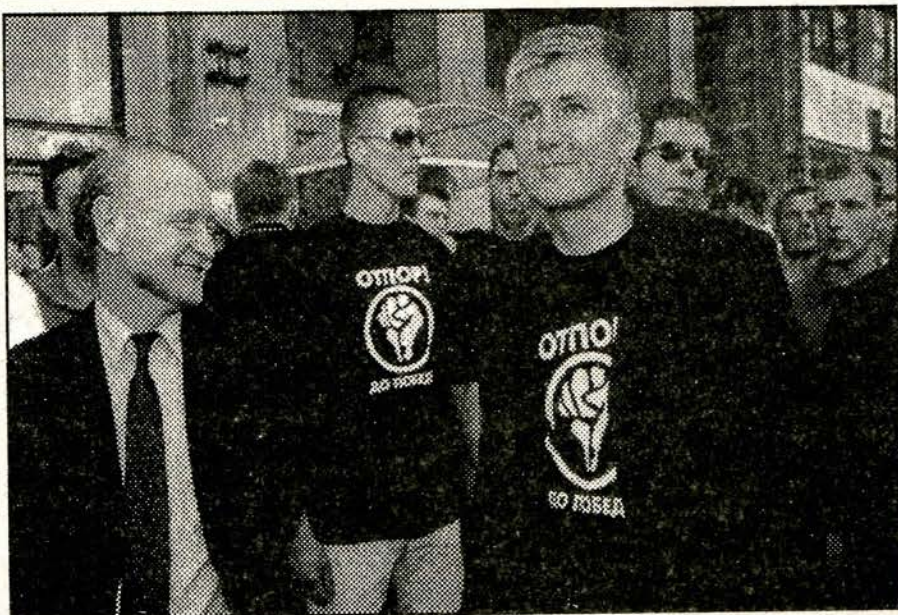
Водитељ: Стигло је већ поприлично питања, Небојша Јовановић из Крагујевца честитам проф. др Војиславу Шешељу, као потпредседнику Владе, на завођењу реда на медијском простору. Како коментарише најновије тврдње представника пронатовских странака у Србији да због одлуке да се Студио Б врати Београђанима и спречи позивање са те телевизије на рушење уставног поретка, као они кажу, не постоје услови за њихов излазак на изборе.

Др Шешељ: Да ли ће они изаћи на изборе или неће, то је њихова ствар. Што се тиче Српске радикалне странке, ми бисмо желели да те проамеричке странке не изађу на изборе. Најбоље је да их

Изборима на власт

Водитељ: Други екстрем, Предраг Јовановић из Сремске Митровице, Шешељу када ћете се придружити нама на улици да заједнички збацимо Милошевића, а после ви политичари гледајте шта ћете и како ћете.

Др Шешељ: Видите, то је један крајње ирационалан приступ. Паметни људи се баве политиком да би освојили власт, а не да би некога збацивали. То је бесмислено. Значи, збацити Милошевића па хаос у Србији, па грађански рат, па чудо у Србији. То је крајње ирационално. То је чак за неку психијатријску дијагнозу. И када смо ми, српски радикали, били у најтежим сукобима са социјалистима и Милошевићем, ми се нисмо тако постављали. Ми смо хтели да оборимо социјалисте са власти да бисмо ми дошли на власт. И тако смо и говорили народу. Није нама циљ да ми

Народ их препознао: на скуповима опозиције све мање људи

вати, они нас нису смели јер они су државна телевизија, а Српска радикална странка је јака политичка партија и на нивоу градске власти Београда имамо јаку одборничку групу и то никако нису смели да раде. Сам тај акт је био довољан да Влада предузме овакве мере какве је преузела тек након позива на насилни устанак.

Мислим да је Студио Б кренуо, треба још неколико дана да се консолидује. Доста се новинара вратило на посао. Доста се вратило и техничких уредника, оператора и како се то већ све зове, и мислим за неколико дана да ће се Студио Б у потпуности консолидовати, да ће имати потпуно нормалан програм. У том програму ће бити заступљене и владајуће и опозиционе политичке партије, и наш је став да Студио Б у наредних неколико месеци треба да покаже својим примером како би требало да изгледа једна заиста објективна телевизија.

Лева рука десни цеп Драгана Којадиновића

Водитељ: А има ли шансе, господине Шешел, реими, да господин Којадиновић и његова екипа уређују део програма који ћете...

Др Шешел: Не, ја мислим да би Драган Којадиновић требало да заглави у затвор. Ја чекам сада извештај финансијске полиције и службе државне безбедности, колико сам сазнао већ је много тога пронађено, али имамо извесна спорења са нашим коалиционим партнерима у влади Србије, морам и то отворено да кажем, јер смо ми радикали за то да се одмах све саопшти јавности шта је пронађено у Студију Б и чиме се располаже у погледу пословања Градске скупштине Београда, а наши коалициони партнери сматрају да то треба чувати па стављати до знања Вуку Драшковићу чиме све располажу како би њега отупили и како би њега примирили.

Ми сматрамо да се толико тих аргумената нагомилало да једноставно тре-

ба једном за сва времена завршити и са Вуком Драшковићем и са Српским покретом обнове, јер када би се све то распрострло пред народ чудо би настало. Мислим да би настало једно велико освешћивање међу члановима и симпатизерима Српског покрета обнове. Док се његови челници богате, док милионе и милионе марака и долара згрћу, они наводе друге људе да се за њих туку са полицијом, да гину, да доводе себе у крајње тежак и бесмислен положај, идеалистички верујући да Српски покрет обнове има неку идеологију, да има неки програм и слично. Нема ништа од тога. У питању је чиста пљачка и отимачина.

Водитељ: Зоран Јовановић из Пожеге, докле ће овај, па епитет који нећу прочитати поштовани гледаоци, као што ништа ни ружно ни...

Др Шешел: Прочитајте слободно, ако се на мене односи прочитајте...

Водитељ: Докле ће овај психопата Шешел да уноси раздор у опозицију и да упада са маскирним телохранитељима у Студио Б и отима телевизију?

Др Шешел: Ја немам шта да уносим у опозицију. Мој је циљ да победим опозицију и побеђујем је непрекидно. У маскирним униформама нико није улазио у телевизију, то нису маскирне униформе то су полицијски за интервентна дејства. Они, дакле, не носе оне свакодневне униформе него униформе какве су раније носили сви полицијски почетком 1990-тих година, ако се сећате, те униформе су плаве боје па по неким тоновима могу да личе на маскирне војничке униформе, али нису то, све су плаве боје само различитих нијанси. Неком неупућеном може изгледати као маскирна, а то нису маскирне униформе, то су нормалне униформе полицијско оперативаца који чине интервентне јединице.

Водитељ: Морам да вас питам, господине Шешел, зашто сте прихватили и тражили да ово прочитам, а ја се залажем, нема потребе...

Др Шешел: Па то, да сам психопата?

Водитељ: Не, него уопште, чему вређање?

Др Шешел: Знате шта...

Водитељ: Што дозвољавате било коме поготово овако да се нешто ружно...

Др Шешел: Знате шта, у политици је то нормално свуда у свету, само треба човек да води рачуна да не претера. Онда када се претера себи се штета наноси. А мени лично то не смета.

Водитељ: Милица Јовановић, Нови Београд, шта ће се десити са СТБ тревелом, пошто је у саставу Студија Б и да ли ће радионици СТБ тревела задржати своја радна места?

Др Шешел: Сви који се нису огрешили о закон задржаће своја радна места.

Водитељ: А шта то значи?

Др Шешел: Сви који нису учествовали у криминалу и који нису учествовали у противустановним делатностима подржавања тероризма и позивања на устанак. И ја мислим да неће бити већа бројка од 20 отпуштених од укупног броја запослених на Студију Б, то ће углавном бити уредници информативног програма, новинари који су се експонирани у лансирању разних противустановних аката, лажних гласина и слично.

Српска полиција не тренира строгоћу

Водитељ: Горан Јовановић из Обреновца, да ли може и наша полиција да поступи демократски на начин као што је полиција у Сијетлу? Докле ћемо трпети тортуру НАТО шетача с обзиром да они ломе излоге без икаквих казни.

Др Шешел: Ја мислим да је и даље наша полиција веома, веома блага, претерано блага. И што се тиче нас, српских радикала, ми сматрамо да би она морала много оштрије мере да примењује и да буде немилосрдна према онима који уништавају имовину и који угрожавају живе људи. Да ту не сме бити милости.

Водитељ: Ивана Павловић из Вршца, да ли је господин Шешел у позицији да он одређује да ли је народ спреман на устанак или не?

Др Шешел: Прво, нико нормалан није спреман ни на какав устанак. Видели сте да је дошло до великог отржења међу симпатизерима, међу бившим симпатизерима Српског покрета обнове и Демократске странке после тих јавних позива на устанак. И до великог отржења у тој терористичкој организацији Отпор која је привукла доста младих људи који су онако, понесени неким својим размишљањем, лакомислено прихватили да се у то укључе. Сада је свима све јасно. Сада је тим људима јасно да је требало да послуже као топовско месо за рушење власти, за проливање крви да би се неки дочепали те власти, да би неки изроди могли даље несметано да се богате, да доведу окупационе НАТО трупе и да докрајче Србију. Сада је то свима јасно. И због тога је све то спласло. Видели сте, спласла је и та терористичка организација Отпор.

Социјалисти прогледали кроз прсте градској власти

Водитељ: Марко Мирковић из Београда, да ли владајућа коалиција после Студија Б намерава да сличне мере примени и на Скупштину града Београда, с обзиром да је недвосмислено утврђено доста починених прекршајних и кривичних радњи.

Др Шешел: Мислим да је то требало одавно да урадимо. И да је грешка што то нисмо урадили. Сада не можемо да завољимо принудну управу у Београду пошто је остало мање од шест месеци до избора. По закону не може да се заведе принудна управа када је мање од шест месеци до наредних избора. Али, сваки функционер Скупштине града може лично кривично да одговара за све оно што ради. Ми, радикали, залажемо се да се отвори питање одговорности да се не сложе кола само на овој Јасминки Лазаревић која је, колико знам, још у затвору, која је тамо све испричала, пропевала до краја, и ја мислим да више нема никаквих разлога да се тај материјал чува да би се Драшковић држао под контролом. Ја мислим да треба сада до краја једноставно рашчистити.

Водитељ: А да ли се држи Драшковић под контролом, господине Шешел?

Др Шешел: Та контрола је делимична, када је Драшковић у стању луцида интервала, како се то стручно назива, онда је контрола ефикасна, али када је под великим дејством дроге или неких ванполитичких фактора из свог најужег окружења, онда се та контрола показује неефикасном. Зато је толико непредвидив. Данас овако, сутра онако, пре подне на један начин, послеподне на други начин итд. Више испамећује све људе који имају било какав контакт са њим.

Водитељ: Ја покушавам ипак да...

Др Шешел: Видите шта сада ради. Лажне гласине лансира да је позван у Москву од руског државног руководства, па чак да су позвани Ђинђић и Коштуница. Ђинђић и Коштуница никакав позив нису добили, није ни Драшковић јер је руско Министарство иностраних послова демантовало да га је позвало, раније демантовало неке његове изјаве о разговорима са министром Ивановим итд. Знате, потпуно је излуђен, једноставно, не зна више шта ради. Зато више не може да буде адекватан саговорник било коме.

Бивше "газде"

Студија Б варале народ

Водитељ: Гладих Бранислав из Зрењанина, да ли је укидање Студија Б био контрапродуктиван потез за власт, јер народ не може бити преварен.

Др Шешел: Прво, Студио Б није укинут. Друго, ми немамо намеру да варам народ. Народ су варали они који су до неки дан управљали Студијом Б. Систематски лансирани лажи, измишљотине најгоре врсте. И треће, ми желимо да народ буде адекватно информисан. Зато имамо директне преносе седница Републичке скупштине, желели би

да имамо и Савезне скупштине, ми, радикали, се зато боримо већ годинама. Захваљујући Драшковићу то је укинуто негде 1995. године, ако се сећате. Ми желимо слободне медије, и наши медији су слободни.

Закон о информисању, против кога се дигла толика дрека, није угушио медије. У Србији имамо више од 500 локалних радио и телевизијских станица, имамо безброј новина и никоме не фали длака са главе, осим у случају када објави неку клевету. Као што су за мене објављивали да сам заклао жену Слободана Јовића, или као што је лист "Данас" објавио да сам претио Црногорцима ако се отцепи Црна Гора да ће носити жуте траке у Београду. Када тако нешто слажу онда морају да плате високу казну. И то треба свако да има у виду. И само се за клевете кажњава, ништа друго.

Водитељ: Бојан Марјановић из Београда, шта се тренутно дешава са новинарима Студија Б и ко сада ради на тој телевизији?

Др Шешел: На тој телевизији је ангажовано неколико новинара из других редакција са државне телевизије, са државног радија, са радија "Новости", и не знам из којих још, нисам баш у току што се тиче сваког од њих појединачно, али наш је циљ да се скоро сви који су раније били запослени на Студију Б врате на посао, и они се масовно враћају. Неки су пријавили да су на боловању, попут Весне Војводић, Гордане Јаковљевић итд. Али они су виђени на говорници испред Градске скупштине, тако да ће морати да добију отказ. Знате, не може неко да буде јавно политички новинарски активан док је на боловању. Пријави у фирми боловање, па онда држи митинге по кишном и ветровитом времену. Тако да ће морати да добију отказ. Ту ће се вероватно водити дисциплински поступак, видећемо, ја сада не знам, све мора да буде по закону, а сада не могу да улазим у појединости.

Марке које су појели скакавци

Водитељ: Међутим, да вас питам, ако дозволите, наравно, како је сада са финансирањем Студија Б, ко ће то да преузме на себе, Градска скупштина и даље или имате неки други изврс?

Др Шешел: Градска скупштина је већ прекорачила буџет Студија Б, Влада Србије ће ту наћи решење, у то немојте никако сумњати. Ја вам сада не могу рећи која ће бити конкретна, али није наш циљ да нестане Студио Б, наш је циљ да се Студио Б одржи и да може сам себе да финансира. Што значи да ћемо се ми мало више ангажовати око тога да се пронађу одређене фирме које ће се оглашавати преко Студија Б и тај приход да буде већи него што је био раније, али ћемо спречавати крађу тог прихода. Јер, до сада су Којадиновић и компанија огромне паре покрали. Ја сам већ неколико пута износио један случај у јавност и ви се сећате, 1995. године, Српска радикална странка је стално закупљивала неке термине на Студију Б, и некада смо то плаћали вирмански, некада смо плаћали у готовини од наплате наше чланарине.

Једном смо Стево Драгишић и ја ишли у Аутокомерцову кућу код Змаја, горе код аутопута, и купили за Студио Б једно теренско возило, цип. Цип који личи чак и на комби, тако мало већи шип и исплатили више од 50.000 марака у готовом. А онда је Студио Б уплатио Аутокомерцу комплетан износ у динарима, они су платили у динарима, а после су делили ове девизе. То је био начин, значи, да се дочепају пара и да их покраду.

Таквих примера је читав низ и сада ћемо видети...

Водитељ: Господине Шешел, Закон о информисању важи...

Др Шешел: Ово је истина, пустите...

Водитељ: Добро.

Др Шешел: Они су нама остали дужни 30.000 марака, када је отишао Небојша Човић, нису стигли да нам све емитују, јер смо емитовали и спотове, нису

"Чувар кућа" Студија Б: зликовац и ратни злочинац Хавијер Солана

стигли да нам све емитују што је било уговорено, остали су дужни, имамо и за то доказе, па су нам те дугове вратили тек када се Којадиновић вратио на Студио Б. У кампањи 1997. године емитовали су у том износу наше спотове и неки други пропагандни материјал док нису исплатили све, јер сам тада рекао Којадиновићу, ево хутали смо, хтели смо да те заштитимо, да то не потенцирамо јер би сви питали, ако су радикали платили и преплатили где су те паре.

Водитељ: Малешевић Миодраг из Београда, да ли господин Шешељ сматра да само једно мишљење је исправно у тзв. демократском систему?

Др Шешељ: Не, не може једно мишљење никада бити потпуно исправно, и увек треба да се одвија сукоб мишљења.

Роберт Гелбард: корупција најunosније занимање америчких "дипломата"

Ми смо вечерас показали да желимо тај сукоб мишљења, али наши опоненти, наша опозиција избегава тај сукоб мишљења. Шта ми ту друго можемо да радимо сада, нећемо их ваљда на силу доводити пред камере.

Наднице за издају преко Словачке

Водитељ: Цветин Остојић из Београда, зашто Влада Републике Српске не изађе са јавним саопштењем ко финансира независне медије "Блиц", "Демократију", Анем?

Др Шешељ: Ваљда Влада Републике Србије?

Водитељ: Пардон, Србије.

Др Шешељ: Ја мислим да ће Влада за који дан изаћи са комплетним информацијама о томе свему, а ја сам донео мало тог материјала за вашу емисију, овде тренутно немам за "Блиц", за "Блиц" знамо како се финансира, преко Словачке, преко Братиславе. Неки Петер Колбер или како се зове, формални је власник "Блица", он је сада био и у Бриселу са Којадиновићем и Горданом Сушом,

и још неким својим компанијима и чули смо да је он највише тамо дрљачио новац, просто кумио, молио, од његове кукњаве је било непријатно и овим другим хошпаглерима који су дошли по новац. Показашу вам неколико ових материјала.

Ово прво је материјал који говори о снимању документарног филма о студентским протестима Албанаца на Косову и Метохији. То је снимано у копродукцији Б-92 и Кохадиторе. Овде се говори о снопсису тог филма и говори се о трошковима његовог снимања. И говори се чак шта треба потенцирати посебно интервенцију полиције итд. интервјуисати те студенте о разлозима њиховог протеста и слично.

Ово су све материјали који су прона-

студентског програма, програма о људским правима, програму о рату, економском програму, програму о избеглицама, музичком програму итд. Укупни износ је 5.175.850 долара. Затим о трошковима набавке рикордера, плејера, и остале технике. То можете исто да се уверите.

Водитељ: Са задовољством, а-ух!

Др Шешељ: Затим, овде је опет опрема за Анемову мрежу у укупном износу од 2,841.328 долара, овде је и опрема за 15 телевизијских станица у унутрашњости Србије, за разноразну опрему која им је набављана опет спецификација 275.000 долара, 18.000, 100.000, 1,650.000, 619.000 итд.

Водитељ: Али ово су предрачуни...

Др Шешељ: Укупан збир те три ставке је 8,377.178 долара.

Водитељ: Ово су предрачуни, очигледно да они нису добили те паре, немају телевизију, ја колико знам...

Др Шешељ: Добили су они те паре паре, и они већ нешто од те опреме испоручују неким телевизијама у унутрашњости које су учлањене у Анемову мрежу.

Међутим, шта се ту дешава? Прво, страни чиновници који посредују у достављању новца део новца узимају за себе. Један од тих опозиционих челника се недавно жалио да је морао да потпише да је примио милион долара, а исплатили су му само 300.000 долара. 700.000 долара су узели као своју провизију они људи који су му тај новац доставили. То су амерички ситни државни функционери или Европске уније итд. Све те њихове међународне акције су прожете корупцијом. И корупција се сматра најunosнијим занимањем сваког од њихових дипломата, чиновника укључујући и Гелбарда. Гелбард је један од највећих корупционаша ове врсте, огромне паре је присвојио од оних 120 милиона долара колико је амерички конгрес издвојио за подривачке делатности у Србији.

Овде, видите, имате нову спецификацију трошкова, ово су сада ситни износи, релативно ситни износи, јер је реч о око 1,058.800 долара, па за неке студије од 2,852.690 долара итд. То је исто за Анемову мрежу.

Кажу људи да се приметило у последње време, последњих годину, две дана, да је много долара и на црном тржишту у Београду. Некада је марка била неприкосновена у Београду, а сада има долара, на све стране могу да се нађу.

Демократска странка дужна и ружна

Водитељ: Ми смо овде задовољни са динарима, право да вам кажем.

Др Шешељ: Овде опет за неку сателитску опрему, за слање програма преко сателита, опет износи од којих се неупућеном човеку може дизати коса на глави. Е сада шта је ту проблем? Много тог новца покраду овде они који га добију. Обични људи који раде у тим редакцијама живе бедно, плате им нередовне, мале, ситне не може да се живи од тога.

Огроман део новца оде у цеп ових посредника и главешина. Ненад Цакић, уредник Радио Индекса, јавно је оптужио Верана Матића због злоупотреба у располагању тим новцем. О томе је била велика афера у јавности.

Сада да видимо како се Саша Мирковић, директор Б-92, препире са Зораном Ђинђићем око међусобних потраживања. Знате, Зоран Ђинђић и Демократска странка добију извесну количину новца и сада тај новац треба да користе и за оглашавање на Б-92, за разне видове пропагандних делатности, за изнајмљивање њихових камера, њихових уређаја и слично, и онда тај новац не плате.

Овде имамо једно веома оштро писмо које је упутио Саша Мирковић, директор Б-92, Зорану Ђинђићу, 27. јануара 1995. године, где се жали на такво понашање Демократске странке. Интересантно је да је Демократска странка сада дужна скоро 100 милиона динара и "Гласу јавности"... заправо штампарији АБЦ Глас, јер је АБЦ штампао њихов лист "Демократија". Остали су дужни а новине утасили. И камата на камату, тај је дуг сада достигао скоро 100 милиона динара, већ неколико година је блокиран званични рачун Демократске странке, а Демократска странка је онда формирала као неко хуманитарно удружење преко кога јој стиже новац из домаћих извора, а њен рачун је потпуно ван употребе.

Овде ћете видети са конференција из Будимпеште, од 20. маја 1998. године, како се праве пројекти подривачког деловања у нашој земљи преко локалних радио и телевизијских станица. Види се да је за три године предвиђено 17,643.447 немачких марака. То је новац Европске уније који је предвиђен, пре свега, за Анем, ево овде ћете видети то. И што је интересантно, када држе те састанке, када држе симпозијуме и семинаре, онда овај део расправе о новцу држе иза затворених врата. Ако се сећате, та иста Бојана Лекић, гостујући у једној емисији Студија Б са Зораном Ђинђићем и још неким људима, јавно је признала да новац добијају од страних владиних...

Шпијунске плате називају се донације

Водитељ: Али из донација...

Др Шешел: То су донације страних владиних и невладиних организација. Шта то значи, донација? Шпијунски своју плату сада називају донацијом. Шта је то донација? То вам је плата за конкретан рад. Што ви нисте добили ту донацију? Зато што нисте радили за НАТО. То је плаћање за рад. Сада се шпијунске плате називају донацијама. Све ћу ја то вама оставити, не секирајте се.

Овде ћу вам показати још неколико конкретних банковних налога за исплату. Ово ће можда бити најинтересантније да се види о којим је износима реч.

На пример, Саша Мирковић, директор Б-92, тражи да се на фирму која се зове Пентаграм, или је то сада шифра за

неког човека, да му се из аустријске банке Банк Аустрија кредитс штанд, ја не знам немачки језик па нећу можда исправно прочитати, која има своју филијалу у Чешкој, исплати 48.550 америчких долара, ево оригинал банковног налога.

Затим, тај исти Саша Мирковић даје налог да се из Хеленик банке, из Никозије на Кипру, исплати 20.000 немачких марака извесној фирми Трохема ентерпрајс лимитид из Никозије, ко зна сада у које сврхе.

Па Саша Мирковић за Б-92 даје налог да се исплати 50.000 немачких марака из Дојче банк, Милано бранч фирми Мицубиши електрик еуроп из Италије. Значи, набављали су нека возила или ко зна, моторе.

Водитељ: Господине Шешел, добијте смо доста питања...

Др Шешел: Дајте још мало, што сте тако нестрљиви. Онда, Саша Мирковић даје налог да се исплати 10.000 америчких долара Маји Зотовић, то је Есте-банка из Будимпеште. Видите какви су то бизнисмени, у колико банака имају рачуне.

Па Саша Мирковић директор Б-92 извесној Р. Станковић, претпостављам да је то Радмила Станковић...

Водитељ: А немојте Радмилу...

Др Шешел: Р. Станковић пише, је ли она из Еунета?

Водитељ: Није.

Др Шешел: Неком Р. Станковићу из Еунета, из Инкбанке из Холандије, да се исплати 8.000 немачких марака.

Па Саша Мирковић опет даје налог да се Катарини Смиљанић из Есте-банке из Будимпеште исплати 20.000 долара.

Па Саша Мирковић даје налог да се Жељку Драшковићу из те исте Есте-банке из Будимпеште исплати 11.000 немачких марака.

И овде, опет тај Мирковић, тражи 50.000 марака од извесног Мајера, па онда имамо уговор склапан између радија Б-92 и Монтене.

Видите, овде је интересантно да вас упознам са овим семинаром који је одржан у Будимпешти, у Централном европском универзитету. Тамо један број професора из Београда, и углавном из Грађанског савеза, попут Весне Водинелић, Владимира Водинелића, затим Момчила Грубача из Новог Сада, Тибори Варација итд за огромне паре као држе предавања, а у ствари обучавају шпијунске агентуре за деловање у нашој земљи.

Овде имамо приказан комплетан програм семинара, с тим што се види, видите све је по сатници када ко говори, читав низ Американаца, Немаца, Француза, неких одавде из Београда попут Александра Јанковића, Гордане Пантић, Лазара Лалића, Бранислава Живковића из Анема, а онда од 16, 15-17, 15 клоуз сешен фор донорс, значи, затворени састанак за донаторе. Да би држали то ван јавности.

Ево, оставићу вам још тих материјала, има гомила. Заиста, можда више нема разлога ни да то све овде читам, али видећете овде разне пројекте за финансирање, пре свега Анемове мреже. Анем је,

дакле, централна институција која је задужена за подривачке делатности у медијској сфери, а постоје други главни агенти који служе за финансирање разних невладиних организација како они то зову тзв. независних синдиката, политичких странака и слично. Кључна личност је у свему томе Соња Лихт.

АНЕМ на америчком платном списку

Водитељ: Господине Шешел, показали сте овде документацију, али морам да вас питам две ствари у вези ње. Американци су Анему дали прилично велика средства за прављење телевизије на овим просторима, могла би се направити савршено добра телевизија. Ја не знам, дакле, ви кажете да су они те паре добили, је ли проблем што су Американци дали или је проблем што то није пријављено држави, или је проблем само у томе шта тај Анем емитује?

Др Шешел: Проблем је и једно и друго и треће. Прво, зашто би Американци некеме дали. Па, они не дају својим телевизијама у Америци. У Америци су све телевизије приватне и влада ништа не да ни једној телевизији. А Глас Америке, радио и телевизија Глас Америке не смеју да се емитују у Америци. Они могу, пошто су владина агенција, да се емитују само ван граница Америке. Можда вам то није било познато. Ово је чисто шпијунирање, односно финансирање шпијунских активности подривачких делатности, субверзије. Ово је финансирање специјалног психолошког рата који се води против наше земље. То је један од видова. Други вид је тероризам, наравно...

Водитељ: Имамо и питања на ту тему, међутим, ја видим на овим налозима за исплату 1. априла прошле године, значи, време бомбардовања, те суме нису неке да вам кажем има много предузећа која, да не будемо демагози, која то могу да ураде, али ако је то како ви кажете, зашто...

Др Шешел: То вама нису велике суме?

Водитељ: За наша спољно-трговинска предузећа, пошто сам...

Др Шешел: Нису спољно-трговинска предузећа, и радио Б-92 никад није био спољно-трговинско предузеће.

Водитељ: Јасно, међутим, овде...

Др Шешел: Али тај радио Б-92 има ширум света своје банковне рачуне, тај бивши Б-92, и на Кипру, и у Немачкој, и у Мађарској и у многим другим земљама, у Италији итд.

Водитељ: Да ли је наше правосуђе, наши органи гоњења да ли су нашли у свему овоме што сте показали неке елементе кривичног дела према позитивним законским прописима?

Др Шешел: Сада је ту ствар политике гоњења, политике кривичног гоњења. Ја мислим да нам није добра политика кривичног гоњења, ово су и те како разлози за хашење и суђење. Ово је очигледан доказ да је Саша Мирковић добијао паре од страних сила да делује

Изврдали принудну управу: Скупштина града Београда

против своје земље. Те паре су им стизале на рачун и у време бомбардовања Савезне Републике Југославије. По мени, ту ни за једног судију, ни за један суд не би било никаквих недоумица, никаквих сумњи, кривично дело је чисто и могла би се изрећи санкција. Е сада, постоји нешто што се зове политика кривичног гоњења, што се кроз ту политику кривичног гоњења размишља која је већа штета за друштво: да се овакви криминалци, страни шпијуни, стрпају у затвор, па да дође до још већих притисака са Запада, до још веће кампање, до узаврелог западног јавног мњења под контролом земаља НАТО-а, па евентуално до неких немира овде, или да се ти људи пуште да даље овако делују, да се с времена на време нека од њихових активности дисквалификује.

Знате, ту сада има и нешто што је конкретно корисно, девизни прилив је увек користан нашој земљи. Те девизе које ућу овде можда нешто од тога и остане овде, али сада, шала на страну, ово је нешто што би било кажњиво и у Америци, и у Немачкој, и у Француској, и у Енглеској па би требало да буде кажњиво и код нас.

Држава треба да ради свој посао

Водитељ: То сам хтео да вас питам, ако ви кажете да је то ствар политике гоњења интересује ме ваше лично мишљење као председника друге партије по снази, по броју места у српском парламенту, и потпредседника владе Републике Србије да ли је та дилема у политици гоњења, како сте је ви објаснили, уопште могућа. Знате, у име чега и ко то може да аболтира кривично дело и кривичну одговорност било кога.

Др Шешељ: Ја мислим да код наших људи има још увек остатака те свести из ранијег титоистичког режима, шта ће нам рећи напољу. Баш нас брига, ако ми радимо по закону и по Уставу, по правди и правичности шта нас бига шта ће ко да нам каже.

Друго, мислим да је наша земља већ скоро целу деценију под санкцијама, под жестокиим западњачким притисцима итд. и да су можда извесни људи уморни од свега тога и хтели би да се то некако стиша, да се то некако смањи и избегавају сваки потез који би евентуално те ствари заоштрио. А моје лично мишљење, после овог бомбардовања које смо преживели прошле године, не треба више ништа да стишавамо. Све треба да истерујемо на чистину. И то онако брутално, до краја отворено.

Водитељ: Господине Шешељ, ја нисам заговорник, ипак сам ја у животу бранилац више него тужилац, у свом основном адвокатском послу, нисам ја присталица гоњења, кривичног гоњења, али мислим да је крајње време да све манипулације, све сумње разбистримо. Држава треба да ради свој посао, да ли можете да нам то...

Др Шешељ: Ја и сви министри Српске радикалне странке максимално се залажемо да држава примени све законом прописане мере, у овом случају и за све оно што је већ откривено и што се открива у Студију Б у погледу пословања, и у погледу криминала у Скупштини града Београда, јер ту је огромна количина аргумената, и за све ове који директно служе западним центрима антисрпског деловања, такође за њихову шпијунску делатност. То је чиста шпијунска делатност.

Програм РТС није по укусу српских радикала

Водитељ: Марко Ђурић из Београда, зар господин Шешељ не мисли да ће се преузимањем Студија Б пажња светске јавности са реалних проблема на Косову, и то баш у тренутку када истиче мандат КФОР-а, пребацити на Београд и тиме битно угрозити наш будући положај?

Друго питање, да ли господин Шешељ може да каже да програм РТС-а није катастрофалан?

Др Шешељ: Не бих рекао да је програм РТС-а катастрофалан, али сам дубоко

незадовољан тим програмом. Сматрам да би могао да буде много, много бољи него што је сада.

А зар је требало да даље толеришемо јавне позиве на устанак са Студија Б? Ја мислим да је то била само она кап која је прелила чашу. Студио Б је био пуне две године апсолутно неподношљив по свом понашању. Ми смо тражили, у време ратног стања, да дође један официр из надлежне команде у Студио Б, али није успео да проведе, да изврши задатак који је добио. Студио Б је својим програмом и у време ратног стања подривао наше ратне напоре.

Ућуткати медије које плаћа НАТО

Водитељ: Митар Гавриловић из Новог Сада, да ли господин Шешељ има представу да сви тзв. НАТО шетачи и издајници, којих је више него њих тзв. патриота, не могу да искажу своје мишљење и жеље ама баш нигде.

Др Шешељ: НАТО шетачи нека иду у земље НАТО-а и нека тамо исказују своје жеље и своје мишљење. За НАТО нема код нас ни медијског простора и не сме га бити и, што се тиче Српске радикалне странке, ми ћемо се апсолутно борити да се сви медији које финансира НАТО, који су под његовом контролом једноставно или доведу у ред или угасе.

Водитељ: Ево ја ћу се усудити да преформулишем, људи који другачије мисле од актуелне власти имају друге ставове имају ли и могу ли имати медиј на коме ће износити своје ставове.

Др Шешељ: Наравно, да могу и треба да имају и имају. Већ сам вам рекао, у Србији је више од 500 локалних радио и телевизијских станица, највећи број је у приватним рукама. Али има их који часно обављају свој посао и критикују власт и власт треба критиковати и треба је непрекидно критиковати, али не служити...

Водитељ: Чудно ми је, добили су господине Шешељ, ево ви сте показали један леп елаборат, професионалан, финансијски што се тога тиче и по техници колико сам стигао да видим, паре за телевизију а нису направили телевизију.

Др Шешељ: Они нису направили своју телевизију, али су као своје телевизије уредили многе телевизије унутрашњости Србије, а имали су и редовну своју емисију Анемове мреже која се појављивала и на Студију Б последњих годину дана, а раније се појављивала на многим локалним телевизијама. Али, то је проблем странаца, то је проблем са којим Американци још нису у стању да изађу на крај, прво краду њихови чиновници, а онда краду и ови људи који овде преузму новац. Најмања количина тог новца оде за оне сврхе којима је формално намењена. То је оно што Американци као проблем још нису у стању да разреше.

Водитељ: Само да нађем једно предивно питање и да вам кажем, Предраг Миловановић, Стари Бановци, ако се одре-

ђени медији ометају из иностранства и сателита а неки не ометају, који су онда издајнички? Господине Миловановићу само, изузмите Палму, ми у те ковше не можемо.

Др Шешељ: Ја сам већ рекао шта је био основни циљ. Ометана је државна телевизија, али су Американци хтели да ометају и Студио Б како би се то овде представило као акција режима. И то ометање траје. Што би сада режим сам ометао своју телевизију. Надам се да ћемо наћи техничке могућности да то убудуће спречимо.

Локалне телевизије као Студио Б

Водитељ: Зоран Павловић из Крагујевца, шта ће бити са локалном ТВ Крагујевац, и мишљење господина Шешеља о уређивачкој политици?

Др Шешељ: Локална телевизија у Крагујевцу, која је такође у државној својини, понаша се слично Студију Б. Што се тиче Српске радикалне странке и мене лично, ми бисмо и тамо поступили на исти начин и у Крагујевцу, и у Нишу, и у Соко Бањи, и у Трстенику, и у Панчеву и у још неким местима у Србији.

Водитељ: Да вас питам, господине Шешељ. Кажете ви би то урадили. Да ли има шансе да, рецимо, ја мислим да је потребно разговарати, створити нормалне услове, ево ваш долазак и спремност да разговарате и о овако врућој теми, храбри ме у том правцу, то морам јавно и отворено да кажем, али да ли ће ти медији сада проводити уређивачку политику владе Републике Србије или ћете само у уређивачкој политици извршити корекцију у том смислу да се као што у Закону о јавном информисању и пише, не руши уставно уређење.

Др Шешељ: Влада Републике Србије нема никакву уређивачку политику. Ми не уређујемо медије. Ми треба само да контролишемо да медији не делују противуставно и противзаконито и да не служе непријатељима наше државе, спољашњим непријатељима за субверзивне делатности и вођење специјалног психолошког рата. Медији треба да буду слободни, а државни медији да се сведу на минимум.

У програму Српске радикалне странке је, као један од наших циљева у медијској сфери, предвиђена приватизација свих државних медија на локалном нивоу. Ми сматрамо да ни Студио Б не треба да остане државни медиј, да треба да се приватизује. А наравно, да се приватизује на један рационалан начин.

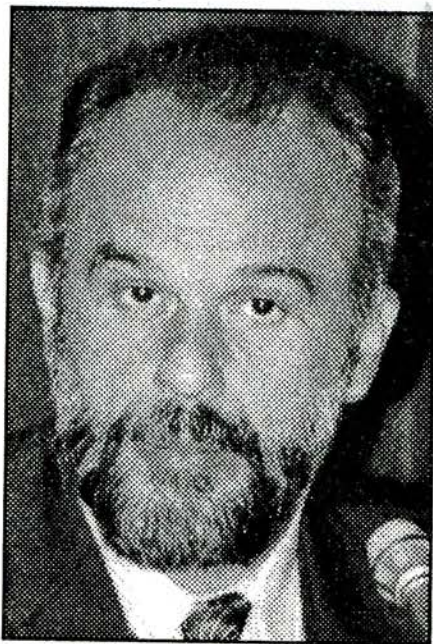
Водитељ: Морам до краја да...

Др Шешељ: Који је то рационалан начин? Када га неко купи да га купи за паре. А не да Драган Којадиновић, Рогановић, Лила Радоњић, Зоран Остојић и слични седну и договоре се теби оволико акција мени оволико, ономе онолико. Нешто што је државна својина да се тако арчи. Дакле, да дође неко, ако Студио Б вреди 10 милиона марака, да да

држави 10 милиона марака и да преузме Студио Б.

Водитељ: Али, ипак је изборна година, ово је изборна година за локалне и савезне органе власти, има ли шансе да Студио Б, односно да опозиционе партије добију, ово сматрам да је врло важно питање, одређени временски простор за исказивање својих ставова на Студију Б.

Др Шешељ: То ће добити на Студију Б и на државној телевизији и на свим другим државним медијима. Мислим да се то не доводи у питање и да би требало ове године чак тај медијски простор проширити.

Рекеташ: "градоначелник" Војислав Михаиловић опељешао и ГСП и приватне превознике

Водитељ: Шта се заиста дешавало са вама и господином Вучићем испред зграде Градске скупштине Београда, пита Дејан Милорадовић из Новог Сада поводом ових догађаја.

Др Шешељ: На седници Градске скупштине није одржана из неразумљивих разлога. Чекали смо сат времена. Ко зна шта су спремали ови из Српског покрета обнове али су од тога одустали. Када смо изашли из Градске скупштине била је једна група хулигана која је почела нешто да виче, ми смо их позвали да нам се приближе а они су тада занемели, заћутали, уплашили се. И онда смо ми сели у наша кола и отишли. Једном сам успут рекао да сам га добро запамтио, па ево да му кажем да га још увек памтим.

Специјални рат лажовизије CNN

Водитељ: Иванчевић, ја мислим да је Зоран, из Зрењанина, господине Шешељ да ли вам је познато колико сте пута до сада рањени и убијени по многим домаћим и светским новинама?

Др Шешељ: Ево и у вашу емисију сам дошао са метком у глави, судећи по CNN-у. То је такође једна метода специјалног психолошког рата. Неке стварно убијају, а неке сталним претњама мисле да поремете у њиховим свакодневним активностима. Али тешко да ће у томе успети.

Водитељ: Живан Топаловић из Кузмина, када ћете да посетите нас сељаци да вам кажемо како нам је, да нам помогнете око много проблема и да вас видимо једном међу нама.

Др Шешељ: Ја сам у Кузмин долазио неколико пута, више пута сам био у Кузмину, а мислим да сам једном и трибину држао ако ме сећање добро служи, 1994. године. А проблеме сељака, проблеме пољопривредника решавамо с тешком муком, али ипак решавамо. И ја мислим да треба све да учинимо да и ову годину пребродимо успешно, а онда ће ситуација бити боља. Јер ове године смо морали много средстава да улажемо у обнову земље, у поправку порушеног, а били смо веома, веома рационални, штедљиви и мислим када завршимо те главне радове на поправкама да ћемо имати више могућности да се окренемо другим проблемима.

Водитељ: Зоран Петровић са Врачара, да ли је истина да је за време рата, односно агресије, на Студију Б велики број радника послат на принудни одмор, а да после агресије нису враћени на посао. Шта ће бити са тим људима?

Др Шешељ: Ја не знам за то, то је вероватно била кадровска политика Драгана Којадиновића. Ми ћемо претрести све, ми ћемо, нећу ја лично, то ће радити људи који су за то задужени, који су надлежни наравно, под покровитељством Владе, претрести све листе запослених и видети ако су неки људи удаљавани и упућивани на принудне одморе, а да је то било са неким личним или политичким мотивима, ми ћемо и те људе да вратимо на посао. Мислим да ће се Студио Б за врло кратко време у потпуности консолидовати и моћи нормално да емитује свој програм.

Заоштрити кривично законодавство

Водитељ: Стижу нова питања, извињавам се, једно врло, врло занимљиво питање. Никола Маровић из Београда, да ли закон о тероризму, тек донешен, важи на територији читаве Србије. И ако је тако, зашто господин Шешељ са истим полицајцима испред Београђанке не оде и не затвори и забрани рад часопису Кохадиторе из Приштина и сличне радио станице?

Др Шешељ: Прво, Косово и Метохија су под НАТО окупацијом, и док траје та окупација ми нисмо у стању да проведемо српски правни поредак на тој територији.

Друго, никакав закон о тероризму није донешен. Не знам о чему је реч. ЈУЛ је најављивао неки свој предлог, али ја то нисам ни видео и не знам шта би то значило и какав би био његов садржај,

Кривично дело: у току рата Ђинђић пребегло непријатељу

и не знам какве би то везе имало са надлежностима Републичке скупштине Србије. Не могу да прејудуцирам, наравно, пошто немам појма о каквој је иницијативи реч.

Али, мислим да је нашим кривичним законом предвиђено и кривично дело тероризма, и да ми можемо да заопштравамо наше кривично законодавство. Крајње је време да донесемо кривични законик који би важио за целу територију Савезне Републике Југославије. Устав је предвидео да је то могуће уколико се сагласе скупштине федералних јединица. И Скупштина Србије и Скупштина Црне Горе су се са тиме сложиле, а онда је, наводно, Скупштина Црне Горе повукла своју сагласност. Али сам убеђен, као правник, да је овде реч о сагласности тог типа када се једном да да се више не може повући. Јер шта, с обзиром да је дата сагласност, да смо донели закон, а онда Скупштина Црне Горе повуче сагласност. Не може се повући та сагласност. Она је једном дата, тај кривични законик треба да донесемо.

И, са друге стране, веома је важно да размишљамо и о повраћају смртне казне. Савезним Уставом је искључена могућност изрицања смртне казне, али мислим да ми не живимо још у таквом свету, у таквом окружењу, где бисмо могли опстати без смртне казне. Постоји читав низ кривичних дела где би из-

рицање те смртне казне било неминуовно. Сви ови који су учествовали у Аркановом убиству морали би бити осуђени на смртну казну.

Убица Бошка Перошевића би морао бити осуђен на смртну казну. Ови који су организовали отмицу и испоруку Американцима Драгана Николића-Јенкића морали би бити осуђени на смртну казну. И ова терористичка група Пелемишева, која је изгледа организовала и отмицу Стевана Тодоровића са Златибора и његово испоручивање Американцима и читав низ других злочина починила итд. Дакле, за та најтежа кривична дела у служби страних сила морала би да се пропише смртна казна.

И оно што је најважније, мислим да не треба доносити много закона који би имали и кривично-правне клаузуле. Који би садржавали кривичне санкције. Модерни правни поредак иде на то да се једним јединим кривичним закоником обухвате сва кривична дела. А ми у нашој земљи имамо више од 30 закона који садрже и кривично-правне одредбе. Тиме се подрива правна сигурност грађана. Сва кривична дела морају бити искључиво у једном закону, чак сва кажњива дела где се може изрећи казна затвора, морају бити прописана једним јединственим законом. Зато би ишао на ту реформу нашег кривичног законодавства усвајањем кривичног законика

који би садржао све одредбе досадашњих кривичних закона допуњене, негде би санкције биле заопштене. Затим би садржао све одредбе закона о кривичном поступку и закона о извршењу кривичних санкција. То би један модеран кривични кодекс све требало да обухвати.

Влада Србије није прекршила Устав

Водитељ: Иван из Панчева, да ли је влада Републике Србије овим поступком презимања Студија Б прекршила Устав Републике Србије по члану 83?

Др Шешел: Не, не само да није прекршен Устав, ја сада не могу да се сетим шта садржи тај члан 83, али сигурно ниједна уставна одредба није прекршена. Реч је о државној имовини, по закону о државној својини Републике Србије влада је овлашћена, у случају да се државном имовином не располаже на законом прописан начин, или да се њеним располагањем угрожавају шири друштвени и државни интереси, Влада има право да директно преузме управљање над том имовином. То вам је отприлике једна парафраза одређеног члана тог закона о имовини, не могу баш напомет да вам то издекламујем.

"Суптилна" политика социјалиста према СПО

Водитељ: Божо Пејовић из Београда, зашто се до сада чекало са Студијом Б када је виђено да су све опозиционе плаћеничке и антидемократске странке отворени непријатељи ове земље и зашто се та гамад не похалси или протера из Југославије код њихових ментора?

Др Шешел: Зашто се раније није то урадило, то је питање које и мене мучи, које и мене копка. Ја сам вам већ говорио о томе да наши коалициони патнери према Драшковићу и Српском покрету обнове имају неку, можда је то суптилнија политика, можда ће се у коначном исходу то показати рационалним политиком. Ја сам пристајица да се ствари одмах рашчишћавају, да се изнесу на светлост дана. Они мисле да је боље овако, то држати под извесном контролом, и онемогућавати Драшковића, који је свестан шта све власт има против њега, шта све полиција има против њега на располагању од те документације, од аргумената, од доказа да сувише не таласа.

Ја нисам за то да се хапси иједан појединац коме се не може доказати да је починио одређено кривично дело. Дакле, нећемо да прогонимо оне који мисле другачије па макар мислили као НАТО. Него само оне који извршавају налоге НАТО-а против своје земље. Нашим Уставом није забрањено да човек мисли онако како мисли Бил Клинтон, или да мисли и понаша се онако како то ради Моника Левински. То код нас није забрањено. Али не може да извршава налоге НАТО-а и других страних земаља против своје државе.

Водитељ: Сигурно је забрањено да ради оно што је урадио Бил Клинтон овој земљи, мишљење у реду то се слажемо, за Монику се слажемо...

Др Шешељ: То што је радио Бил Клинтон Савезној Републици Југославији то је апсолутно забрањено по међународном праву.

Водитељ: Јасно. Сада ћемо полако у другу сферу. Шешељу, да знаш ми београдски Хрвати и Јевреји нећемо ти никада даги да победиш у Београду а има нас много више него што ти мислиш. Твој фашизам неће проћи. Неподобни Београђанин.

Др Шешељ: Ја не знам шта може да се одговори. То и није питање, то је можда и нека претња. Ја не знам само што би се у истом колу налазили Хрвати и Јевреји. Шта ту има заједничко. Јевреји су попут Срба били хрватске жртве у Другом светском рату.

Водитељ: Овде имамо слично питање, Павлетић из Београда, по чему смо ми Хрвати као обични грађани гори од вас Срба?

Др Шешељ: Видите, ја никада нисам рекао за неког појединачног, конкретног Хрвата, човека који је Хрват по националности да је лош и зао само зато што је Хрват. Могу да кажем за Хрвате као народ у целини да су лоши, да су зли, да су геноцидни, и то је чињеница. И могу да их мрзим у целини док држе под окупацијом Републику Српску Крајину. Али то што мрзим Хрватску државу и Хрвате као народ, а народ је једна апстракција, не значи да мрзим сваког Хрвата појединачно. И да сваки појединачно мора да буде лош, зао итд. То једноставно није тачно и то би било бесмислено.

Сви путеви воде у Београд

Водитељ: Петровић из Београда, занимљиво, ово је сада већ серија питања да се људи представљају само презименом, до сада су сви пуним именом и презименом се представљали. Петровић из Београда, зашто већ једанпут не отерамо Црногорце из Београда јер једино што раде је да нападају и пљачкају Србију, па су нам због тога сви они дозлогрдили.

Др Шешељ: Не могу никада да се сложим са таквим резонавањем. Прво, Црногорци су традиционално, у националном смислу, најизраслији Срби, национално најсвеснији Срби. Они су то били вековима. Наравно, данас има много изрода међу њима који тврде да су Црногорци по националности, то је вештачка измишљена титоистичка коминтерновска нација. Али никада ми не пада ни на крај памети да онога ко неће да буде Србин на силу терам да Србин буде.

Мислим да је велика жеља и сан скоро сваког Црногорца да се дочепа Београда и то је сасвим природно. Та жеља постоји код свих других западних Срба, али је најизраженија код Црногораца. У Београду су Црногорци својим присуством, својим радом, својим животом доста допринели развоју Србије, развоју

Београда као града, на многим су истакнутим позицијама у просвети, у здравству, у привреди, у политици итд. И зашто би уопште некеме то сметало. Огроман је број часних људи, а наравно, и међу Црногорцима као и међу Шумадинцима, или Војвођанима, или Босанцима, или Херцеговцима има и криминалаца, има и издајника.

Не можемо ваљда све Херцеговце сматрати издајницима изродима због понашања Вука Драшковића. Не можемо све Босанце сматрати издајницима због Милорада Додика. Не можемо све Војвођане сматрати издајницима због Драгана Веселинова, или Ненада Чанка. Не можемо ни све Шумадинце сматрати издајницима због овог председника општине Крагујевац како се оно звахе...

Водитељ: Верољуб Стевановић.

Др Шешељ: Верољуба Стевановића.

Парадокс: како може слуга НАТО-а, Драган Веселинов, да буде професор универзитета

Не заслужује ни име да му се запамти. Не можемо ни све грађане источних делова Србије назвати издајницима због тога што је издајник Драгоје Луковић из Соко Бање.

Радикали не улазе у квислиншке владе

Водитељ: Станић, избеглица са Косова, зашто радикали нису ушли у Кушнерову владу?

Др Шешељ: Радикали никада не улазе ни у какву окупациону владу, и не служе непријатељима свога народа. У Кушнерову владу су ушли само српски издајници.

Водитељ: Марковић из Свилајнца, Шешељу дођи у народ да видиш како тешко живимо са јадном платом од 1.500 динара.

Др Шешељ: Народ тешко живи то сви знамо. И тражимо начина да изађемо из ове економске кризе и социјалних проблема. Мислим да смо у свему томе прилично успешни, али далеко смо од тога да можемо бити задовољни. Не можемо бити задовољни и још дуго нећемо бити задовољни. Неке проблеме смо решили, а требало би сада, током овог лета најкасније, да решимо проблем заосталих дечијих додатака, највероватније ће бити исплаћени кроз бонове за плаћање електричне енергије. Да решимо проблем заосталих земљорадничких пензија итд. Значи, проблеме морамо решавати један по један, немогуће их је све преко ноћи решити. А наши непријатељи се труде из петних жила да нас онемогуће у овим нашим активностима.

Водитељ: Стигла су нова питања о Студију Б, Мића Вујачић из Војке, шта господин Шешељ мисли на који начин ће се челници Студија Б реванширати влади Републике Србије?

Др Шешељ: Не знам како би се они могли реванширати, можда ће мало чспиће да путују у Брисел и у друге земље НАТО-а. Можда ће мало више да сикху.

"Студио Б"

— надлежност Владе

Водитељ: Зоран Савић из Београда, зашто преузимање Студија Б није прошло редовну скупштинску процедуру и ко је дао налог полицији да упадне у Студио Б у два сата после поноћи?

Др Шешељ: То није надлежност Народне скупштине, то је искључива надлежност Владе и Влада је поступила у складу са својом надлежношћу, дала је налог да се та акција изведе у току ноћи, како се не би угрозили животи и безбедност људи и како би се заштитила имовина. И, наравно, трагови евентуалних кривичних дела. Сада то више нису евентуална, то су сада стварна кривична дела, јер знамо да је тамо финансијска полиција ишгачкала много тога.

Водитељ: Драган Ловчарски из Бечеја, да ли Студио Б може да појача сигнал?

Др Шешељ: Мислим да ћемо настојати да уз помоћ државне телевизије појачамо сигнал Студија Б, и да се појачањем његовог предајника супротстави овим ометањима са стране.

Водитељ: Да се вратимо питањима гледалаца из друге области. Стевић Миомир из Сремчице, када ће господин Шешељ изаћи на телевизију са економским планом јер нам је доста оптуживања и једних и других.

Др Шешељ: Ја најчешће на телевизији говорим о економском плану и програму, и то је проблематика којом се највише бавим.

Водитељ: Милица Дачић из Крагујевца, када господин Шешељ планира да уведе порез на ваздух?

Др Шешељ: Питање је требало да буде духовито. Ја сам се насмејао.

Ослобађање Студија Б: Влада поступила у складу са својим надлежностима

Водитељ: Драган Ловчарски, поново из Бечеја, када ће бити побољшано стање у правосудју?

Др Шешел: Требали смо већ пре скоро две године да донесемо нови закон о судовима и судијама, неки пројекат је писан, раг нас је у томе пореметио и надам се да ћемо у најскорије време бити спремни да га донесемо.

Водитељ: Цветин Остојић из Београда, када ће господин Шешел испунити обећања за дечије додатке, туђу негу и пензије?

Др Шешел: Надам се да ће то бити у току овога лета. Начелан договор је одавно постигнут, морали смо да дамо што већи предах електропривреди, зато што смо је оптеретили са исплатом три пензије редовним пензионерима у боновима за струју, па ћемо сада видети да то уралимо и за дечије додатке и за све остале видове социјалних давања, попут породичних додатака итд.

Водитељ: Милица Јовановић из Обреновца, да ли је господина Шешела срамота са оволиким стомаком да се појави на телевизији коју гледају гладни пензионери?

Др Шешел: Мислим да мој стомак нема никакве везе са гладним пензионерима.

Водитељ: Милена Лилић из Београда, може ли господин Шешел да објасни нови закон о пензионисању?

Др Шешел: Нови закон о пензионисању није донет, какав нови закон?

Водитељ: Можда је гледатељка начула да се припрема...

Др Шешел: У Народној скупштини још никакав пројекат није поднесен.

Водитељ: Горан Бучић, Борча, Влада се хвали великим успехом у изградњи и обнови земље, средства су из реалних извора, да ли господин Шешел зна да се радницима одбија 12% од нето зараде?

Др Шешел: Ми смо увели дневнице солидарности и различит је број тих дневница које се издвајају од плате, зависно од висине плате. Они са најнижим

примањима ослобођени су тих издвајања.

Видите, држава све што ради она ради захваљујући томе што наплаћује порезе и таксе. То су основни извори државних прихода. Ми смо, наравно, имали једну акцију продаје дела пословног простора и ту сада очекујемо негде око милијарду, милијарду и по динара укупног прихода, то углавном иде за финансирање ових радова и читав низ других активности. Са многим фирмама које су изводиле радове ми смо пребијали узајамна потраживања, отписивали смо им дугове према држави итд. Нисмо свим фирмама ни исплатили комплетан износ који смо им дужни тако да се ту крајње штедљиво понашамо, чак доста рестриктивно. И они који су добили послове од државе да раде нису баш нарочито задовољни зарадама које постигну, али и то је боље него да фирме стоје да машине не раде и слично.

Стране регистрације, скупљи бензин

Водитељ: Вуко Вуковић из Новог Сада, зашто је за људе из дијаспоре бензин скупљи и продаје се за девизе, шиканирани су иначе а зна се да је дијаспора прва притекла у помоћи, финансијској наравно, овој земљи.

Др Шешел: Не продаје се бензин дијаспори за девизе него се продаје бензин грађанима који возе ауто са страном регистрацијом. Тако је по пропису. И не пита се уопште да ли је у ауто дијаспора или није дијаспора. И та реч дијаспора то је опет једна апстракција. Шта то значи, дијаспора је помагала. Неки су помагали неки нису. Али ти који су помагали нису ваљда тражили заузврат сада нешто друго, неку привилегију, неку бенефицију. И правично је, они који зарађују напољу, који имају веће плате и зарађују у девизама да плате нешто скупљи бензин јер наш се бензин ипак продаје испод сваке реалне цене. Сада је цена нашег бензина 20 динара, то је,

значи, мање од 1 марке по црном курсу, а у Мађарској је бензин 1,60 марака, и у Немачкој 1,65 итд.

Водитељ: Максимовић Милорад из Бачке Паланке, зашто нисте тако ревносни у истраји против режимских фирми које очигледно раде са неправилности-ма.

Др Шешел: Ја сам истицао веома често, поготово у последње време, велики број примедби на рад јавних предузећа, неких јавних предузећа. Мислим да би морали, у најскорије време, да донесемо и нови закон о јавним предузећима. И пошто су та јавна предузећа у искључивој државној својини држава мора да располаже њиховим профитом или делом профита. Мислим да нам је сувише либералан садашњи закон о јавним предузећима, либералан у оном негативном смислу, што пружа огромну слободу директорима тих јавних предузећа, а државу уопште искључује из располагања профитом.

Технички прегледи око Пожаревца

Водитељ: Бошко Петровић из Београда, да ли господин Шешел стоји иза тврдњи званичног саопштења МУП-а о дешавањима у Пожаревцу?

Др Шешел: Ја нисам био у Пожаревцу, али неспорно знам да су опозиционе партије јавно позивале грађане да иду у Пожаревац да би се изазвало насиље. То насиље је јавно помињано кроз претње неких челника опозиционих странака режиму. Када ви митинг заказујете с претњом самим тим апелујете на насиље и држава мора да се од тога брани. Митинг у Пожаревцу није био забрањен, чак је и одржан, колико ја знам, опет нисам био тамо напомињем, али је полиција отежавала долазак демонстрантима из неких других делова Србије у Пожаревац. И то на један начин који није противправан. На пример, заустави се аутобус, саобраћајна полиција заустави аутобус тражи од возача исправе, тражи да покаже све оно што возач мора да има при руци, и може да га упути на технички преглед, то је по закону. Е сада, дискреционо је право оног полицајца који зауставља које ће возило упутити које ћеће, је ли тако. Ваљда и држава има права да буде лукава.

Водитељ: Блокада је очигледна била...

Др Шешел: Чекајте, полако, то није била блокада.

Водитељ: Него?

Др Шешел: Блокада је када се апсолутно забрани људима да иду. Ко је ишао приватним колима могао је да оде. Ко је хтео пешке могао је да оде. Ко је хтео на коњу да оде могао је да оде. Значи, није било блокаде, немојте тај израз да употребљавате. Држава и полиција имају право да се послуже лукавством, је ли тако, ако не крше закон. Овде када држава заустави, када полиција заустави возача аутобуса и упути га на технички преглед, мора да оде на технички преглед.

Водитељ: Ја ћу вам отворено, рећи мене су нервирани, у реду, догађаји у Пожаревцу...

Др Шешел: Добро, али нисмо дошли да разговарамо о вашој нервози сада...

Водитељ: Не, не...

Др Шешел: Шта то значи, вас нервирало...

Слаба вајда од еуфоричних прослава

Водитељ: Нервирао ме је цео догађај око Пожаревца. Прво, зашто се заказују митинзи 9. и 15-тог. То су ипак дани у којима се обележавају...

Др Шешел: Како сам чуо да је за 9. већ био заказан други митинг, или за 15. Када је то било, митинг поводом дана победе. Не ваља када знате да је неко други заказао митинг у исти дан да и ви заказујете. Колико знам, општина је заказала...

Водитељ: Не ваља не поштовати антифашистичке датуме, то сам хтео да кажем.

Др Шешел: Добро, нисам ја пристајица неких великих прослава, неке еуфорије итд. Поготово што ми Срби немамо много разлога да слаavimo те датуме јер оно што је дошло после тих датума било је такође страшно. Не могу да кажем да је било страшно као фашизам и нацизам, било је много мање страшно, али ипак је било страшно, читав период титоистичке диктатуре. Тако да ми српски радикали нисмо ту склони неким нарочитим прославама. Иначе нисмо присталице слављеничких атмосфера, али свако има право да прославља оне датуме које жели. Нико није Вуку Драшковићу на Равној Гори заказивао контрамитинг. Је ли тако?

Водитељ: Да.

Др Шешел: Зашто би сада он некоме заказивао контрамитинг и на тај начин доводио људе у опасност од евентуалног инцидента.

Водитељ: Ја сам гледао вашу конференцију за штампу и чуо сам ваше образложење, али не знам колико су то остали гледаоци Телевизије "Палма" видели па објасните да ли је тај митинг у Пожаревцу забрањен, дозвољен.

Др Шешел: Уопште није забрањен. Била је та изјава председника општине на телевизији да нису добродошли ти са стране који поступају овако и онако. Али, изјава председника општине није ништа не обавезује. Митинг није био забрањен. Ја не знам ни за какву забрану.

Водитељ: Трифуновић Раде из Београда, зашто се не забрани повратак у земљу издајницима који иду код Клинтона и других наших непријатеља?

Др Шешел: Не можемо ми никога да забранимо повратак у земљу, ако је земљу напустио са нашим пасошем. Ако има држављанство Савезне Републике Југославије.

Водитељ: Бранко Мандић из Београда, која је сврха постојања владе Србије која је донела цену бензина 20,10 динара,

а бензин се на приватним пумпама продаје по 1,15 марака или 26 динара.

Др Шешел: То је нелегална продаја на приватним пумпама и то треба пријавити тржишној инспекцији. Бензин за девизе може да се продаје само возачима возила са страном регистрацијом. Ја сам чуо да је било доста случајева да се на пумпама Беопетрола продавао бензин искључиво за девизе, али мислим да је ту инспекција деловала, реаговала. Е сада не знам какве су последице, ја мислим да је ту требало одговорне и казнити.

Мира Марковић није члан владе Србије

Водитељ: Гојко Слободанов из Београда, да ли је истина да је Мира Марковић дала налог да се упадне у Студио Б и да ли господин Шешел мисли да ЈУЛ има много више учешћа у власти него што има подршке у народу?

Др Шешел: Није истина да је Мира Марковић дала налог, нити Мира Марковић може било какав налог да даје влади Србије, она није ни члан Владе ни функционер Владе, али њена партија је чланица владине коалиције. А у влади Србије, бар је до сада увек било тако, о свим таквим потезима се међусобно усаглашавамо и одлуке смо доносили консензусом. До сада у влади Србије никада није било никаквих прегласавања.

Водитељ: Анкица Костић из Остружнице, зашто не отерате Шиптаре из Београда а њихове станове дате Србима са Косова као што су они узели наше на Косову?

Др Шешел: Не можемо такав став да заузимамо. Има Шиптара који су лојални држављани, који су часни људи. Данас је код мене у Влади Србије био Мехмет Аљети, можда га се сећате био је посланик својевремено Народне скупштине и он је доживео трагедију у овоме рату и унук му је погинуо, и остао је без значајне имовине итд. А он је увек био лојалан и одан Србији. Такве Шиптаре, који су лојални и одани Србији, ми треба да штитимо и помажемо. Поготово не можемо оне који су били лојални у време када је било најтеже Србији сада остављати на цедилу, то не можемо никако да радимо.

Тита и "хероје" сахранити на градским гробљима

Водитељ: Раде Николић из Новог Сада, када ће господин Шешел наставити започети посао, рушење гроба Јосипа Броза?

Др Шешел: Што се мене тиче, тај гроб је срушен. Пошто је срушен култ личности Јосипа Броза Тита у главама људи. Сада Тита нападају они који су га донедавно од мене бранили. А ја више не морам тим питањем да се бавим.

У сваком случају, не знам зашто ова градска власт Београда није покренула иницијативу, али мислим да би се сви гробови на територији града Београда морали преселити на једно од градских гробља. Недопустиво је да човек за жи-

вота одреди да после смрти буде сахрањен у свом дворишту, као што је то Тито урадио. Значи, треба видети са његовом породицом да се пресели на неко од београдских гробља, на Ново, на Централно, на било које.

Такође, сматрам да не могу опстати ни ове гробнице тзв. народних хероја на Калемегдану или гробница оног наше освајача Мореје, која је такође на Калемегдану. То треба да се пресели на неко од градских гробља, поготово што је реч о људима који ничим добрим нису задужили српски народ од Ђуре Ђаковића, Иве Лоле Рибара, Моше Пијаде који је огромну крв пролио итд. Мислим да је Иван Милутиновић тамо. Тако да се апсолутно не слажем и са овом обновом споменика итд.

Калемегдан је сам по себи један велики споменик и тај споменички комплекс наше прошлости, наше дубоке историје још из римског времена па надаље, не сме да се нарушава сада неким кичерајским обележјима људима који то не заслужују. И друго, шта то значи, ако ће сваки период и свака власт своје неке споменике подизати, на шта ће то личити.

Нисам за то да се по сваку цену прекопавају споменици или гробови, али све треба да се смести тамо где је у цивилизованом свету иначе прописано да се људи сахрањују. То су гробља. И на ком год месту да је неко на гробљу сахрањен, у алеји народних хероја, у алеји оваквих, у алеји онаквих ја сматрам да то више никада не треба дирати. То је ту и готово, то је из једног времена престојало. А не може човек у свом дворишту да буде сахрањен. И мислим да ће то кад тад морати да се реши, само искрено да вам кажем, није ми то нека свакодневна преокупација. Прође некада годину дана па се не сетим Тита, на пример ако ме неко не подсети неким питањем.

Водитељ: Милош Шакић из Београда, да ли би господин Шешел могао све ово да понови на детектору лажу?

Др Шешел: Које?

Водитељ: Што сте вечерас говорили.

Др Шешел: Могао бих.

Манипулације Рајка Ђурђевића

Водитељ: Петар Јовић из Београда, зашто су господина Шешела напустили оснивачи Српске радикалне странке, Рајко Ђурђевић на пример?

Др Шешел: Рајко Ђурђевић је искључен из Српске радикалне странке. Писао је један текст за специјално издање "Велике Србије" о лоповлуцима градске власти Београда. Био је на челу тима новинара који је писао тај текст, то је један огроман текст. И очекивао је вероватно да тај текст неће бити потписан, али је потписан, изашао је са његовим потписом у новинама. Рајко Ђурђевић је чак учествовао и у подели тих новина грађанима. Ми организујемо акције где наши активисти, народни посланици, министри деле те новине, јер то је посао свих чланова странке и ту не сме-

мо да се делимо по основу функција које неко обавља.

А онда га је притиснуо неки Ђорђе Илић из Швајцарске, који га је раније задужио неким стварима, ја нећу да улазим у детаље, и нашао се некако у небраном грожду, па је дао изјаву за Студио Б да он није писао тај текст. Због тога је искључен из Српске радикалне странке, а после тога смо сазнали да је од Градске скупштине Београда добио стан на име своје жене. Наташа се зове.

Водитељ: Љиља Марковић из Београда, да ли постоји неко ко може да мисли и о радницима Славија банке, а не само електродистрибуције, ПТТ и осталих?

Др Шешел: Оно што је основна брига државе то су јавна предузећа. Држава наравно, мора да брине о свима, али преваходно о јавним предузећима. Што се тиче Славија банке, колико ја знам она је акционарско друштво, акционарска банка, тако да држава нема неких ингеренција осим будно да прати да се та банка не огрешко на закон у погледу финансијског пословања. Немојте ме хватати за реч, заиста нисам у току, али мислим да је акционарско друштво, што значи да ми немамо никаквих ингеренција да учествујемо у управљању том банком, решавању унутрашњих проблема. Само морамо да строго водимо рачуна да банка не прекрши закон.

Подли и прљави плагијатор

Водитељ: Господине Шешел, у руци држим сепарат из часописа Српска слободарска мисао, број 3/2000. Ви сте аутор текста који гласи, има наслов "Универзитетски професор Стеван Лилић као подли и прљави плагијатор". Мислим да су информативне куће већ објавиле и да је гледаоцима позната ова вест, а ја то држим, ево кажем тај сепарат у руци, наравно, нисам стигао да прочитам о чему се заправо ради и шта је то о чему уопште може да се ради да заслужи овакав оштар наслов?

Др Шешел: Видите, Српска радикална странка и ЗИПС су се подухватили једног великог посла, штампања сабраних дела проф. Лаза Костића. Ја сам главни редактор тих сабраних дела, председник редакционог одбора.

Лаза Костић је предатни истакнути професор Правног факултета у Суботици и Економског факултета у Београду. Писац је првог уџбеника административног права, сада се то каже управно право, и писац првог уџбеника теоријске статистике. Један заиста велики научник, велики интелектуалац и одани патриота. Одмах по окупацији, 1941. године, пристао је, на притисак неких својих пријатеља, да уђе у Анимовићеву комесарску управу. И из ње је изашао после месец и по дана, поднео је оставку у знак протеста због усташких покоља српског народа и немачких нерезовања на те покоље.

Цели рат је провео у Београду стрепећи да не дођу по њега и не одведу га у Бањички логор због таквог дистанци-

рања од окупаторске власти. А пред само ослобађање Београда избегао је у емиграцију јер није смео дочекати ни комунисте, јер би га сигурно ликвидирали. Ви знате када су комунисти дошли у Београд 1944. године да су убили велики број људи често без икаквог разлога.

Водитељ: Најчешће...

Др Шешел: Најчешће без икаквог разлога. Он је живео у Швајцарској, живео је од социјалне помоћи, а живот је окончао у старачком дому. У емиграцији је написао више од 80 књига на разне српске националне теме. Лаза Костић је највећи српски емигрантски писац свих времена. Ја сам почео да пишем и једну монографију о његовом делу. Када сам 1989. године имао велику турнеју од 97 предавања по Америци, Канади, Аустралији, Западној Европи, уз помоћ пријатеља из емиграције успео сам да сакупим сва његова емигрантска дела. И почео сам да пишем монографију, први део те монографије сам објавио још негде почетком прошле године, настављам да пишем, наравно, уколико будем имао времена и уколико ме послужи та енергија.

Водитељ: Суботом и недељом...

Др Шешел: Па суботом и недељом, навече итд. Проучавајући та дела и припремајући за штампу, ишчитао сам и књигу Лаза Костића "Административно право". А онда сам консултовао, онако овлаш, набавио сам на Правном факултету неколико уџбеника из управног права наших послератних аутора, и хтео сам да извучем одређене закључке колико је тај први уџбеник Лаза Костића утицао на све дошњије, мислени да су људи на сасвим коректан начин користили, или да нису користили Костићеву књигу, и утврдио да је Стеван Лилић директно преписивао од Лаза Костића читаве пасусе, а да уопште није навео извор. О цитатима да не говорим.

Наравно, ја вам то морам признати, било би коректно са моје стране да вам признам, ја сам нешто и начуо на факултету од неких људи да је Стеван Лилић плагијатор и то случајно причајући неким људима да спремамо сада дела Лаза Костића за штампу. Неко од њих је рекао – е од тога је аутора Стеван Лилић преписивао. И онда сам узео ту књигу Стевана Лилића и резултат те моје анализе је овај елаборат који је објављен као сепарат у часопису Српска слободарска мисао, часопис још није изашао из штампе. У петак сам поднео декану Правног факултета, др Оливеру Антићу, управном одбору, наставно-научном већу, шефу катедре за јавно право др Ратку Марковићу, захтев да се отвори поступак за одузимање звања редовног професора Стевану Лилићу, због овог плагијата.

Мислим да је крајње време да се мало заоштри питање одговорности научника за њихове научне радове, академског морала, поштовање закона, јер плагијат је кривично дело. А није нимало случајно што је људима који погазе академски морал на једном плану врло лако да се огреше и о државу и о нацију на

другом плану. Не можете од једног патриоте очекивати да буде плагијатор, али можете од продане душе, какав је Стеван Лилић, који као потпредседник Демократског центра, раније члан Грађанског савеза, активиста Грађанског савеза, служи непријатељима своје земље, свога народа, Американцима, НАТО-у, експонира се с тих позиција. Ево да се види какви су то људи, једноставно. Вероватно има још таквих.

Летели скалпови због плагијата

Водитељ: Морам да вас питам, да није друге политичке опције, да ли бисте то урадили?

Др Шешел: Бих, сигурно. Ако се сећате, ово није први пут да ја скидам скалпове због плагијата. Сетите се својевремено случаја Бране Миљуша. Брани Миљушу је одузет магистарски рад. Он је био тада млад човек, он је само написао нови магистарски рад и одбранио га на Правном факултету у Београду. Значи, тиме показао да је једна мера ипак изазвала код њега одређен процес преиспитивања итд. А најинтересантнији је био случај Хамдије Поздерца. Када је он ухваћен у плагијату и када сам му писао оно отворено писмо, ако се сећате, својевремено три отворена писма сам писао Хамдији Поздерцу. Он се тадашњем новинару "НИН"-а, Стевану Никшићу, јадао, каже Плеханов преписивао од Маркса, Лењин од Плеханова, Кардељ од Лењина, и на крају Хамдија лопов. Тако сам је и са Стеваном Лилићем.

Инфлација доктората

Водитељ: Господине Шешел, ја се сећам, као студент баш у једном уџбенику Правног факултета прочитао сам податак у фусноти, да је СФРЈ до 1965. године имала свега око 900-950 доктора наука, после тога је донет закон да се не може бити предавач, не може се имати звање професора универзитета ако немате докторску титулу, и Југославија за једну годину добије 10.000 доктора наука. Има ли шансе...

Др Шешел: Ја мислим да вам тај податак није тачан.

Водитељ: Бога ми, ја то имам...

Др Шешел: Никада се није десило да за годину дана 10.000 докторира, то је немогуће.

Водитељ: То је таква инфлација, али показашу вам, није...

Др Шешел: Инфлација постоји...

Водитељ: Нека је и 1000, када ћемо се тог баласта решити?

Др Шешел: Инфлација у академским круговима постоји.

Инфлација постоји и у Академији наука, је ли тако. И тамо има много људи који не заслужују то звање.

Инфлација постоји међу професорима универзитета. Много их има који не заслужују да буду професори јер немају адекватно знање.

Инфлација постоји међу докторима наука. Ови данашњи докторати су у про-

Тзв. "Кућа цвећа": место Титових посмртних остатака -
је на неком од београдских гробља

секу нижег научног нивоа него они од пре 70 или 80 година.

Инфлација постоји међу студентима. Ја сам сада видео на Правном факултету да је критериј много нижи него што је био у време када сам ја студирао. Значи, то је сада неки општи тренд. Ми се морамо борити да се тај тренд заустави, наравно, али другачији је и начин живота. Људи нису оптерећени данас великим знањем, али јесу информацијама. Раније су имали мање информација а много веће знање. А сада је дошло до претумбавања, сада су информације на првом месту. Информацијама нас засипају сви медији свакодневно, а знање је много мање. Теоријско знање поготово.

Предности живота на периферији

Водитељ: Ево још питања гледалаца, Драгана Стефановић из Обреновца. Када је господин Шешел последњи пут стајао у реду за млеко и купио хлеб за три динара? Када ће престати овај циркус?

Др Шешел: Моја тетка свако јутро купује тај хлеб за три динара пре 7 сати ујутру. А у ред за млеко не стајемо јер ја живим у Батајници, а у Батајници има још много људи који се баве пољопривредном производњом и сточарством. И код мене непосредно у комшилuku може да се купи млека до миле воље сваки дан, свежег, тек помуженог. Ја живим у Батајници, то је 25 км од центра Београда када се иде аутопутем. Значи, са једне стране сам ускраћен за многе ствари, али живот на периферији носи и одређене привилегије. С времена на време може да се купи врло јефтино и повољно свеже месо, такође тек заклано. Могу да се купе свежа јаја, пилићи, свежи пољопривредни производи убрани из баште итд. Тако да ја разумем људе који живе у центру Београда и када има проблема са млеком, мислим да је то сада нормализовано. Ми смо као влада Србије доста добре мере предузели да се то снабдевање нормализује.

Водитељ: Петровић Драган из Новог Сада, зашто се у државним предузећима не смењују директори, односно зашто држава не смењује неуспешне? А слично вас пита и Радиса Цицић из Обреновца, да ли Влада намерава да коригује овлашћења директора у државним предузећима?

Др Шешел: У државним предузећима морамо мењати закон. Закон о државним, јавним предузећима. Али морамо мењати и закон о приватизацији и морамо мењати закон о предузећима уопште. Морамо дефинисати ко је власник тзв. друштвене својине. Ко је титулар те својине. И то је извор огромних проблема. Друштвена својина је непостојећи облик својине, нема титулара. А титулар би морала да буде држава. Морамо државу и да прогласимо титуларом, а онда да заведемо већу дисциплину и да директори садашњих друштвених предузећа буду одговорни држави за своје пословање. Овако, они нису одговорни практично никоме, а тек ако предузеће дође у тешку кризу онда Влада може нешто да предузима, да заводи принудну управу.

Водитељ: Смиља Јовић из Београда, Робне куће су такође акционарско друштво и Влада не би требала да има утицаја на њих. Зашто онда генерални директор Робних кућа прима плату од Владе, није на платном списку радника, а радници примају 280 динара са закашњењем од 15 месеци? Да ли је циљ тога да се растури фирма да би се фирма приватизовала? И друго питање...

Др Шешел: Колико ја знам, још делују привремене мере у Робним кућама Београд.

Веселинова најурити са катедре

Водитељ: Да ли је Драган Веселинов још професор на универзитету?

Др Шешел: Ја мислим да не би требао да буде. И треба једноставно да будемо у томе свему ригорозни. Како може онај ко служи НАТО-у да буде професор уни-

верзитета? Мислите да би Американци дозволили, они су стрелићали своје професоре универзитета за које су само посумњали да су сарађивали са Русима. Сетите се брачног пара Розенберг, сетите се многих других.

Вук Драшковић, Отпор и опојне дроге

Водитељ: Ружичић Радивоје из Лазареваца, да ли је истина да Вук Драшковић и још неки чланови Отпора своје услуге од Американца директно наплаћују у наркотицима?

Др Шешел: Не верујем да Вук Драшковић прима директно од Американца, мислим да је он то крио од Американца све до новијег времена да је подложен наркоманији. Он се дрогом снабдевао од ових својих најближих сарадника, прво од оних криминалаца Гишке и Белог својевремено, па после од Ђанде, од Сколета Ускоковића и слично. Али, Американци су убацили дрогу у игру преко терористичке организације Отпор.

Постоји читав низ тих тзв. кафића у Србији, у многим градовима у Србији, чији власници добијају сваког месеца извесну суму новца да би код њих кокакола и друге врсте пића били најјефтинији како би се омладина привлачила. А онда они добијају одређене количине дроге која би се бесплатно дистрибуирала. И колико знам, највише сада дају екстазија. То је једна веома, веома опасна вештачка дрога која за врло кратко време изазива тешке психичке поремећаје.

Водитељ: Утврђено је објективно да буквално разара мозак.

Др Шешел: Да. Можда је и најопаснија дрога. И читав низ других прљавих метода примењују преко те организације Отпор. А Отпор је замишљен да се постави изнад свих опозиционих странака. Јер, Американцима не одговарају ни Ђинђић ни Драшковић. Они би да их се отарасе, али да сачувају њихову инфраструктуру. А Отпор нема формалног вођу овде у Србији. Отпором се директно командује из неких западних амбасада у Београду, амбасада земаља чланица НАТО-а и моћ се, с времена на време, дистрибуише ка разним центрима Отпора, тако да не можете у једном тренутку да сагледате – е то је центар моћи Отпора, то је центар организације, он управља целом мрежом. Данас је то у Београду, сутра у Новом Саду, преко сутра у неком другом граду. Значи, не експонирају се сви у исто време и када се експонирају експонирају се дозирају. И један који се превисше експонира одмах се враћа у позадину, а други се истура на његово место.

Водитељ: Босиљка Николић из Земунa, да ли из нашег закона могу да се избаци речи али, ако, и тако да без њих наше судије тумаче закон. Да ли ће се дозети закон о дужини било ког правног, односно судског поступка?

Др Шешел: Ја сам се за то годинама залагао, да се ограничи рок трајања грађанских парница, да се судија обавезе

да за одређено време колико год да је то време, донесе првостепену пресуду. Када сам био председник општине сусретао сам се са случајевима да се нека грађанска парница води по 17 година. А што се тиче наших закона, мислим да је идеја добра и не би било лоше да нам неки добар лектор лекторише законе пре њиховог усвајања, како би језик наших закона био много лепши него што је сада. Уместо крутог бирократског језика да имамо онај језик који је красио српске законе с краја прошлог века.

Противник лекс специјалиса

Водитељ: Ово је питање, господине Шешел, које је стигло међу првима, али ја сам га оставио за сам крај, каже Зоран Лукченић из Земуна, зашто Студио Б није раније ослобођен и када ће радикали сами да владају Београдом као Земун? То вам је за крај, а из неке моје стратегије да вам захвалим што долазите...

Др Шешел: Што се тиче питања зашто Студио Б није раније ослобођен, на њега сам одговорио. Мислим да је грешка што то раније није урађено.

А што се тиче радикалске самосталне власти над Београдом, радикали ће сами владати Београдом онда када освоје довољно гласова на изборима, када им народ повери довољно одборничких мандата.

Водитељ: Нећете се љутити на мене, господине Шешел, имали сте питање о закону о тероризму, али ја то сматрам изузетно важним законом и акцијом која се промовише, ако би могли мало шире да елаборирате.

Др Шешел: Ја не знам како ви сматрате важним законом закон који нисте видели. Ја мислим да кривичним законом или кривичним закоником треба у потпуности да се обради и проблематика тероризма. Против сам, у принципу, доношења било каквих лекс специјалиса, било каквих специјалних закона. Поготово када су овако осетљива питања као што су кривични деликти. То све мора да буде у једном закону. Ја сам за поопштрење санкција, за убрзане поступке. Значи, за ефикасну и строгу казнену политику. А не за нагомилавање законских текстова, прописа и слично.

Водитељ: То је, сходно оном малопре, значи што више објединити...

Др Шешел: Да. А што се тиче ове иницијативе која је сада у првом плану и на државној телевизији и другим медијима, ја са њом још нисам упознат.

Постојећим прописима против тероризма

Водитељ: Да вас питам, господине Шешел, да ли је нама проблем и када је тероризам у питању, недостатак закона или недостатак спровођења закона?

Др Шешел: Ја мислим да је много већи проблем спровођење закона.

Водитељ: Треба ли ова земља...

Др Шешел: Јер сам тероризам нема, чак и не треба, ниједан нови пропис, ми само морамо ефикасно да проводимо

садашње прописе. Али има проблема и са судовима и са судијама. Има много олаког ослобађања, пуштања из истражног затвора итд.

Водитељ: Има ли гоњења господине Шешел?

Др Шешел: И друго, мислим да бисмо морали да мењамо закон о кривичном поступку. Видите, када полиција ухвати неког криминалца, био то терориста или криминалац друге врсте, и он јој све

Др Лазо М. Костић: највећи и најплоднији писац српске емиграције

призна, полиција може да га држи само три дана у притвору и онда излази пред суд, пред истражног судију и тамо порекне. Ово ништа не вреди. У Америци је то другачије. Ту бисмо могли да интервенишемо. Значи, од првог момента када полицајац ухапси дужан је да га упозори да све што каже може да се против њега искористи.

Водитељ: Па и кауцију господине Шешел, све смо ми то адвокати предлагали.

Др Шешел: Ја мислим да начелно постоји могућност кауције у нашем правосуђу...

Водитељ: Већи је интерес државе да се наплати...

Др Шешел: Али не може код оваквих кривичних дела.

Водитељ: Па јасно, не може ни у Америци...

Др Шешел: Ја сам против тога. Кауција до пет година затвора где је запрехена казна, не више.

Водитељ: Не више, сигурно.

Др Шешел: У овом случају, дакле, оног тренутка када дође у додир са службеним лицем све што каже може против њега да се употребити.

Водитељ: Међутим, треба ли ми, господине Шешел, да чекамо то и да тражимо закон о спровођењу закона да би се то десило

Др Шешел: Треба одмах да се проводи ефикасније овај закон, а наравно, треба напокон да уоквиримо, да уобличимо и усвојимо тај кривични кодекс.

Савезно министарство правде је урадило пројекат новог закона о кривичном поступку, имало је од раније пројекат кривичног законика. Требало би још да се прегледа закон о извршењу кривичних санкција и да се донесе јединствен кривични кодекс.

Водитељ: Када ће избори, господине Шешел?

Др Шешел: Избори ће бити најкасније до краја октобра савезни, локални, покрајински и градски.

Водитељ: А шта ћемо са захтевом опозиције да буду, а Бога ми и већег дела, односно појединог дела оне чувене међународне заједнице да буду истовремене?

Др Шешел: Оставићемо их још годину дана да захтевају и републичке изборе па ћемо заказати републичке.

Водитељ: Али, господине Шешел, објасните ми зашто инсистирање на тим истовременим, ако је, кажу ваши политички противници да је цео проблем у власти Слободана Милошевића, није ли управо председник Милошевић председник Савезне Југославије и победом на савезним изборима може се сменити.

Др Шешел: Видите, они траже стално нешто ванредно, стално неке ванредне догађаје, ванредна збивања итд. Наравно, ако би не дај Боже случајно те проамеричке опозиционе странке победили на следећим савезним изборима за нас би притисак био толики да бисмо морали одмах заказивати републичке изборе. Ту нема никакве сумње и то се дешава и у западним земљама. Када опозиција победи на локалним одмах се заказују и државни...

Водитељ: Па јасно, ево пример Италије.

Др Шешел: И обратно. Ту нема никакве сумње. Али они су свесни да не могу победити у нормалним околностима на предстојећим изборима, зато би што више набоја да унесу, што више сукоба, што више нервозе, што више негативних емоција у политички живот. Они су добили отворен налог од Американца да изазову грађански рат. Сетите се шта су им говорили они амерички изасланици. Ви мало ту запуцајте, два три дана ће се проливати крв, неколико људи ће погинути а онда ми долазимо. То је суштина.

Чега се паметни стиде, будале се поносе

Водитељ: Господине Шешел, морам да вас питам, ја сам чуо ваше реаговање, чуо сам и то сам баш пратио неки дан поводом гашења Студија Б, једна новинарка Студија Б је прилично тријумфалним гласом прочитала писмо подршке Хавијера Солане у којем се помиње слобода и демократија. Кажем, пратио сам реаговања, ја морам овако јавно, најјавније могуће да признам да ја никада нисам потценивао или ружне речи говорио о било коме, али не могу сматрати никога толико неписменим па да је то некаква грешка, ја сам то лично доживео као позив подршке Хавијеру Солани а не Студију Б, а не слободном инфор-

мисању. Зато вас молим да то прокомен- таришете и да мало дођемо до тога, ста- лно неке манипулације, стално се пра- ви циљеви замагљују нечим што народ поштено тражи и поштено заслужује.

Др Шешел: Сетите се како је еуфори- чно извештавао Слободан Машкић нови- нар, уредник радија Б-92 заправо Б2-92 како се звао у илегалној форми, да ли је то било у Берлину или некој другој за- падној престоници, ево сада поред мене прође Џејми Шеј, да ли се сећате тога?

Водитељ: Нисам слушао.

Др Шешел: Значи, чега би се паметан стидео будала се поноси. Сада је њему значајно што поред њега пролази Џејми Шеј.

Видите, Којадиновић је хтео да се то прочита, та порука Хавијера Солане да би се запретило режиму, да би се режим као уплашио. А та глупача која је доби- ла задатак да прочита она је додала и сво- ју еуфорију, и открила оно што други мисле. Да је лично Којадиновић читао не би тако прочитао, тако еуфорично. Него би чак мало и забринут, као да сада сутра прети бомбардовање ако ми не одустанемо од Студија Б. А она не зна, неискусна је, нема много мозга и запра- во раскринка целу њихову политичку позицију.

Непријављени митинзи испред Градске скупштине

Водитељ: Господине Шешел, хајде да питам до краја, има ли и ту елемената кривичног дела? Питам вас само због тога што сте на митингу од 15-тог, од господина Свилановића имали онај ул- тиматум или распиши изборе, спаси жи- вот, или ће...

Др Шешел: На том митингу је било елемената кривичног дела код многих говорника, поготово код Чанка, ако се сећате.

А што се тиче овога што се дешава пред Градском скупштином, има елеме- ната кривичног дела код изазивања ул- личних немира и сукоба. Ту би органи- затори требало да одговарају. Друго, ко- лико ја знам ти митинзи пред Градском скупштином нису пријављени у скла- ду са законом. И ту су предвиђене санк- ције.

Водитељ: А има ли оне сарадње са непријатељима, јер ако ми сада кажете и ви још да Хавијер Солана, што нарав- но, не долази у обзир, није непријатељ ове земље, ја не знам више онда шта да радим.

Др Шешел: Сарадња са непријатељем је ово што сам вам показивао када се новац прима. Када се примају конкрет- ни налози. А сада не можете да судите некога што му је непријатељ послао те- леграм подршке. Али може то да вам бу- де веома индикативно за његову поли- тичку позицију. Тај телеграм подршке који је послао Солана, заправо је за нас драгоцен. Мислим да је то највише дело- вало освешћујуће и на њихове следбе- нике, и на чланове Српског покрета об- нове и Демократске странке и њихове бивше гласаче и бивше симпатизере итд.

Блага казнена политика

Водитељ: Ви сте у праву, за вас у вла- сти је то вероватно деловало добро, али за нас грађане, ја сада говорим усуђујем се ево и са те позиције да вам скренем пажњу, за нас то није драгоценост. Има ли шансе, има ли наде, господине Шешел, да ви политичари те политичке, уско- политичке интересе мало ставите у страну пред основним нашим грађан- ским интересима, а то је да се зна ко је непријатељ, да се зна како и ко и на који начин и докле с непријатељем може. У којој то земљи, господине Шешел, сва- ко ко направи странку, значи, она чуве- на прича о комби партијама, оде прија- ви се, разговара са Хавијером Соланом у име Срба. Оде у национално веће Ку- шнера у име Срба. Нама се то све време ове кризе дешава, господине Шешел.

Др Шешел: Да, ту сте у праву потпу- но. Мислим да је требало држава да ре- агује када се први пут тако нешто деси- ло.

Водитељ: Па никада није касно.

Др Шешел: Никад није касно, само са- да је много већи број оних који би тре- бало да се нађу иза браве.

Водитељ: Уопште није ствар у брави, донесите прописе, само то...

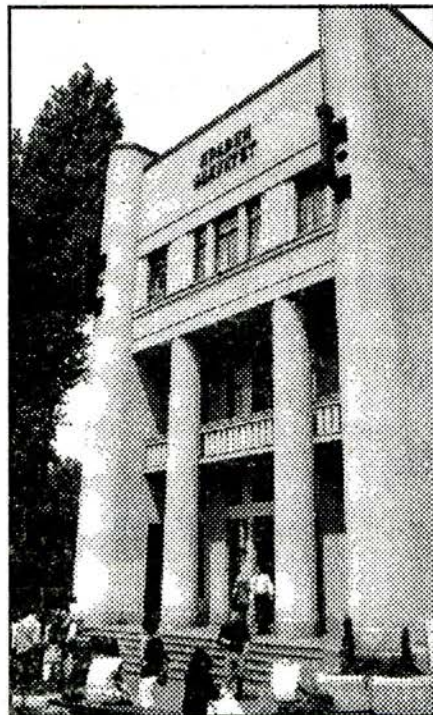
Др Шешел: Прописи постоје.

Водитељ: Објавите их. Примените их.

Др Шешел: Слушајте, сарадња са непријатељем, помагање непријатељу, пребегивање непријатељу, ово што је Ђинђић пребегивао непријатељу у то- ку рата, је кривично дело прописано савезним кривичним законом. Пребегао је непријатељу у току рата...

Водитељ: Све ово говорим, господине Шешел, што се овде стално врши јед- на основна манипулација...

Др Шешел: А закључак који се из ових ваших примедби може изнети је сав- свим јасан, ја се са њим слажем. Да нам

Правни факултет у Београду: "скриви- ште" плагијатора Стевана Лилића

је казнена политика сувише блага, пого- тово по питању кривичних дела против уставног поретка. Сувише нам је блага казнена политика.

Демонстрације у складу са законом

Водитељ: Понудићу вам и други зак- ључак. Знате, господине Шешел, нису сви људи који демонстрирају издајни- ци. Има много људи који хоће отворено да кажу вама у власти сво то и преко ове емисије чине, да тешко живе и да хоће промену.

Др Шешел: Огромна већина народа тешко живи у Србији, огромна већина.

Водитељ: Јасно, али неки од њих има- ју право да вам то кажу.

Др Шешел: Имају сви право да нам то кажу. Никада нисмо били против митин- га. Никада нисмо били против демон- страција. С тим што се митинзи и демон- страције морају у складу са законом одржавати. А шта су ови рекли на њихо- вом последњем и претпоследњем митин- гу, јесте ли ви чули неку сувислу иде- ју, јесте ли чули неку сувислу крити- ку. Народ треба да критикује власт. На- род треба и да псује власт. Када је псује то је најбољи доказ да је прихвата као своју. Али, нити треба народ неко да по- зива на оружје, на устанак нити држа- ва сме да дозволи такво позивање. То је суштина. Јер то што нас народ критику- је и псује не значи, да би нас сада линчо- вао, стрељао и убијао.

Водитељ: Јасно.

Др Шешел: Ја шетам слободно Бео- градом, Земуном, итд. Нигде нисам при- метио да хоће народ да ме линчује. Мно- ги ми се људи јаве, неко нешто подржи. Има много оних који понешто крити- кују, кажу примедбу па га саслушам итд.

Водитељ: Господине Шешел, кажете народ има право да критикује власт, има право чак и да псује власт. Могу ли да вас питам, има ли власт обавезу да одгово- ри том народу или одговорност да поло- жи рачуне и пре избора.

Др Шешел: Ми одговарамо народу својим поступцима. А полагамо рачуне на свакој седници Народне скупштине пре избора, нема где друго да се полага- рачуни осим у Народној скупштини до избора.

Водитељ: Не рачуни у том смислу ко- ји би утицали на распоред власти госпо- дине Шешел...

Др Шешел: Није у питању расподе- ла власти, него одговорност владе пред народним посланицима као народним представницима.

"Застава" се опет вије

Водитељ: Јесте ли ви задовољни еко- номском ситуацијом у овој земљи?

Др Шешел: Не. Економска ситуаци- ја је и даље веома тешка, али се сналази- мо и чупамо се из те ситуације како зна- мо и умемо и већ неке позитивне резул- тате постижемо. Морате признати да данас није тако лоше како је било у јулу или августу прошле године, одмах по- сле бомбардовања. Поправили смо саоб- раћајнице, поправили смо доста фабри-

Ипак капље: домаћи бензин се продаје испод сваке реалне цене

ка, вратили доста људи на посао. Ево, и Застава производи аутомобиле. То је већ нешто.

Водитељ: Ту сам вас оштетио за питање, извињавам се. Дејановић из Крагујевца, ми радници Заставе из Крагујевца смо вам захвални за паре које нам као потпредседник Владе шаљете, али бисмо волели да вас лично упознамо и да вам кажемо каквих проблема имамо.

Др Шешељ: Нема сумње да су велики проблеми, али Заставина фабрика је друштвено предузеће. Ја се држим једног принципа да политичари не треба да иду по фабрикама и не треба са много помпе тако да путују. Они треба да одговарају грађанима.

Водитељ: Зашто, људи вам верују господине Шешељ.

Др Шешељ: Е сада, ја мислим да странке не треба ни да се мешају у фабрички живот.

Водитељ: Али ови људи вам верују.

Др Шешељ: Ја очекујем да ми већина људи верује, огромна већина. Чак и они који су противници да ми верују. Јер себе сматрам искреним човеком. И за Заставу ћемо заиста све учинити што је у нашој моћи. Али, ми се по многим питањима разликујемо од наших коалиционих партнера. Знате, они држе ове свечаности поводом отварања, поводом прослава итд. Ми се од свечаности дистанцирамо. Ми тамо где треба да радимо засучемо рукаве и то заједнички радимо. И Застава је била брига целе ове Владе за протекле две године, мислим да је заиста Влада много допринела. Нису још тамо плате на завидном нивоу, али се исплаћују, али се нешто може од тих плата купити. А што је најважније, фабрика функционише. И мислим да ће бити све боље и боље и налазимо могућности да заиста тако буде.

Црне слутње непријатеља пале у воду

Водитељ: Поменули сте, господине Шешељ, да је у овом тренутку боље него прошлог лета после бомбардовања. То је неспорна чињеница. Међутим, не бих

волео, господине Шешељ, за годину дана да разговарамо и да ми исто кажете, хтео бих сада да знам колико ће ми бити боље и по ком моделу, и којим степенцима. Јер имам утисак, господине Шешељ, да народу и није толико стало да преко ноћи дође до неких пара, народу је да дође до тог помака и да дође до редовног побољшања. Ви врло добро знате да је то...

Др Шешељ: Ми имамо скоро целу годину дана сталног побољшања. Сетите се шта су најављивали наши непријатељи, да ћемо се смрзавати, да неће бити струје, да ће бити глад у Србији, да ли се ви сећате тога?

Водитељ: Како се не бих сећао.

Др Шешељ: И многи су људи веровали, заиста је то тако изгледало прошлог лета после бомбардовања. Заиста тако. Ових годину дана имамо стално побољшање, осетно. Пребрлили смо зиму без скоро иједног озбиљнијег искључења струје. То мало што је било, било је на почетку зиме. Чим смо сменили бившег генералног директора електропривреде, Слободана Бабића, све је било боље. Значи, био је субјективан фактор више него објективан. Нови директор је показао да је способан да и тај проблем реши.

Е сада ја вама не могу обећавати мед и млеко, нити сам икада то обећавао. Убеђен сам да ћемо овај тренд сталног побољшања наставити. Да је он дугорочан. Поготово што се сада стабилизује и наше међународно окружење, што сада имамо много боље аранжмане и са Русијом и са Кином. И што сам и по том питању велики оптимиста. Што нам је све успешнија сарадња са арапским земљама, посебно са Ираком, са Либијом, али мислим и са Сиријом, па и Алжиром итд. То је оно што је већ сада нека основа за оптимизам, мој оптимизам је умерен. Не дозвољавам уопште да уђем у неко еуфорично расположење. Али, ствари ће се полако доводити у ред на свим пољима и не може све одједном да иде, на то рачунајте.

И друго, треба да имате у виду да је наша Влада коалиционог карактера и кроз нашу Владу прође само оно око чега се усагласимо. Ниједна од наших стра-

нака не може да претендује да у целости реализује свој програм кроз рад Владе.

Водитељ: Ви сте на почетку емисије рекли да сте се ујединили са својим прилично великим и заклетим противницима управо...

Др Шешељ: Не знам шта то значи, заклетим.

Водитељ: Извињавам се.

Др Шешељ: Природним противницима, са левицом, јер ми смо десница.

Водитељ: Јесте, јасно. Да сте се удружили за спас Србије и за њен опоравак. Или сам ја ово опоравак додао, извињавам се, стварно ме је ова прехлада ухватила, значи, дозвољавам могућност, али мислим да нисам додао ово опоравак. Значи, није ли обавеза, то вас питам због тога што кажете пролазе семо делови, ми немамо контролу да није могло бити боље, господине Шешељ.

Др Шешељ: Вероватно је могло бити боље, али осврните се око себе. Ко је тај ко вам даје гаранцију да би заиста било боље да је нека друга власт.

Водитељ: Боже сачувај, уопште ми таквав...

Др Шешељ: Имате ли такве негде на видику?

Водитељ: Верујте, мене и већину грађана то не интересује. Али имали сте оно питање – смењујте неспособне. Ми не можемо више да видимо ко је од министара способан ко није, или службеника министарства, немамо контролу.

Др Шешељ: Па не можете ви да смењујете никога појединачно. Можете да политичким партијама указујете поверење или не указујете.

Водитељ: Ја сам сада пришао томе да ћете ви то урадити.

Др Шешељ: Партије треба да цене рад својих министара, и влада и на Народној скупштини.

Водитељ: Јасно, апсолутно је то тако, међутим, господине Шешељ, све вас ово питам због једне ствари. Рекли сте малопре, када је кренула обнова, поготово она прва фаза која је била преко потребна, лако је данас причати када је прва фаза урађена много лакше. Па сте онда сачували енергетски систем јер често, видим, чудно ме гледате, али тачно је да 1,200.000 домаћинстава у Француској 15 дана није имало струју. То се у Србији није десило. Сачували сте струју. И да су ваши политички противници дотле проричали све црно. Имали смо и у то време демонстрације, господине Шешељ.

Др Шешељ: На тим демонстрацијама су најављивали све ово о чему је реч.

Народ највећи судија

Водитељ: Господине Шешељ, ја вас питам, нисте ли ви у праву, вама је идеална опозиција, међутим, идеална као алиби, вас нико не контролише да ли можете боље.

Др Шешељ: Нас контролише народ. И народ је највећи судија. И ми не сме-мо неким неодговорним потезом да себе доведемо у ситуацију да народ гласа за некога ко је против нас, па макар тај био најгори на свету. Народ може бити незадовољан влашћу, али не смемо доћи у ситуацију да народ буде киван на

власт, да је мрзи у тој мери да би све порушио само да је нестане. Е то је оно што је опасно и чега морамо да се чувамо.

Водитељ: А истовремено пуштате да...

Др Шешел: Ова садашња опозиција за нас није никаква конкуренција. Ви сте видели, они не могу ни дијалог са нама да воде. Видели сте да су потпуно депласирани. Видели сте да нису ни способни тамо где владају на локалном нивоу.

Водитељ: Мене брине што они неће да воде са вама дијалог.

Др Шешел: Тамо где владају на локалном нивоу забележили смо нешто што не памти српска историја. Криминални је власти Београд није никада имао, на пример. Е, значи, потпуно су неспособни, склони криминалу, огрезли у криминалу, издајнички расположени. Они нам нису никаква конкуренција. Али ми због те чињенице, да немамо праву конкуренцију, не смемо да се уљуљујемо и да упаднемо у неко самозадовољство. Морамо да стрепимо од сваке народне оцене нашег потеза. Не смемо да направимо ниједну озбиљну грешку, да не бисмо дошли у ту ситуацију, у економској кризи и социјалним проблемима, да народ каже ма пусти само ових да се отарасимо па шта год буде. То не смемо да дозволимо.

Градска власт пунила своје џепове

Водитељ: Власт на локалном нивоу има опозиција, односно чим има власт није опозиција, значи, где су СПО и Демократска странка и остале странке, има ли криминала а да то не буде само политичка оцена и опаска. Говоримо...

Др Шешел: Није политичка оцена, рекао сам вам, помену сам вам ту Јасминку Лазаревић она је још у затвору.

Водитељ: Има ли рекета?

Др Шешел: Говорили смо вам о рекеташима који рекетирају ове приватнике који обављају јавни превоз. Један од њих је иступио јавно на телевизији. Упропаишен је државни превоз у Београду. Видите какво је стање у водоводу. Видите да ништа није урађено у протекле непуне четири године у Београду на плану побољшања комуналне инфраструктуре. Знате ли ви за неки озбиљан водовод или канализацију које су направљене. Знате ли на неке фасадне које су реновиране у центру Београда. А знате ли за нешто друго озбиљно што је урадила градска власт. Не знате.

Власт само кука да нема пара. А те паре је тропила крајње нерационално и одлазиле су у приватне џепове. Уместо да градско саобраћајно предузеће набавља директно делове за своја возила од произвођача гума мора да их набавља преко фирме председника Скупштине града, Војислава Михаиловића. Па његова фирма Еуро-спој издаје лиценце за градски превоз, пројекте линија и све се плаћа, и то у девизама. То је нешто невероватно, невиђено.

Водитељ: Али, господине Шешел, предсетићу вас, социјалисти су када су имали своју власт сами, када су владали, ухапсили своја два министра. А ви

то понављате није вам ово први пут, бар не на овој телевизији, да се то све дешава и нико из опозиционе, значи, вама противне структуре није ухапшен. Има ли ту логике?

Др Шешел: Ја сам вам већ рекао своје мишљење, можда ће се љутити моји коалициони партнери у влади Србије због тога што сам био до краја отворен. Њихове су калкулације другачије. Они мисле да је боље Драшковића држати примиреног у једној врсти кавеза, сталне претње да ће се отворити за јавност све оно што је прикупљено, а ми радикали мислимо да треба одмах све да се простре на сто па куд пуло да пукло. То је различит приступ свему томе.

Требало је прекинути малтретирање народа

Водитељ: Господине Шешел, знате ја могу да схватим да они мисле да је то политички добро, али људи чекају на минут 15 аутобус по два сата.

Др Шешел: То што људи чекају људи ће да реше на следећим изборима тако што више неће гласати...

Водитељ: Нећемо их ваљда пустити да се смрзну дотле, али није то...

Др Шешел: Неће ваљда бити смрзавања до октобра...

Водитељ: Па бога ми, господине Шешел...

Др Шешел: Да ли ви очекујете неке јулске хладноће?

Водитељ: Може бити топлотних удара.

Др Шешел: Да. Видите, сада грађани не могу бити апсолутно заштитени од једне власти коју су сами изабрали на прошлим изборима. То сада има једно рационално оправдање. Та власт је изабрана да влада пуне четири године. Ми радикали смо мишљења да је то требало прекинути јер је било много, много правног основа. Али не можете да оптужите ни оне који мисле да то треба пустити до краја, па да народ упозна и ту страну медаље. Знате, сви ми који смо били у опозицији те 1996. године, били смо убеђени да ништа не може бити горе од социјалистичке власти у Београду. Ту власт је тада персонификовао Небојша Човић. А сада смо упознали да може бити нешто много, много, много горе а то је власт Српског покрета обнове. И то је једно драгоцено искуство. Што се тиче Земуне, где владају српски радикали, тамо је ситуација сасвим другачија. Апсолутно другачија.

Водитељ: Господине Шешел, дозволићете ми само мало шире, јер покушаћу да сумирам. Дакле, када је после победе на изборима 1996. године формирана власт коју је чинила коалиција "Заједно" – СПО, Демократска странка...

Др Шешел: И врло брзо су се посвађали...

Водитељ: То је први пут ваљда у историји Београда да је смењен први човек, онда је СПО наставио да влада и опет пуца тиква, како ви то умете да кажете, па долази опет до споразума СПО и ДС. Ја вас питам, докле ће Београђани, односно српски народ да буду жртве таквих политичких игара.

Др Шешел: Српски покрет обнове је имао мањинску власт, две године је Српски покрет обнове имао мањинску власт уз подршку Социјалистичке партије и ми смо...

Водитељ: Колико ја знам, ви сте се јако бунили...

Др Шешел: Упозоравали социјалисте да то не ваља, да им се може разбити о главу. А сада је опет СПО почео да прави неке коалиционе варијанте са Демократском странком.

Водитељ: Сада сте ви и социјалисти опет заједно нагустили скупштину, ону претпоследњу или заједно се противили неком...

Др Шешел: Раније да, а сада су отказали скупштину, ми нисмо хтели да напустимо, али су је отказали.

Водитељ: Значи, неспорно је да су поново СПО и Демократска странка...

Др Шешел: Јесте. А ко више може да им верује. Шта мислите да у септембру, октобру поново победе на изборима, колико би им то опет трајало.

Принудна управа појас за спасавање

Водитељ: Господине Шешел, моје питање је управо, ако можете да кажете, има ли шансе да ми грађани не будемо више жртве таквих, без обзира колико за политичке странке важних коалиција, јер последње су евидентне.

Др Шешел: Грађани држе судбину у својим рукама. За кога гласају на следећим изборима тога ће трпети у следеће четири године.

Водитељ: Значи, избори су дефинитивно једини начин...

Др Шешел: Само избори, само избори.

Водитељ: А грађани?

Др Шешел: Постоји увек варијанта ове принудне управе, која се проводи на локалном нивоу код неког енормног кршења закона. То постоји, не треба избегавати ни ту варијанту.

Водитељ: Зар не постоји принудна управа, господине Шешел?

Др Шешел: Па, постоји. Ја вам кажем, нисмо се могли око тога договорити. Ми радикали смо још пре годину дана поднели захтев, нема баш година дана, поодавно смо поднели, наши коалициони партнери нису прихватили.

Уа власт!

Водитељ: Господине Шешел, отворено вас питам смем ли да кажем уа власт? Овако јавно.

Др Шешел: Шта, уа власт?

Водитељ: Уа власт.

Др Шешел: Уа власт?

Водитељ: Јесте.

Др Шешел: Смете ко вам забрањује?

Водитељ: Онда кажем уа власт потпредседнику. Где су лимити мог искаживања уа власт. Шта то не смем да урадим да сада када изађемо не бих дошао неки инспектор.

Др Шешел: Што се мене тиче, не смете да кажете да сам заклао жену Слободана Јовића, ако немате доказе да сам је заиста заклао.

Водитељ: Господине Шешел...

Др Шешел: Не смете да кажете да сам претио Црногорцима да ће носити жуту значку. Не смете, дакле, да слажете, да ме оклеветате. А можете да кажете да сам глуп, да сам будала, да сам идиот, да сам ово можете до миле воље да кажете никада ме неће погодити.

Водитељ: Добро, али то ја треба да гледам по личности, по структури личности.

Др Шешел: Имате ли иједан случај да су судови за прекршаје кажњавали некога због увреде? Било је само за клевету, искључиво за клевету.

Водитељ: Само се клевета доказује, увреда се не доказује, ви то знате. Према томе, господине Шешел...

Др Шешел: Само за чисту клевету.
Водитељ: Ја питам ово моје уа власт, јер ја морам да бих то рекао овако слободно и пуних плућа вама, пред вама пардон, јер морам да гледам и да знам, познајем структуру личности човека који врши власт у мојој земљи или је закон једноставно такав па могу то да кажем рецимо...

Др Шешел: Закон је такав и Устав је такав, можете да вичете до миле воље уа власт и доле влада итд.

Водитељ: А има ли слободе на тој медијској, на широј јавној сцени, или је све код нас запрето, па да ја смем да кажем уа и опозиција?

Др Шешел: Е па то покушајте, па да видимо како ће реаговати.

Водитељ: Господине Шешел, стварно сам вам захвалан што сте одвојили време и имам за вас молбу да у завршној речи поздравите...

Др Шешел: А чему завршна реч?

Позив опозицији на дијалог

Водитељ: Овој емисији, која је требало да буде Обрачун под Палмом, да у својој беседи, сем тога што ћете поручити нешто гледаоцима Телевизија "Палма", ако хоћете и ако сматрате да треба учинити, позовете своје коалиционе партнере да и они разговарају. Мислим да је вечерашња емисија још један доказ да се може разговарати, да има људи који су спремни отворено да разговарају. И, право да вам кажем, мени је после овог разговора мало лакше.

Др Шешел: Ја немам намеру да позивам наше коалиционе партнере Владе Србије и Савезне владе на учешће у оваквом јавном дијалогу. Ми дијалог, што се нас тиче, водимо скоро свакодневно.

И друго, и тамо где се не слажемо не треба много пред јавношћу о томе да расправљамо, иако сам ја и вечерас изнео доста тих ствари где се не слажемо у односу према опозицији. У понашању према опозицији. Мислим да сам се углавном на то ограничио.

Ја позивам представнике опозиционих странака и даље на дијалог како сте ми ви предложили пред почетак емисије да то буде отворена понуда. Док се прва тројица одлуче чекајемо, па ћемо онда следећу итд. А можда ћемо, ако буде већи интерес, моћи да их групујемо у разне области. Емисија вам је добро замишљена,

на, нажалост после оног првог фијаска Батићевог и Чанковог губе вољу...

Чекајући Миодрага Вуковића

Водитељ: Ја се извињавам, господине Шешел, добио сам информацију из поузданих извора, ево пошто се о вама ради ако хоћете, ако нећете само пређите преко тога. Је ли истина да господин Миодраг Вуковић неће да дође на Палму него на неку другу телевизију да би имао дуел са вама?

Др Шешел: Не знам ништа о томе. Постоји само једна иницијатива Владана Динића за мој дуел са Миодрагом Вуковићем, председником ИО Демократске партије социјалиста. Ја сам то прихватио а очекује се и дефинитиван одговор Миодрага Вуковића.

Водитељ: Мени се чини, господине Шешел, да се између политичких странака, често неки медиј...

Др Шешел: Ја не знам уопште откуд

те неке медије у ситуацији да не могу да раде. Мислим да би било поштено да се то медијима каже, или су неки привилеговани...

Др Шешел: Не можете човека пуштом натерати да вам дође у емисију.

Водитељ: Наравно, ако сам вас прекинуо, извињавам се, али гледаоцима је што је много важније...

Др Шешел: Ја мислим да не треба овакве емисије да имају завршну реч.

Водитељ: Добро.

Др Шешел: Једноставно да остављамо отворено могућност дијалога, даљег вођења дијалога са представницима, председницима опозиционих странака, шефовима медија, удружења грађана, тих тзв. невладиних како то зову Американци, и та могућност је неограничено отворена, колико буде евентуалног интереса толико ће ваљда бити и емисија. Ја вам стојим на располагању.

Пред Србијом и пред Савезном Републиком Југославијом и даље су тешка времена, на то треба рачунати. Велике

Влада подметнула леђа: фабрика аутомобила у Крагујевцу опет ради

вам то да он неће да дође на вашу телевизију. То је била иницијатива Владана Динића, уредника "Сведока".

Водитељ: Немојте, господине Шешел, од септембра...

Др Шешел: То је друго што сте ви тражили од...

Водитељ: Миодраг Вуковић је обећао...

Др Шешел: Овога пута је Владан Динић то тражио за своју емисију коју води на...

Водитељ: То није спорно.

Др Шешел: Телевизији Белама у Нишу. И он је њему обећао и то је мени синоћ потврдио кад смо телефоном разговарали.

Водитељ: Ја вам кажем, ако буде тог дуела, ево ја обећавам гледаоцима Телевизије "Палма" ми ћемо пренети тај дуел, јер сматрам да је важно да ви разговарате. Али, говорио сам о суверености политичких странака јер често у вођењу рачуна о својим, наравно то вам је и обавеза, о својим интересима доводи

силе, западне силе, неће тако лако одустати од намере да нас униште. И биће још много искушења, још мука, проблема. Ми то све морамо издржати. Ми немамо алтернативу. Када би се сада предали Американцима на милост и немилост ми бисмо нестали. Нема алтернативе. Зато се морамо борити, морамо издржати.

Водитељ: Господине Шешел, хвала вам на учешћу у емисији.

Др Шешел: Хвала вама.

Водитељ: Поштовани гледаоци, била је ово друга емисија серијала Обрачун под Палмом. Ја вам захваљујем на вашем учешћу у овој емисији који је био многобројан и конструктиван, и мислим да су се и нека битна питања ипак расправила. Позив Телевизије "Палма" свима онима који делују на политичкој сцени Србије је отворен. Ми остајемо и даље при нашој тврђњи да политичари морају пред народом да разговарају и да ће нам од тога свима бити боље.

До следеће емисије, лаку ноћ.

ВРЕМЕ РУШИ МОЋ АМЕРИКЕ

Време и историја не раде за Америку. Она је трула. Америка ће пропасти оног тренутка када долар престане да буде доминантна светска валута, јер преко вештачког периодичног дизања и обарања његове вредности, Америка експлоатише цео свет, који неће још дуго да трпи њену хегемонију

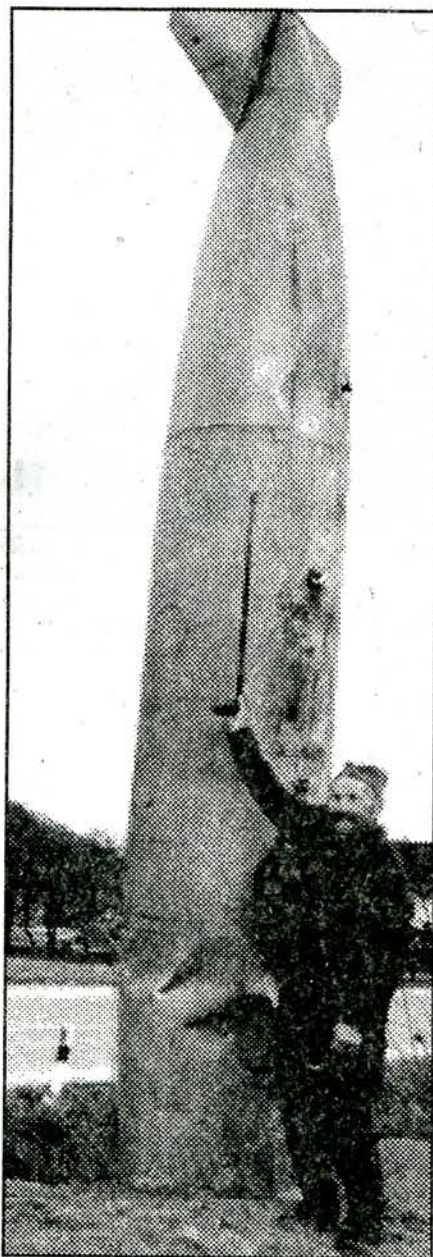
Новинар: Последњи пут када смо се срели, 1993. године, били сте лидер Српске радикалне странке, велике опозиционе странке, а данас сте потпредседник Републике Србије. Каква је разлика, како изгледа споља, а како је унутра?

Др Шешељ: У принципу, увек је лакше бити опозиционар него власт. Али, ниједан нормалан опозиционар не жели вечито да остане у опозицији. Сваки жели да што пре постане власт. Српска радикална странка је желела сама да освоји власт и сама да влада. Међутим, народ је пресудио другачије. Народ је пресудио на изборима да ниједна политичка партија сама нема парламентарну већину. Зато су коалиције биле нужне.

Српска радикална странка је инсистирала да се формира најшира коалиција. Дакле, поред наше партије, две левичарске партије, а хтели смо да и проамерички Српски покрет обнове уђе у Владу. Српски покрет обнове је хтео са левичарским партијама, али није хтео са радикалима. То је њихов проблем. Из ове перспективе, очигледно је да је много боље што није дошло до те шире коалиције, јер проамеричке странке у Србији нису политичке партије у правом смислу речи. То је чиста америчка шпијунска агентура. Они добијају новац од Американца да делују против свог народа и своје државе.

Коалиција коју смо формирали са левичарским странкама је неприродна и у нормалним приликама до ње сигурно не би дошло. Наше странке су супротстављених идеологија, али наша отаџбина је у опасности и док траје та опасност, ми идеологију морамо оставити по страни. Ми смо се ујединили да бисмо спасили државу. Чим прође та спољна опасност, ми ћемо опет бити главни политички противници, као што је то у свакој држави на свету, вечити сукоб левице и деснице. До тада све ове проамеричке партије ће нестати.

Наш народ, српски народ, као и јапански народ, никада није волео издајнике. Они немају шта да траже на политичкој

НАТО није сломио
психу српског народа

сцени. Неких илузија је и могло да буде до прошлогодишњег бомбардовања, јер сви ми који смо некада деловали као антикомунистички десиденти, респектовали смо америчку демократију, респектовали смо спољна обележја њеног сјаја. Наше трезњење било је веома болно. Ми смо напokon схватили да се иза те квази-демократске пропаганде крије најпрњи тоталитаризам, гори и од комунизма и фашизма. То је тоталитаризам који се у свету данас назива новим светским поретком, мондијализмом или глобализмом.

Ми смо тада били најжешћи противници и једни о другима смо изрицали најтеже квалификације. То што смо сада у коалицији, не значи да се волимо. То није ствар љубави, то је ствар националних интереса. Дубоке идеолошке разлике су и даље међу нама, али све то што нас разликује, ми остављамо за будућност. Наравно, док смо у коалицији, једни о другима ништа негативно нећемо да говоримо, али памтимо врло добро шта смо једни о другима говорили. Нисмо ми људи који брзо и лако заборављају.

Утицај НАТО на психу српског народа

Новинар: Шта је прошлогодишње НАТО бомбардовање Косова учинило са психом српског народа?

Др Шешељ: Очврснула је психа српског народа. Српски народ се отарасио свих илузија у погледу стварних намера западних сила. Ту имате конкретан доказ. Видите како је ниско пала прозападна опозиција у очима јавног мњења. Они више никада никаквих шанси неће имати, а били су значајна политичка снага.

Све прозападне партије заједно имале су више гласова на изборима 1996. него Српска радикална странка. На изборима 1997. године ми смо имали више, али проамеричка опозиција је и даље била јака. Убеђен сам да ће савезни и локал-

ни избори у другој половини године означити политички крај проамеричке опозиције. Нема тог америчког новца који би им помогао да опстану на српској политичкој сцени.

Новинар: Данашњу Југославију чине две републике, колике су и какве разлике између њих?

Врата СР Југославије отворена за повратак Македоније

Др Шешел: У Србији су формиране две династије. Обе су формирале трговци свињама, који су се појавили као вође устанка против Турака. Представници тих династија међусобно су се сукобљавали. То је једина разлика, друге нема. Друго, тачно је то да је Југославија

заједничкој држави бити равноправна са Србијом, Црном Гором, Републиком Српском и Републиком Српском Крајином.

Хегемонија САД на издисају

Убеђен сам да Американци неће дуго опстати на Балкану. Они сувише затежу konce у разним деловима света. Свет неће још дуго да трпи њихову хегемонију и доминацију. Освестила се Русија. Схватила је да америчка борба против комунизма није била због љубави према демократији, него да би се срушила Русија. Кина је свесна да јој опасност прети од Америке и све се више супроставља.

Убеђен сам да и јапански народ не може дуго да трпи америчку доминацију.

међу Америке и Индије. Индија од раније има добре односе са Русијом и Јапаном, а нагло поправља односе и са Кином. Арапски свет је све свеснији свог положаја у међународним односима. Агресија против Ирака, агресивни нартаји на Либију, Судан, освестили су цели арапски свет и он мора да се измакне контроли Америке.

Европска унија вреба прилику да се отараси америчке доминације. У Средњој и Јужној Африци еманципаторски покрети су на делу. То показује својим примером Зимбабве. Он не трпи доминацију западњачких империјалиста. Бразил и Мексико и многе друге јужноамеричке државе, све су самосталније на међународној позорници. Очигледно је да време и историја не раде за Америку.

Од римске империје није се десило да једна земља доминира целим светом. Зато ни америчка доминација не може дуго да траје.

Новинар: Значи, непојмљиво је да се Црна Гора одвоји од Србије. Шта ако се на референдуму преко 60% људи изјасни за отцепљење?

Немогућа сецесија Црне Горе

Др Шешел: То је исто као кад бих ја вас питао шта би се десило кад би становници острва Кокано одлучили да се отцепе од Јапана? У политичком смислу је неозбиљно разговарати о таквим футуристичким визијама. Никада не верујте истраживањима јавног мишљења на Балкану.

Што се тиче санкција, Српска радикална странка неће уопште да разговара са западним силама. Њихове санкције су противправне. Западне силе предводе најгори лажови. Обећали су да ће нам укинути санкције ако прихватимо Дејтонски споразум и слагали су нас. Ко ме једном слаже, ја више никад нећу с њим да разговарам.

Што се тиче Слободана Милошевића, ја му много завидим. Кад су га прогласили за ратног злочинца, његова популарност у Србији је нагло порасла. Мени је искрено жао што и мене нису прогласили за ратног злочинца. Ја бих био поносан да ме Хашки трибунал прогласи за ратног злочинца.

Новинар: Поента је у томе, господине Шешел, санкције штете вапем народу и вашој економији. То је чињеница.

Др Шешел: То је тачно, али нисмо ми увели те санкције. Санкције су увели наши непријатељи. Њихов је циљ да нас униште. Показало се да је политика попуштања нашим непријатељима крајње погрешна. Основна окосница сукоба нас, српских радикала, са левичарским партијама од 1993. до 1997. године, била је управо по том питању.

Социјалистичка партија је сматрала да треба мало попуштати западним силама да би се укинуле санкције, а ми, српски радикали, говорили смо да им се не сме ништа попуштати, јер нам они санкције неће укинути док нас потпуно не униште.

Западне силе предводе најгори лажови

сведена само на Србију и Црну Гору. Ми, српски радикали и српски народ у целини, никада нећемо одустати од ослобађања целокупне територије Републике Српске Крајине, коју данас Хрватска држи под окупацијом. Ми никада нећемо одустати од ослобађања Републике Српске, коју данас држи под окупацијом НАТО, преко СФОР-а. Никада нећемо одустати од ослобађања Косова и Метохије. Наша врата су отворена и за повратак Македоније у заједничку државу.

Можда ми Срби и Македонци нисмо потпуно исти народ. Неких разлика међу нама има, али ми смо два најближа народа на свету. Да смо заиста браћа, показао је рат прошле године. Сви становници Македоније су масовно изашли на улице и демонстрирали против Американаца и НАТО-а. Тиме су становници Македоније показали ко су, шта су и ко им је најближи. Кад оде садашњи режим у Македонији, који су инструментализовали Американци, претпостављам да ће се Македонија вољом својих грађана, свог народа, вратити у Савезну Републику Југославију, као равноправна федерална јединица и да ће у будућој

Јапанци су сувише поносан народ да би дозволили да им Американци прописују начин живота. Јапан је једна од највећих економских сила света и зато ће у најскорије време, по мом мишљењу, да игра потпуно самосталну улогу на светској позорници.

Интерес Јапана је повезивање са Кином и Русијом, а не са Америком. Кина Јапану може да понуди огромну радну снагу, а Русија сировине. Јапан тим државама може да понуди најсавременију технологију. То је најприроднији могући историјски процес. Главна светска конфронтација 21. века биће конфронтација на Пацифику. С једне стране Америка, с друге Јапан, Кина и Русија.

Америка је већ трула. И Америка ће пропасти оног момента када долар престане да буде доминантна светска валута, јер преко вештачког периодичног дизања и обарања вредности долара, Америка цео свет експлоатише. Азијске силе су веома виталне и, уосталом, дисциплинованије од Американаца.

Све се више буди и Индија. Показује се све виши степен конфронтације из

Савезом са Русијом и Белорусијом против санкција

Новинар: Као одговоран политичар, господине Шешељ, морате нешто да учините по питању санкција. Не можете да дозволите да ваш народ умре од глади.

Др Шешељ: Као одговоран политичар сам иницирао, крајем 1998. године, доношење одлуке за приступање Савезне Републике Југославије Савезу Русије и Белорусије. Између осталог, то је за нас најбољи начин да се отарасимо санкција. Тренутно другог начина нема. Не мислите ваљда да бих ја својим потезима учинио управо оно што западне силе желе. Мој је циљ да пропадне њихова политика санкција, а не да они реализују интересе.

Новинар: Интересантно је да све земље које су имале санкције, биле су врло јаке - Тајван, Израел, Јужна Африка.

Др Шешељ: Реч је о примерима који се не могу применити у нашем случају. Ако је реч о санкцијама према Тајвану, онда би то била нека врста санкција матичне државе - Кине. Српска радикална странка признаје да је Тајван саставни део Кине и ми желимо да кинеска влада што пре обнови суверенитет на Тајвану. Американци су уложили огроман новац у Тајван, управо да би га одржали као једну антикинеску војну државу.

Санкције против Израела су биле чисто формалне. Оне никада нису биле делотворне, јер су Американци увек подржавали максимално Израел у борби против његових арапских суседа. Подржали су сва настојања Израела да окупира арапске територије.

Санкције Уједињених нација против Јужне Африке су биле чисто формалне. Американци су тамо улагали огроман капитал и на најдирној могућој политици, апартхејда и правога ропства у коме су живели Црнци, мултинационалне компаније су остваривале огроман профит. Американци су пустили низ воду расистички режим, тек онда кад су помислили да је отпала свака опасност да Јужна Африка измакне њиховој сфери утицаја. То се десило када се распао Совјетски Савез и пропао европски комунизам. Американцима је било драже да одржавају расистички, фашистички поредак у Јужној Африци, него да Јужна Африка дође у совјетску сферу утицаја, као Ангола, Мозамбик, Мадагаскар итд.

Међутим, Американци су се преварили. Нова власт у Јужној Африци води веома промишљену политику. Ја сам убеђен да ће се Јужна Африка убрзо афирмисати као водећа регионална сила. Убеђен сам да ослобођена Јужна Африка неће да се мири са америчком доминацијом.

Новинар: Шта мислите о протестима опозиције?

Др Шешељ: Они сада не могу више од 1.000 до 2.000 људи да окупе. Раније су можда имали од 30-50.000 људи на митинзима. Западни медији то увеличају на

Русија се оствестила:
Владимир Путин

200 хиљада, али можете да погледате место где се одржавају ти митинзи. Када се сваки квадратни сантиметар на том месту попуни људима, можете лако да прерачунате да ту нема више од 50.000 људи. Највише три човека могу да стану на један квадратни метар.

ОЕБС шампион изборних крађа

Новинар: Многи данашњи западни медији тврде да би, у ствари, било какви избори данас били изманипулисани од стране Милошевића.

Др Шешељ: Нема никаквих разлога да избори буду манипулисани. Раније је било проблема око избора, али много мањих него у Босни и Херцеговини, где је ОЕБС проводио изборе. Било је далеко од наше свести, да су уопште такви фалсификати могући, какве су западне силе проводиле у Босни и Херцеговини, а посебно у Републици Српској.

Тако да су све западне критике бесмислене, када се има у виду пракса коју оне заступају. Уосталом, ми имамо изборни закон који гарантује максималну контролу избора, а спремни смо да прихватимо неограничен број страних посматрача. Оно што је било скандалозно 1996. године, нису изборни резултати. Они су били чисти, беспрекорни. Проблеми су били само на Косову, јер су Албанци бојкотовали изборе. Опозиционе партије из Србије нису биле у стању да сва места тамо контролишу.

У остатку Србије, контрола је била максимална 1996. године. Проблем је створен када су судови почели да поништавају изборне резултате. Значи, 1996. године није било изборне крађе, него у неком смислу речи отимања после избо-

ра. Али, то је нешто сасвим друго. Овог пута ја сам убеђен да отпада било каква могућност да се после избора интервенције у изборне резултате. Са своје стране, Српска радикална странка је максимално заинтересована да изборни резултати буду беспрекорно чисти.

НАТО трупе са повратним картама

Новинар: Амерички конгрес врши притисак да се НАТО повуче са Косова. Ипак они не могу тамо да остану заувек. Шта по вашем мишљењу може да се деси после повлачења НАТО трупа са Косова?

Др Шешељ: НАТО се једног дана мора повући. Ми инсистирамо да се то деси што пре. Вратиће се наша војска и полиција. Сви Албанци који су се у међувремену из Албаније населили на Косово, мораће да оду. Процењује се да их има између 200 и 400 хиљада. То можете да проверите, те податке, из непристрасних извора. Албанци су на Косову увек неупоредиво боље живели него у Албанији. Они сада малтретирају косовске Албанце.

Наша војска и полиција неће показивати никакав реваншизам према цивилном становништву. Али, сви они за које се докаже да су починили конкретне злочине, мораће да одговарају пред судовима. На Косову и Метохији ће се применити онај пројекат са којим је Влада Републике Србије преко своје делегације наступила у Рамбујеу. Дакле, Косово које ће у политичком смислу чинити националне заједнице свих етничких група, где ће се аутономна права остваривати на принципу консензуса свих националних заједница.

Новинар: Дакле, нема никакве шансе да Косово буде независно у односу на Србију?

Др Шешељ: Никада на то српски народ неће пристати. Никада. Ми смо 600 година чекали да ослободимо Косово од турске окупације. Косово је основа српског националног бића. Централна тачка наше националне свести. По том питању нема компромиса.

Црна Гора клица српске државности

Новинар: Ова држава је, 1991. године, била заједница 6 република. Данас их има само две. По неким изворима из САД-а, Америка је врло заинтересована да уђе у Црну Гору. Да ли сте чули нешто о томе?

Др Шешељ: Америка је већ ушла на тај начин што држи под контролом тренутни режим у Црној Гори. Огромна већина грађана Црне Горе је за заједничку државу са Србијом. Црногорци су прави Срби у етничком смислу. Они су једна врста српског Пијемонта. Од бивше српске државе, Црна Гора је била једини делић који никада није био потпуно покорен. Ту је сачувана клица српске државности.

Садашња подела на две републике, резултат је чињенице да су се Срби на два различита дела своје земље почели

ослобађати од Турака. Па су ослободили Шумадију, централни део садашње Србије и Црну Гору. Између те две новоформирани српске државе, било је велико подручје под турском окупацијом. Између две ослобођене српске територије није било потпуне везе. Ту су се у 19. веку развиле две посебне краљевске династије, које нису аристократског порекла. Оне потичу из народа. Династија у Црној Гори формирана је из традиционалне свештеничке породице, свештеничко-сељачке.

Новинар: По појединим анкетама јавног мњења у Црној Гори може се закључити да постоји воља Црногораца за отцепљењем. Шта ви мислите о томе?

Др Шешељ: Када се овде истражује јавно мњење, увек буде како жели онај ко плати за та истраживања. Да мисле да је могуће отцепљење, на основу такве воље народа, црногорски властодршци

Санкције успориле реформе у Србији

Новинар: Желео бих да чујем вашу визију, када бисте ви били лидер ове земље, какве би биле ваше економске и социјалне реформе?

Др Шешељ: Ми смо то изразили кроз свој програм. У економском смислу, ми смо присталице либералног концепта. Наравно, не оног чистог либералног концепта који више нигде на свету не постоји, него либералног концепта који би државни интервенционизам свео на најнужнију меру. Јапански концепт је добар пример за нас. Немамо ми никаквих предрасуда према западном концепту привреде, али санкције и блокада су успориле битно наше реформе.

Између нас, српских радикала, и наших коалиционих партнера са леве, има много разлика у вези овог. У прак-

же, ни у Јапану, ни у Америци, нигде то не може да се објави.

Претпостављам да би се у Јапану за такву клевету ишло у затвор. Код нас је то прошло без икаквих последица. Ми смо после тога увели закон по коме су прописане новчане казне. Тако је један лист у Београду осуђен по мојој тужби, јер су слагали да сам негде објавио, уколико се отцепи Црна Гора, да ће Црногорци у Београду да носе жуте значке. Да ли се слажете да се такве лажи не могу објављивати? А, када ми уведемо закон и пропишемо новчане казне, онда нас Американци нападају да нисмо демократе. Хајде, нека америчке новине објаве да је Клинтон заклао нечију жену, а да немају ниједан доказ. Свуда је то у свету кажњиво.

Хашки суд

злочиначка организација

Новинар: То је тачно. Каква је ваша идеја, што се тиче санкција. Када би председник Милошевић отишао, а он је чак и оптужен као ратни злочинац у Хагу, Запад би можда дигао санкције. Ви нисте оптужени.

Др Шешељ: Прво, ми не признајемо Хашки трибунал. То је једна злочиначка организација. Ево вам конкретан доказ, пре неколико дана хашки тужилац је дефинитивно одбацио могућност да се туже челници НАТО-а.

Они су бомбардовали намерно цивилне циљеве у нашој земљи. Много деце је погинуло у својим кућама. Погодили су чак и зграду државне телевизије у центру Београда, када је 16 новинара страдало. Са злочиначком организацијом, каква је Хашки трибунал, нећемо никакве контакте. И наш савезни министар правде, Петар Јојић, пренео је тај став целом свету.

Новинар: Последње питање, шта имате да поручите нашим читаоцима у Јапану?

Др Шешељ: Желим јапанском народу да се што пре отараси америчког старатељства и доминације. Желим поносном јапанском народу слободу и економски просперитет, да Јапан буде она сила и да има оно место у међународним односима какво заслужује. Желим убрзан развој југословенско-јапанских односа на свим пољима.

Југословенска врата су свима широм отворена. За јапанску економију, за јапанску културу, туризам и све оне друге облике сарадње. Нама је жао што политички односи нису онако развијени, какви би могли бити. Ми знамо, без обзира што је Јапан још увек савезник Америке, да јапанска влада није повукла ниједан потез који је био директно на штету српских интереса. То високо ценимо, али желимо, понављам, много свестрањнију и чвршћу сарадњу.

Новинар: Господине Шешељ, хвала вам пуно. Било је лепо видети вас после седам година.

НАТО намерно бомбардовао цивилне циљеве

би одавно кренули на референдум. Они знају вољу свог народа, због тога се боје. Црна Гора има свега 600 хиљада становника. Од тога 20 хиљада полицајаца. Значи, отприлике 3,3 % становника су полицајци. То је нешто као када би Јапан имао преко 4 милиона полицајаца. Можете ли да замислите Јапан са 4 милиона полицајаца? То су директне пропорције.

На крају, када би неко прогласио независност Црне Горе, десио би се страшан унутрашњи грађански рат. Сви показатељи о томе сведоче. Срби се не би са тим помирили, то знају и Американци. А, још им је рано да нови рат на Балкану изазову. Западна штампа шпекулише да би се ту умешала војска из Србије. То су глупости. Војску Југославије у Црној Гори чине махом Црногорци. Сви резервисти су искључиво Црногорци. Сви професионални војници су искључиво Црногорци. Тако да су то глупости које лансирају западни медији.

си спроводимо само оно о чему постигнемо компромис. У политичком смислу, ми смо присталице парламентаризма, вишепартијског система грађанских слобода и права. Западноевропски концепт демократије је за нас потпуно прихватљив. Ми смо га у пракси и реализовали. Ево вам конкретан пример, у Аустрији нема ниједне приватне телевизије. Код нас има више од 300 приватних телевизија.

Код нас можете да кажете све што вам падне на памет за било ког политичара. Ништа вам се неће десити. По нашем закону, одговарају само медији који износе клевете. Прописане су високе новчане казне и ништа више. А, које су врсте те клевете, ја ћу вам опет показати једним примером. Дан пред председничке изборе 1997. године, ја сам ушао у други круг, "Дневни телеграф", новине које је финансирао Америка, објавиле су на пола стране, да сам заклао жену неког политичког безвезњака. То нигде не мо-

ЧАС ДЕМОКРАТИЈЕ

Седницу је отворио Стево Драгишић, председник Скупштине општине Земун, и констатовао да од 54 одборника седнице присуствује 48, чиме су се стекли услови за пуноважан рад и одлучивање

Предлог за допуну дневног реда, који је предложио Стево Драгишић, усвојен је већином гласова. Група одборника је у писаној форми поднела следеће предлоге за допуну предложеног дневног реда: а) Изјашњавање Скупштине општине Земун о забрани коришћења просторија у Косовској 9 за трибину чији је домаћин био СПО, и б) Изјашњавање Скупштине општине Земун о забрани коришћења просторија месних заједница за рад парламентарних политичких странака од стране Земунског информативно – пословног система

Учешћем у дискусији о поднетим предлозима, председник Српске радикалне странке и општински одборник, др Војислав Шешел, такозваној опозицији је одржао кратак курс о демократији

Милан Лазаревић: Поштоване колеге одборници, поштоване даме и господо, постоји више основа због којих би овај предлог требало да буде уврштен као једна од тачки дневног реда и да се, наравно, изгласа одлука. Ја се извињавам господину председавајућем што овај предлог није добро написан, а по тој одлуци која би требало да се изгласа, она ће дати право свим релевантним опозиционим странкама и омогућити право на њихов несметан рад.

Као што сам рекао, постоји више основа, а први од њих је правни основ који даје свим политичким организацијама право да делују. Неиспуњењем њега крши се сам Устав СРЈ, а ми смо ипак уставна и правна држава. Други основ је логичан, јер ово је изборна година, где ће свака озбиљна странка узети своје учешће, самим тим што је Скупштина општине Земун до сада тврдила да она служи за узор свим другим општинама по питању права опозиционих странака. Неиспуњавањем овог основа Скупштина општине Земун показује своју слабост и своју несигурност пред наилазеће изборе и на њима вероватно предвиђа сигуран крах.

Трећи основ је, наравно, моралан, јер приликом преузимања власти у општини Земун сам господин Шешел, који је тада изабран за председника општине, обећао је свим странкама простор у Косовској 9, а свим странкама које су заступљене са својим одборницима у општини Земун обећао је право на коришћење велике сале једанпут месечно, а у изборној години два пута месечно, као и право на одређени број страница у "Земунским новинама". Овде већ алудирам на част српских радикала. Надам се да ће ова Скупштина гласати прво по праву, а затим логично и нормално.

Злоупотреба права

Др Војислав Шешел: Даме и господо, општински одборници, одборничка група Српске радикалне странке била је расположена да се ово питање уврсти у

Др Војислав Шешел: за банду хохштаплера нема места у општинској сали

дневни ред, али пошто је расправа већ почела овим образложењем, сад сматрамо да нема никаквог разлога да се уврсти у дневни ред. Пошто је предлагач образложио свој захтев, ја ћу образложити одговор на тај захтев, па онда више нема разлога да се још једном у току овог дана на то враћамо. Све парламентарне странке имају право да користе салу у Косовској 9, за одржавање својих састанака, манифестација, митинга, трибина итд. Никада ниједној парламентарној странци то право није ускраћено.

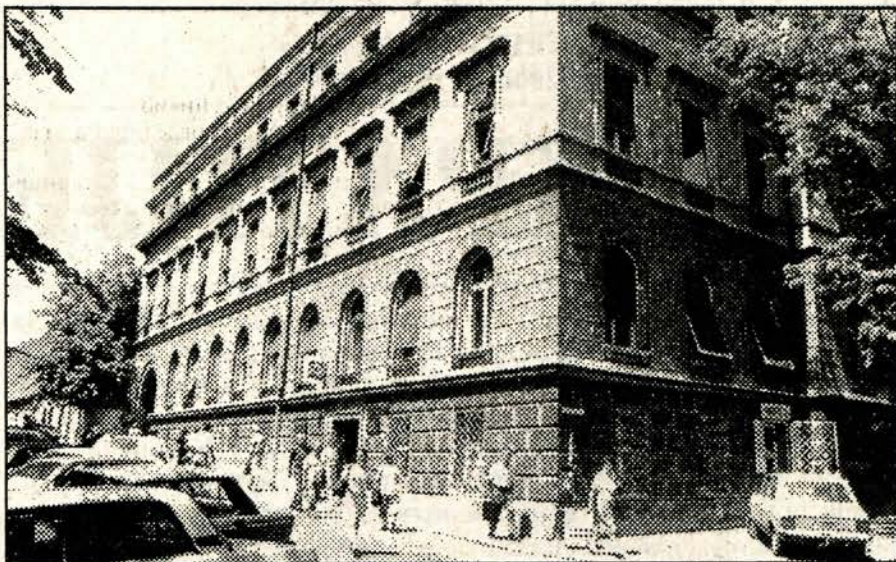
Шта су за нас парламентарне странке? За нас су парламентарне странке све оне странке које имају најмање једног одборника у СО Земун. Али, то право ко-

је сте ви стекли и које вам никада нико овде није ускратио, ви не можете пренети на некога другог. Не можете ви ако добијете салу на коришћење, да је онда дате банди хохштаплера са улице, који немају апсолутно никакав статус, да они држе свој јавни скуп. Нисте ви толико паметни да можете нас да преварите, да нас обманете, да нас надмудрите. Не вреди вам.

Тај скуп уопште није био оглашен као скуп СПО. Апсолутно није био, а био је оглашен као скуп Савеза грађана за заштиту паса, или како се већ зове. Уопште није битно како се зове, нити имам намеру да то памтим. Пошто је скуп оглашен у име некога ко нема то право, ко нема парламентарни статус, ми смо једноставно салу ускратили. И следећи пут ако покушате да ваше право злоупотребите, ми смо власт, ми смо никада више нећемо дати салу. Немојте нас умарати вашом злоупотребом права које вам је скупштинска већина овде омогућила.

Нема те власти која не може да изађе на крај са покушајем злоупотребе права онога ко је у мањини. Проблем је увек кад онај ко је у већини злоупотребљава право. И ту се треба енергично борити до краја, ако има таквих злоупотреба, а овде их није било. Кад мањина покуша да злоупотреби права, свакој власти је лако да томе стане украј. Ми ћемо вама стати украј. Следећи пут ако коректно затражите салу за скуп СПО, или било које странке која је заступљена овде у Скупштини општине, салу нећете добити. И кад је било колизије у распореду, онда смо једну странку упућивали у Косовску 9, а другу овде, у ову салу. Мислим да је то једном био случај са ДСС.

Значи, увек смо излазили у сусрет. Добили сте и просторије у Косовској 9. Чак неке странке не плаћају, Демократска странка не плаћа већ шест месеци, па смо и ту увиђавни, па ћемо чекати до избора – нећемо их избацивати да не испадне – избацујемо странку пред изборе. После избора, ко није платио мораће да плати, или ће бити избачен из просторија. Цена је симболична, врло

СО Земун: српски радикали, власт која зна да влада

ниска, мала, али мора да се плаћа. Ту су ствари до краја чисте и јасне.

Стево Драгишић: С обзиром да се ради о утврђивању дневног реда, не могу да дозволим дискусију, али пошто је у питању реплика, изволите.

Душан Гамсер: У име предлагача желим да кажем да не стоји то да је трибину држао неко други, а не парламентарна странка која на то има право. СПО, који је био организатор и сазивач трибине, имао је право да позове кога год хоће, било ког грађанина Србије, или групу грађана или неку организацију с којом сарађује, као што је Клуб матичне културе Земуна, да буде његов гост, његов главни гост на трибини и то је и био случај. Клуб матичне културе је требао да буде главни гост на трибини СПО. То је писало у пријави Српског покрета обнове која је једино релевантна, а не неки плакати по улици које свако може да залепи.

Требао је држати се онога што је званично тражено и мислим да је потпуно неоправдано ускраћено Српском покрету обнове право на коришћење сале, а једном је то пре неколико месеци урађено и Демократској странци. Хоће ли то тако да се настави, хоће ли то постати пракса или је то само један изузетак? Ако је изузетак, идемо даље, ако то треба да буде пракса, онда се другачије мора разговарати.

Ђорђе Ђупурдија: Поштована господо, морам сада мало да реплицирам господину Војиславу Шешељу у вези прве тачке, где каже да је СПО тражио салу, није је користио, него је користио неко други. Наиме, имао је намеру да је користи неко други и због тога је ускраћено. Е сад, у самом позиву Лиге за Земун, јер смо ми сви Земунци, позвани су сви. У том позиву стајао је и позив за Српску радикалну странку, СПС, СПО и нормално сви учесници у тој евентуалној трибини требао је да дају неки свој допринос. Ми смо дали допринос тако што смо своју вољу употребили за то да право на салу ми тражимо, што је требало да тражи Српска радикална странка, јер се ради о Земуну и грађанима Земуна. Према томе, то је био потпуно

погрешан потез Српске радикалне странке, односно потез власти у овом граду.

Нисмо ми злоупотребили, него смо ми као чланови тог позива, тог апела, те скупштине, као Земунци, као и сви они који воле Земун, тражили то. А у првом реду требало је Српска радикална странка, као носилац власти у Земуну, да буде та која каже хоћемо да видимо куда иде Земун, какав развој желимо. У томе је требало, у првом реду, да стоји Српска радикална странка. Е сад, из којих разлога, можда политичких, ја у то нећу да се мешам, било је забрањено баш зато што је то СПО тражило. Да је тражила ДСС, можда би и одобрили. То је оно што ми тражимо – објашњење. То је разлог због којег ми тражимо да се ово унесе као прва тачка дневног реда.

Права власт зна да влада

Др Војислав Шешељ: Мене изнећајује ово што говори господин Ђупурдија. Значи, ако нас зове група будала морамо да се одазовемо. То што ви називате Лигом за Земун, за Српску радикалну странку је то група будала. Ту је онај Стојковић, овај Ранков одавде, издајници, правили су свињарије око случаја Барбалић итд. С њима немамо о чему да разговарамо и нећемо.

Ви кажете Земунци. Шта то значи Земунци, је ли то нека аристократија? Постоје паметни и постоје глупи Земунци, и Земунци лопови, и Земунци криминалци, има разних Земунаца. Нити су сви Земунци исти, нити су сви Земунци добри. И то што је неко Земунац није основ за нека посебна права. Овде постоји право парламентарних странака. То право је на име Српске радикалне странке, СПС, на име СПО, на име ДС, ЈУД, ДСС и ГС, свих странака које имају макар једног одборника. То је била једна од првих одлука СО Земун, или Извршног одбора, да се сала на бесплатно коришћење даје искључиво парламентарним странкама.

Овде се појавила једна група људи о којима ми имамо најгоре мишљење, али оно у овом случају уопште није битно.

Битан је њихов правни статус. Ако су уопште странка, ако су уопште регистровани као странка, они су ванпарламентарна странка. Шта то значи кад је неко ванпарламентарна странка? Немају право да бесплатно користе салу, а ви сте хтели да злоупотребите ваше право да би се они допечали сале и бесплатно је користили. Е, то не може. Тако, ако имате право на пословни простор, имате по бенефицираној цени од 2,00 динара по 1 м², а у центру Земуна нема испод 100,00 динара по 1 м² пословног простора. Ви сте, као странка, добили, оно најповољније по 2,00 динара по 1 м². По овој логици коју ви заступате, могли сте да узмете тај пословни простор и оној гомили будала уступите у под закуп, бесплатно, или по 2,00 динара.

Значи, злоупотребљавате ваше право да нешто добијете бесплатно или да нешто добијете по смешно ниској цени да бисте то право пренели на некога ко то право иначе не би имао. А нигде, ни у једном јавном позиву, није помињан СПО као сазивач. Пошто ви нисте били сазивач, ми смо ускратили право на салу. Није у питању то да ви сазовете, а њих позовете као госте, ми се у то не би мешали. Ви сте покушали то да злоупотребите, нисте успели. Показали смо вам да нисмо наивни и да смо права власт која зна да влада, што нам је такође био циљ, да покажемо да смо ми власт, а не ви, али ви то, изгледа, још нисте схватили.

Ђорђе Ђупурдија: Ја јесам два-три пута употребио реч Земунци, али сам јасно и гласно рекао да се ради о грађанима Земуна. Нико нема право, ни ја немам право да за грађанина Земуна, иако сам рођен у Земуну одавно, кажем да је будала. Немам право то да кажем, радило се о грађанима Земуна, јер и ми смо Земунци, чланови СПО.

Ми смо хтели да учествујемо на тој трибини као грађани Земуна. Ако смо имали могућност да извадимо из џепа визит карту да имамо право да користимо салу, па нормално кад смо у групи онда ћемо и да је искористимо. Само је то било у питању, ништа друго. А ваше је право да некога прогласите за будалу. И ја имам право да кажем о Земунцима који су Земунци да су дођоши, да су куферашки, да су овакви и онакви. Према томе, ја сам Земунац од рођења. И ја бих имао право да кажем тако нешто, али сам толико фин да то не употребим.

СПО пљачка град

Др Војислав Шешељ: Прво, ја сам за групу људи рекао да су будале не зато што су Земунци, него зато што су будале по начину понашања, по идеологији коју заступају, по ставовима, по изјавама итд, и то је моје право да кажем, а ако је неко од њих погођен може да ме тужи, па ћу ја на суду доказивати да је он будала.

Друго, нису Земунци свете краве, може и међу њима бити будала, има и криминалаца, неки од њих страдају у оружаним окршајима, има и таквих у Земуну. Значи, Земунци нису нешто идеално. Јесте, ја сам са два кофера дошао у

Земун, али сам се показао способнијим од вас који сте овде вековима. И ко је онда бољи Земунцац? Ја сам онда бољи Земунцац, а не ви. Ви имате неки педигре, а ја имам неко знање, неку способност итд. Е, то се до сада показало, што ви више имате да чекате, господине Ђупурдија, прошло је времена доста, нема ту више шта да се показује. Показало се све већ одавно. Значи, то што сте рођени Земунцац, то само по себи не значи ништа. То није квалитет по себи.

Треће, то што сте ви рођени Земунцац, не значи да сте ви заслужнији за Земун него онај који је дошао са два кофера, јер тај је у два кофера донео неку памет, знање, способност, па је уложио у Земун, па се види, па се осећа. А ви сте рођени Земунцац, отишли сте у странку која цели град пљачка и сад напада општинску власт због неких комуналних проблема. Статут града Београда каже да све комуналне проблеме решава Град. А која је реална надлежност општине, да даје плацеове за индивидуалну стамбену изградњу, да даје решења о заузету јавне површине за киоске и да издаје грађевинске дозволе. Има ли ишта више у Статуту града Београда као надлежност општине, а да је конкретно и опиљиво? Нема ништа.

Шта је ваша власт у Граду урадила за ове четири године за Земун? Једног метра канализације, ниједног метра водовода. Ја сам, као председник општине, тражио од Извршног одбора да одобри паре за канализацију у Бечмену, јер Град није платио. А уређење Главне улице у Земуну, коју сте ви урадили, види се како сте то урадили. Најбољи је пример она рупа у Главној улици која је тамо више од пола године. Е, тако сте уредили Главну улицу. Према томе, хоћу да вам ставим до знања да немате никаквог основа да се бусате у прса да сте стари Земунцац. Е, то да сте стари Земунцац, треба у пракси доказати нечим конкретним, упечатљивим. То нисте у стању да докажете, ни ви лично, ни странка којој припадате.

Ви покушавате да преварите власт, а ја се овде не дам преварити. Хоћете своје право да пренесете на неког другог, а тај други нам није симпатичан. Не дам, то је довољан мотив за нас, а за то имамо и правно утемељење, имамо утемељење да ванпарламентарним странкама не морамо да дајемо салу на бесплатно коришћење, и не дамо. Да су се они пријавили и платили, добили би салу, али су они хтели неколико стотина динара да уштеде. Међутим, то не могу на овој општини, и у томе је суштина овога спора, а ви сте за неколико стотина динара хтели да преварите општинску власт, а ми смо показали да нас не можете преварити ни за неколико стотина динара. У томе је ствар. И сад од тога хоћете да створите политички проблем.

Ђорђе Ђупурдија: Господин Шешел је врло говорљив, што би за жену рекли да је алапача. Он то врло добро зна да искористи, тај свој говорни језик. Пре свега, нисам ја говорио као Земунцац по рођењу, ја јесам рођен у Земуну, него сам говорио као Земунцац по опредељењу. Демократски је да пружите прилику

свим грађанима Земунца да кажу своје. Могу они да кажу и глупост, могу они да буду и будале.

Ако ви пледирате да Земун представите целој Републици као репрезент како треба да изгледа цела Република, онда по мени, у првом реду, требало је да се покаже та демократска воља. Пустите да свако говори. Ја се извињавам на речима о куферашима, али једна је ствар откуда то долази. Јесте ли у тим својим коферима донели нешто демократије, или литературу из комунистичког доба? Само сам хтео да кажем да није у питању Земунцац по рођењу, него Земунцац по опредељењу.

Миодраг Матић: Ја бих желео да прекинем ову расправу. Мислим да сам овде прошле године дискутовао, али та моја дискусија била је изврнута. Све оно што сам ја рекао у вези тадашњег председника, сада потпредседника Владе Србије, рекао сам да је он логорејац. Друг, молим вас, бивши председник општине Земун, логорејац. Значи, особа која вам не да да дођете до речи, особа која ће врло мало да вас слуша, а онда ће све време да излаже плус-минус бесконачно, до изнемоглости. Особа која ће вас сломити, сломити ће вам кичму.

Према томе, вечерас је господин Шешел дошао овде да нас измучи, једном речју да не кажем да нас онако српски з.... Све ово што је он казао, уопште не стоји. У чему је кунст, што кажу Швабе, уметност, вештина је у томе да се било како скуп не одржи. Па зато су они, господо, оно вече послали једног свог горилу, шта ли, који је јурио људе да се губе одатле. Ми смо реаговали, кога ви јурите одавде, људи имају право да стоје у парку. Све је овде јасно, може господин Шешел да прича и објашњава шта хоће, али циљ је био да се тај скуп забрани.

Господин Ђупурдија је једном овде рекао, да поједноставим, илузорно је са господином Шешелом разговарати, односно улазити у дијалог било какав. Ја бих се осврнуо мало и на оно што је речено да ми нисмо ништа урадили. Он је спреман да сваку странку омаловажи, не

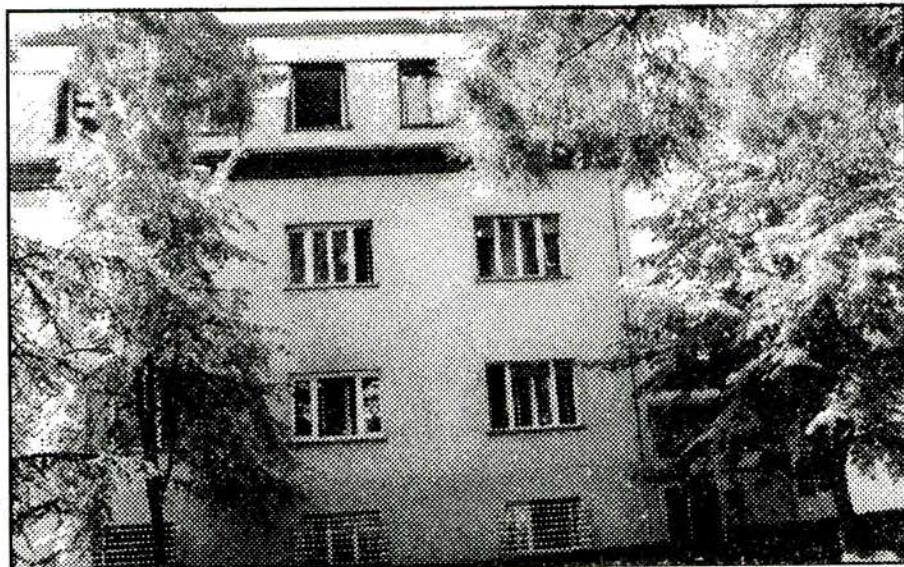
само да искритикује, него да је и назове овим или оним именом, то већ знамо. Он је рекао да ми ништа у Земуну нисмо урадили. Па видите, нисмо могли одрадикала колико их је овде било, али колико ће их бити то ћемо видети.

Видели смо шта је било у Батајници у вези грађана, комуналија и свега осталог, а ми смо покушавали, ево ја лично у вези Горње вароши. Овде је господин Шешел обећавао, а ја сам се залагао да се на простору поред месне заједнице, где је некад било кошаркашко игралиште, поставе две-три тезге, да људи зелениш и остале своје производе не држе на земљи и продају по тротоарима. Господин Шешел је тада обећавао да може, али је спречила Момчиловићка, која је сада склоњена, односно на неки начин сама одлази. Покушали смо у вези гасификације Горњег града, некада је то било актуелно да се повеже барем део професорског насеља са "Инсом". Не може ни то. Не може ни апотека, нити било шта што смо ми предлагали. Опет понављам, ви сте вечерас, господине Шешел, дошли овде да завитлавате, али то је ваш манир и, на крају крајева, ми вас добро знамо. А да ли ћемо вас виђати и у наредном периоду, видећемо.

Лига за Земун не постоји

Др Војислав Шешел: Мислио сам да је господин Матић професор, јер да је професор, он би знао шта значи логореја и логореичност. Изгледа да не зна. Бити логореичан, значи говорити дуго, али неповезано, без смисла. А ово што ја говорим има толиког смисла да, док сам ја говорио, ви сте, господине Матићу, скакали преко тројице људи да што пре изађете за говорницу, јер вас је погодило. Према томе, ту логореје нема. Оно што сте ви тражили да се ради, можда вам жеље нису испуњене. Али, томе има лека. Потрудите се да освојите власт, па све урадите. Што ви тражите од нас? Па, ми правимо приоритете овде.

Четврто, оно што је овде суштинско, градска власт, која има искључиве надлежности у свим комуналним служба-

Косовска 9: салу бесплатно могу да користе све парламентарне странке

ма Града, у Земуну ништа није урадила за ове четири године. Ништа. Апсолутно ништа. Говори се о вама, прво почистите пред вашим вратима, па онда пред комшијиним. Нећемо ми да радимо то што Град треба да уради.

Што се тиче Батајнице коју сте поменили, она је случај за себе. Послали сте тамо ону вашу "Вуковизију", Студио Б, Радио станицу – ТВ станицу "Вука и Даницу", у Батајницу да приписује радикалској земунској власти нешто што је у искључивој надлежности Града. Ако не ваља фекална канализација, ако не ваља кишна канализација, ако нема канализације, ко је по Статуту града Београда надлежан? Читајте Статут, искључиво градска влада. Спремни сте да то припишете радикалској власти, а ви нисте то урадили. Нећемо ми да вам одржавамо комуналну инфраструктуру. Тамо где се повари асфалт, треба ви да га поправите, тамо где пуцају водоводне цеви, треба ви да их замените, тамо где нема канализације, треба ви да је направите, тамо где не функционише, треба ви да је поправите. То је искључиво ваша надлежност.

Ако ми, поред ових скромних надлежности по Статуту града, урадимо још много мимо тога, е то је већ друга ствар. То што смо много урадили не значи и да морамо да урадимо све што ви желите, или што градска власт није урадила. Ту ћемо ствари да разјаснимо до краја. А што се тиче тог мноштва људи који су дошли на трибину, како кажете, па се појавила једна горила да их растера, какво је то мноштво људи за које је довољна само једна горила? Немојте тако, није те људе нико ометао тамо. Могу они да говоре до миле воље. Оно што је говорио господин Ђуџурдија, опет не стоји. Ми никоме право да говори нисмо ускратили. Сви грађани Земун, паметни и глупи, и поштени и непоштени, имају право да говоре до миле воље, али где и на ком месту, то је питање.

Ако је мени народ на изборима поверио да газдујем том салом, и ја одредим правила по којима газдујем и кажем овима ћу давати бесплатно, они то право имају на основу свог статуса, а сви остали морају да плате, какве то има везе са њиховим правом говора. Није фирма СПО стајала у јавном позиву. Ви сте страшно наивни ако не знате да заправо чланство СПО чини ту Лигу за Земун. Ја то знам. Ја хоћу да ви изађете под својом фирмом па да водимо расправу, а не да ми неке лажне фирме овде формирају, па ме упућујете на дијалог с њима. Немојте да се прикривате. Јер ја, када водим дијалог са вама, хоћу да потегнем аргументе лоповлука градске власти и понашања СПО на републичком и савезном нивоу и свуда по Србији. А ви сте сад пласирали Лигу за Земун, па ће она да критикује радикалску власт, а ми немамо чиме да им одговоримо, јер они у пракси не постоје, нити су икад нешто значили, нити могу да значе. Е, ту сте се преварили.

Као Српски покрет обнове сазовите трибину, па ме позовите, ја ћу доћи. Ја ћу сам доћи и водити расправу са целим Српским покретом обнове и добићете са-

лу бесплатно, јер сте ви парламентарна странка у Скупштини општине Земун. Али скуп, или трибину, да закажете под вашом фирмом, а не неком лажном фирмом.

Стеван Старчевић: Ја бих овде да изразим лични протест, јер сам предмет расправе био је такав какав је био. Међутим, начин на који се расправља, морам апсолутно да протестујем против тога, без обзира ко је у Земуну, да ли је криминалац или глуп, да ли је овакав или онакав, мислим да је јако ружно, јер ми ипак овде представљамо све грађане Земуну, криминалац или овакав или онакав. Сад би требали да расправљамо о томе о коме су расправљали криминалци о коме глупи, а о коме будале. Извините, сваки грађанин Земун је за неког од нас гласао, а мислим да Скупштина није ни надлежна да расправља ко је криминалац, ко је будала и слично, и могли смо много паметније ствари да расправљамо и решавамо.

Ово сматрам једним страначким дуетом

у овој Скупштини, односно радикали су рекли, за инат биће насеље. На упозорење да је то подводно земљиште итд., речено је биће насеље и тачка. И би насеље, али градска Скупштина није морала да предвиди буџетом тамо где је неправна градња. Говорим само о том сегменту, а о осталим сегментима не бих желео да се изјашњавам.

Најважнији задатак – спречавање нове депоније

Др Војислав Шешељ: Мене изненађује што господин Старчевић тако ниподаштвава расправу ко је глуп, ко је паметан. Расправа траје од кад постоји човечанство. Цела једна наука је на томе заснована. Чак је увела и квантификацију, па се у бројкама изражава ко је глуп, ко је интелигентан, у бројкама, у бројчаним показатељима. И немојте онда да ниподаштвавете такву расправу, јер она је врло важна, а можда је најважнија у политичкој сфери.

Кредит народу за нове изборе: одборничка група Српске радикалне странке

лом, а лично мислим, и даље тврдим, да господин Марковић, или било ко из општине, требао је да има слух да упозори да ће бити забрањено, ако носилац сазивања скупа није СПО. Ја заиста протестујем против оваког начина дискусије и протестујем да се овако не расправља. Ми смо ушли у политику, а очито је политика таква да можемо да се вређамо, иако то није потребно, јер сматрам да људи прибегавају галами и увредама у недостатку аргумената. То је мој лични став, али не мора да значи да је то једини став, има и другачијег.

Заиста мислим да грађани Земуну у нашој расправи не треба да буду жртве и да буду етикетирани на било који начин. Пошто је расправа очито тематски скренула, пало ми је на памет док је господин Шешељ образлагао да град није доносио одлуку о изградњи водовода и о осталим комуналним проблемима, мислим да ће нека друга Скупштина у овој општини морати о томе да размисли. Подсетити вас да је Бусије финансирала Скупштина града, нека тамо претходна, да буде градска депонија. Већина

Друго, немојте ниподаштвавати ни расправу о томе ко је поштен, ко је криминалац. Нема у политици важније расправе од расправе по питању морала политичара и политичких странака. А поготову у овом случају, где постоји огроман контраст између поштене земунске радикалне власти и криминалне власти града Београда.

Треће, град Београд у Бусије ништа није улагао, они су само идејну скицу пројекта направили да нама створе још једну депонију у Батајници, између Батајнице и Угриноваца. Мало нам је била стара батајничка депонија, па још једна. Ми смо народу у предизборној кампањи обећали да те депоније неће бити и ми смо обећање народу испоштовали и реализовали. Чак кад смо преузели власт, рекли смо да судбину те власти везујемо за ту депонију. За нас важнијег задатка није било од спречавања нове депоније између Батајнице и Угриноваца. Ми смо поносни на то.

Када је реч о канализацији, нико од градске власти није тражио да се прави водовод, асфалт или канализација за Бу-

сије, Грмовац и Плави хоризонт. Ми то радимо сами. Канализацију не можемо, али можемо водовод и асфалт. И ради-мо. Градска власт није хтела да ради ка-нализацију ни на Калварији, 50% Зему-наца нема канализацију. Калварија не-ма канализацију, централни део Зему-на, "Земунско Дедиње" нема канализа-цију. Где вам је канализација на Калва-рији? И како то да та градска власт није-дан метар канализације није направила овде? То ми објасните. То је запрепаш-ћујуће.

Има ли у историји Србије неке град-ске власти, у историји Београда неке гра-дске власти која за цео свој мандат није направила ни метар канализације ни ме-тар водовода у Земуну. Ниједан једини метар ни водовода ни канализације. Има ли те власти у историји. Ниједну у лицу није асфалтирала, ни једну једи-ну. Знате шта су направили овамо на Бежанијској коси. Једино што су запо-чели на Бежанијској коси, и направили, је један део једне траке пута и прика-зали то на телевизији, али нису заврши-ли, јер немају времена. Покрадоше све, а ти то Матићу најбоље знаш, јер се возе "аудијем 8" у приватној својини. Е, па Јасминка Лазаревић у затвору пропева-ла, па ће се сада све знати. Па се прича колико се подмићује у ГСП-у, колико код градског-грађевинског земљишта, колико овамо, колико тамо. Све избија на површину. Колико ће из ваше странке у затвору да заврши, видеће се ускоро Матићу.

Стеван Старчевић: Да бих ја нешто рекао паметно, морате да ми добащи-те паметно. Замерили сте ми да је ме-рење интелигенције врло важно у поли-тици, и то прихватам, а причао сам о грађанима Земуну. Само о грађанима Земуну, а ви сте скренули са грађана Земуну и констатовали да је малтене политичка расправа. Није политичка расправа, није расправа око странака, ја сам само заступио и заступао да грађани Земуну не треба да буду предмет ове дис-кусије, поготово не на начин који је био.

Ворђе Ђупурдија: Само сам хтео да кажем господину да то пребацивање шта се није десило, шта је чињено, шта није чињено у раду у Земуну, то су првенствено криви делегати из Земуну. Шта сте ви урадили, и ви сте делегат у Градској скупштини? Молим вас, и као опозиција у Градској скупштини треба-ли сте да радите по том питању. Шта сте ви урадили у предлагању шта треба урадити за Земун? Ви помињете Кал-варију, да ли сте то споменули на сед-ници, нисте. Ви сте на седници увек наступали деструктивно, и само дестру-ктивно, и ништа нисте учинили за по-большање рада те Градске скупштине у Земуну. Јесте ли било шта учинили? Само то вас питам.

Без опозиције власт не функционише

Др Војислав Шешел: Господине Ђупурдија, ви ме заиста запрепашћује-те, говорите о делегатима. Ваша свест је још у комунистичком систему, ви забора-вљате да у демократији постоји власт

и опозиција. Не можете никада опози-цију критиковати због неуспеха власти. Ја сам, господине Ђупурдија, опозици-ја у Скупштини града и мени није био циљ да градска влада успе, него да не успе, да пропадне. Ја сам се трудио да градска влада пропадне и хвала Богу у томе сам успео. Као што се и ви овде као опозиција трудите да радикалска власт пропадне и, хвала Богу, нисте успели. Ту је разлика. Нећу ја да помажем својим конкурентима. Ја им одмажем, али ја сам једна природна демократска чињ-ница, јер без мене као опозиције не може нормално да функционише ни-једна власт.

Не дај Боже да нема опозиције овде у Скупштини општине Земун, можда би се и радикалска власт сувише комотно понашала. Ви сте нама драгоцени, не да нам помажете, не да нас подржавате. Не-го сте нам драгоцени, драгоцени сте нам што нас критикујете. Драгоцени сте нам што нас нападаете, драгоцени сте нам што на вама можемо да оштримо политичку сабљу. Учинили смо за Београд за ове четири године што смо беспопштедно на свакој седници градске Скупштине кри-тиковали градску власт. То је максимум што се може очекивати од опозиције. Па не мислите ваљда да ћу ићи да им пома-жем, да им ја правим водоводили канали-зацију, или да ја исправљам оно што су они забрљали. Нећу.

Мени је циљ да они што више пото-ну, да их лакше оборим на следећим из-борима. То је суштина. И немојте Ма-тићу да нам ви помажете. Ми смо вама, Матићу, дали све. Дали смо вам канце-ларију у Скупштини општине и телефон, али тамо нико није свратио сем неких појединаца. Дали смо вам простор у Ко-совској 9, то је истина, а дали смо вам простора колико год сте тражили. Тебе сам, Гамсеру, лично за руку водио да ти дам канцеларију тамо. Тако је било. А зашто смо то радили, зато што поштује-мо и ценимо опозицију и желимо да вас одржавамо у животу макар вештачким дисањем. Немојте да идеализујете ниш-та, немојте да изједначујете све грађане Земуну са групом будала, јер и у Земуну, као и у сваком другом граду, морају будале постојати. Није здраво, није при-родно друштво где нема будала. То је сас-тавни део популације.

Душан Гамсер: Кажу победио на галаму. Па ипак не би требало било ко да побеђује на галаму, јер је овде једна озбиљна ствар. Ја наступама снагом ар-гументата, а не обрнуто. Што је неко гла-снији уопште не мора да значи да је у праву. Дакле, овде је једна суштинска ствар у питању. Постојао је један основ-ни, базички консензус у Скупштини, када је она формирана 2. децембра 1996. године, на коме се од тада заснивао по-литички живот у Земуну, на коме се зас-нивало учешће опозиције у Земуну у ра-ду ове Скупштине и на коме се заснивао однос власти и опозиције, а део тих до-говора и тих обећања које су радикали дали било је и слободно коришћење сале.

Дакле, слободније него пре коришће-ње људског права на окупљање, на сло-боду говора и на нормални рад поли-

тичких странака. Овим последњим ме-рама изгледа нам да је општинска власт прекршила тај консензус, да сада када јој ствари измичу из руке, када види да гу-би углед, када пада у истраживањима јавног мњења и када се боји заједно са својим коалиционим партнерима на савезном и републичком нивоу нових избора, на којима ће сигурно да изгуби, онда покушава да ускрати грађанима Зе-муна и политичким странкама та осно-вна људска и грађанска права.

О томе се ради. Зато смо забринут и зато смо ми овде поднели ту иниција-тиву како бисмо те ствари разјаснили, да видимо је ли у питању намера да се и даље тако крше људска и грађанска права у Земуну, или је то један изолован инцидент. Ради се о праву на говор, о праву на јавно окупљање, и о праву по-литичких странака на нормалан рад.

Јавни скупови у складу са законом

Др Војислав Шешел: Где је то ус-краћено право на говор? У сали. Треба доћи до сале. То је исто, Гамсеру, као да си овде изашао и рекао да је у мом ста-ну забрањено право на говор. Па мораш да се избориш за право да дођеш у мој стан. Нама је народ на изборима поверио да газдујемо салом, а ми одређујемо усло-ве газдовања. Пошто нам је народ то по-верио, ми смо се уживели у ту улогу и, како знамо и умемо, тај посао обавља-мо, а показало се да то на најбољи могу-ћи начин обављамо. Донели смо одлу-ку да све парламентарне странке могу двапут месечно бесплатно да користе салу. То је био уступак власти опозици-ји, а други не могу бесплатно. Није ус-крћивање права на говор и јавно окупља-ње, то што ми њима не дамо салу, тражи-ће и микрофон да им донесемо, и воду. А онда ће тражити да им говор држим, јер они не знају. Свако има право да го-вори где год жели, и у сали и на пијаци.

Опозиција има право да сазове јавни скуп где год жели, али у складу са зако-ном и да га пријави, и обезбеди све оно што закон тражи. Али, да од мене добије салу, коју ми је народ поверио на газдовање, бесплатно, не дам. Српски покрет обно-ве је хтео да нас превари, па да они ипак добију бесплатно, а ми никоме не дамо да нас превари, па ни Српском покрету об-нове. Што није Српски покрет обнове др-жао ту трибину, и ми би дошли. Ја сам рекао, ако ме позове СПО, ја долазим. Зато што сматрам, парламентарна стран-ка је још овај мандат, па што да не дођем. Што да не дође власт на ноге опозицији ако она то тражи, али они нису ни власт ни опозиција. То је толико јасно, кристал-но јасно, чисто до краја. Ви само срљате и ево више од сата дозволисте нам да ов-де на вама оштримо нашу политичку сабљу, добили сте што сте тражили.

Припремила
Злата Радовановић

СРПСКА БИЛА, ЈЕСТЕ И БИЋЕ

Како и зашто "ситни политички глодари" желе да постану "велики лешинари"

Већ дуже време се на различитим скуповима широм Војводине, од појединаца и минорних политичких странчица, истиче захтев за "Војводином Републиком". Тако је недавно у Новом Саду, на округлом столу, који и није баш био округао, усвојен коминике у којем, између осталог, стоји и ово: "Право је Војводине да сопственим конститутивним актом установи другачији уставно-правни положај у Србији са дефинисаном законодавном, судском и извршном влашћу".

Реализацијом овог захтева иде федерализација Србије, установљење "Војводине као републике", односно стварање политичке климе и политичког амбијента за издвајање овог српског простора из Србије. Ни мање, ни више, једноставна истина ових и сличних небулзних, али перфидних и опасних захтева, јесте комадање српске државе, разбијање српског националног корпуса, инсистирање и наглашавање регионалних међусрпских разлика, истицање "мондијалистичких" вредности као примарних и неизбежних за све грађане у свету, па и за Србе, и сл. Крајњи циљ је гашење српског имена, затирање српског корена и дефинитивно смештање Срба у заборав. Још ће злурато рећи: "Тамо вам је и место, јер сте ви 'небески народ'."

Оваквом ставу можда се може приговорити постојање извесне дозе наглашеног страха за будућност "српског рода". Може се и рећи да ови сепаратистички захтеви долазе од стране безначајних политичких странчица и још безначајнијих појединаца, правих малих "политичких глодара" који сањају да ће постати "велики лешинари" када њихов "Ујка Сем" и "НАТО-тетка" дефинитивно "придаве" Србију.

Међутим, "аутономашка булумента" ретко када јавно иступа са напред наведеним сценаријом одвајања Војводине из Србије. Изузетак је Ненад Чанак који је у својим ставовима и јасан и директан. Много су чешћи њихови захтеви за децентрализацијом Србије, за јачањем регионализације и локалне самоуправе и сл. Наводно, ништа се не мења у државноправном смислу у Србији ако се законодавна, судска, извршна, а самим тим и економска власт, дислоци-

Човек опасних намера: заражен вирусом издаје, Миле Исаков заговара "Републику Војводину"

рају са централних органа Републике Србије на покрајинске органе. Што би се рекло у жаргону – "мало сутра", или већ слично на немачком!

Користећи постојеће друштвено стање, првенствено економско и социјално, не желећи да види објективне узроке постојећих тешкоћа, увеличавајући и неке субјективне пропусте власти, користећи природну жељу људи да што пре живе боље и лакше, али користећи и евидентно незнање и заборав Срба из своје историје, "аутономашки" код једног броја људи у Војводини добијају подршку. Нажалост, ти људи су углавном Срби.

Због присутног кратког историјског памћења неопходно је стално писати, говорити и учити не само младе српске нараштаје, већ и одрасле, о поукама и чињеницама процеса и догађаја који чине српску историју. "Историја јесте учитељница живота", али, нажалост, она је и често "силована" од правих силицидија.

Овом приликом изнећемо само неке основне историјске истине о Војводини.

Војводина, настала и остала српска

Простор који зовемо Војводина, као део Панонске низије, насељен је словенским племенима у V и VI веку. Неки историјски извори говоре да је Војводина још у IV веку, дакле пет векова пре доласка Мађара, била настањена српским живљем, и то ће становништво овде увек бити заступљено, у већој или мањој мери.

Доласком Мађара у Панонску низију, словенска етничка маса раздвојена је и ослабљена. Северно од Мађара остали су Словаци, а јужно Срби.

Пошто је крајем XII века византијски утицај био дефинитивно потиснут из ових крајева, почиње снажна акција католичке цркве на покатоличењу и латинизовању православних Срба. Упркос томе, у првој половини XV века Срби су овде већина. Највећу етничку експанзију они су остварили после Мохачке битке, између 1526. и 1553. године. Мађарско становништво тада се повукло из Срема и Бачке, а на њихово место дошли су Срби из Рашке, и као војници, и као кметови, уз Србе великодостојнике и племиће у служби мађарских владара. Српски етнички слој ојачан је и после Велике сеобе (1690), мада се не зна колико се од 60.000 душа овде задржало.

Од ове сеобе под патријархом Арсенијем Чарнојевићем, Срби у Угарској, тада у саставу Хабсбуршке монархије, уживали су извесну народно-црквену аутономију која је временом била сведена на уже оквире црквено-школске самоуправе. Ова аутономија је правно била заснована на "Историјским привилегијама" добијеним од Хабсбурга за војне заслуге учињене Монархији.

Међутим, Срби су оправдано сматрали да на основу наведених привилегија имају право, не само на народно-црквену, него и на политичко-територијалну аутономију. Три пута су безуспешно покушавали да је остваре: на Темишварском народно-црквеном сабору 1790, на Мајској скупштини у Сремским Карловцима 1848. и на Благовеш-

тенском сабору у Сремским Карловцима 1861. године.

Истина је да је Беч 1849. године прогласио Војводство Србије и Тамишки Банат, али су већ и савременици приметили да су таквом Војводином Срби за награду од Беча добили исто што и Мађари за казну, јер таква Војводина је само по имену била српска. Срби су у њој сачињавали свега четвртину становништва, пошто је Војна граница са доминантним српским становништвом, била изузета из надлежности Војводине и директно подређена власти у Бечу. Оваква Војводина је укинута 1860. године. Неиспуњење захтева Благоевтенског сабора из 1861. године за остваривање политичко-територијалне аутономије бигно ће деловати на политичку мисао каснијих генерација Срба, припремајући их за издвајање из постојећег државног оквира и присаједињења матичној земљи.

До тог историјског корака долази 1918. године. Овај корак направили су Срби као коначно остварење свог историјског сна. У јесен, наведене 1918. године, вођена је у Војводини значајна активност на њеном непосредном присаједињењу Краљевини Србији. Са Мађарском је, 13. новембра, потписано примирје којим је положај Војводине постао одређенији, јер је на њеном северу повучена демаркациона линија, која ће постати гранична, и углавном непромењена остати до данас (ако се изузме насилно прикључење Барање Хрватској 1939. 1945. и недавно).

Иако још увек државноправно део Угарске, Војводина се стварно одвојила. А фактички се присајединила матичној земљи, Краљевини Србији: Румском

резолуцијом о присаједињењу Срема Србији, од 24. 11. 1918, и Новосадском резолуцијом и прикључењу Баната, Бачке и Барање, од 25. 11. 1918. године

Ове одлуке су одмах прихваћене од владе Краљевине Србије, чиме су наведени акти постали пуноважни.

Овде ваља истаћи да су одлуке, и из Руме и из Новог Сада, усвојене највише заслугом Радикалне странке, окупљене око Јаше Томића. Иако су били бескомпромисни борци за аутономију Срба у старој Угарској, били су одлучни против аутономије у новој Јужнословенској држави. Како је Јаша говорио, нова држава била је толико разнородна у свим областима живота, да би аутономија и федерализам на националној основи угрожавали њен суверенитет и интегритет. Његове су и речи: "али нас (војвођанске Србе) пустите на груди душевне, јуначке и демократске Србије: хоћемо да обучемо српску кошуљу, јер нам је она најближа, а после тога заогрунемо се огртачем Југословена".

Поновно комадање Војводине, односно Србије, започело је већ 1939. године, споразумом Цветковић-Мачек, и формирањем бановина. У Хрватску бановину улазе Славонија, Барања и Западни Срем. Усташке творевина, фашистичких симбола, Независна Држава Хрватска (1941-1945), своје злочиначке пипке пружиће све до Београда. Традиционални непријатељи Срба у Војводини, Мађари, окупирали су Бачку, док је Банат припао Немцима. Сви "историјски лешинари" били су намирени. На рачун Срба, зна се!

По завршетку Другог светског рата, тачније 19. јуна 1945. године, "Нова

власт" је именovala Комисију за утврђивање границе између Војводине и Хрватске, у саставу: Милован Вилас, председник, Вишко Крстуловић, Миленгије Поповић, Јован Веселинов и Јерка Златарић. На основу њиховог предлога подељен је Срем и његов западни део припојен Хрватској, као и Барања, која је под потпуно мистериозним околностима додељена Хрватима. Једна исконска "српска земља" била је отета. Барања никада није припадала Хрватској. Ово њено послератно "додељивање" Хрватима био је зачетак пакленог плана "нове власти" за разбијање Србије и однарођавање српског народа.

Одједном су те, 1945. године, нестале идеје и одлуке о аутономијама Лике, Истре, далмације. Аутономне покрајине остављене су Србији. Срби су хутали, или су били ућуткани. (На Голототоку, и другим "туристичким дестинацијама"). Још једно криво страдање српског народа и његово величанствено херојство и јунаштво бивају брутално изиграни и обезвређени. И на овом месту морамо поменути учешће једног броја Срба у овом нечасном послу, као и огромну политичку неписменост и историјско незнање и наивност већине српског народа.

Да су ове оцене тачне потврђују и каснији догађаји у конституисању и развоју ФНРЈ, односно СФРЈ, посебно развој њеног уставно-правног уређења. Тај развој имао је један смер: даље дробљење српске националне заједнице, проглашење република за државне заједнице и сходно томе њихових граница за међу суверених држава, проглашење нових нација декретом и политичком одлу-

Стигли до Сент Андреје: српски етнички слој у Војводини ојачан после сеобе под Арсенијем Чарнојевићем 1690. године

ком, расприривање унутарсрпске поделе на партизане и четнике, наглашавање регионалних специфичности делова српског корпуса као примарних и њихово супротстављање другим деловима Срба, итд. Једном речју, "игранка без престанка" уз музику светске масонерије, под скутима Ватикана и са аромом латинске преваре.

Врхунац ове нечасне "ујдурме", уперене против Срба, су тзв. Уставне промене из 1971. године и доношење Устава из 1974. године. Ни веће правне глупости, ни веће пошасте за српски народ није било. Колевка српства, Косово и Метохија, као и "цвет српства", Војводина, дефинитивно су били изузети из државног оквира Србије. Да се Срби не би досетили, није то експлицитно уставом дефинисано, међутим садржајно и суштински јесте. Србија је била подељена на три дела.

На срећу, опет се пробудио "народни певач" и запевао: "Ој, Србијо, из три дела, поново ћеш бити цела". И била је – 28. 3. 1990. године.

И данас, поново, светски грабљивци, што директно светом, што лукаво пропагандом, што прикривено преко купљених, назови, Срба, покушавају да дефинитивно остваре уништење српске државе, са чијим нестанком би и српски народ био осуђен на "траву и заборав". Ко су те организације, партије, странчице, групе и групације, ко су ти појединци, које је отхранила Српкиња Мајка, а завео и опио наркотични утицај Запада, којима је "растурање" Србије и интерес, а изгледа и занимање?

Историјски континуитет: Србин, војник из Срема 1742. године

То су: ЛСВ, РДСВ, СВМ, СДФВ, КМ, ГПВМ, Војвођански клуб, и сл. Не наводимо пуне називе ових партија зато што их не могу навести ни чланови породица њихових лидера. А они су: Ненад Чанак, Драган Веселинов, Миле Исаков, Стеван Шогоров, Бата Радаковић, Ратко Филиповић, Жика Берисављевић и још неки. Стари кадрови "ауто-

номашке" политике, и нови, нешто млађи. Шта је то што ове "Србе по рођењу" усмерава против сопственог народа? Откуда код њих толика мржња према Србији? Откуда толика љубав за издајство и за потурање под "НАТО чизму"?

Зар је могуће да је у њиховој души потпуни историјски заборав? Изгледа да је могуће!

Зар је могуће волети туђе више него своје? Изгледа да јесте. Зар је могуће толико оболети од расколничтва и "вируса издаје" да им се политичко биће распада у прах и пепео? И овде је одговор потврдан.

А били су, сви до једног овде побројани, и они који то нису, као Стојшићи, Крунићи, Јовановићи, Међедовићи, Богдановићи... миљеници "оног система и његовог Вође", били су паше у војвођанском пашалуку са "наивном и неписменим српском рајом". Желели су, и желе то и сада да постану, не само везири, већ цареви.

Нама, који посматрамо њихово политичко посртање и бешчасће, остаје да их енергично, политичким мерама, спречимо у злехудом науму, да им у духу Светосавља опростимо, али никада не заборавимо. То не смемо учинити због наше деце, због верности Србији, оданости поукама Светог Саве, због топлине окриља саборног православља, због имена српског.

Јер "Србија је вечна, док су јој деца верна"!

Момир Васиљевић

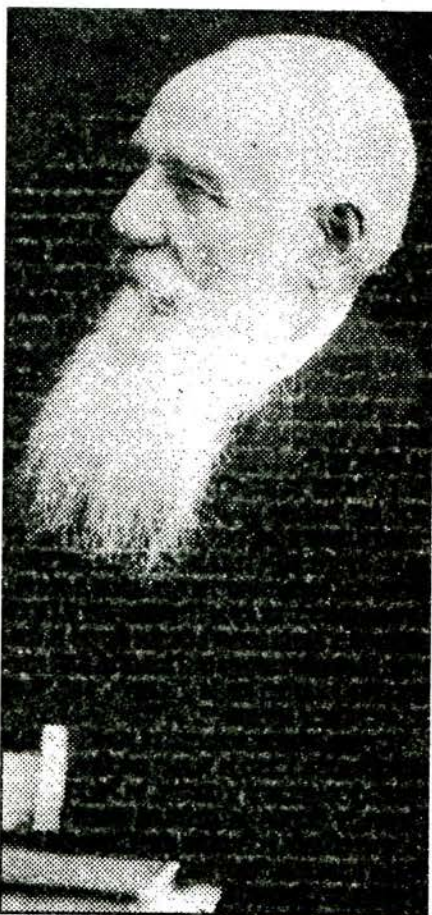
За српску Војводину: Мајска скупштина у Сремским Карловцима, 1848. године

ЖИВОТ ЗА СРБИЈУ

После срећно завршених ратова (балканских и Првог светског рата) и стварања наше данашње отаџбине (Краљевине СХС, која је 1929. године променила име у Краљевина Југославија), име Пашићево постало је у широким масама српског народа, у новим крајевима присаједињеним Србији, тако велико, да је његов положај политичког човека почео бивати легендаран а у Народној радикалној странци свемоћан

Историја Пашићевог живота је историја највеће, најважније и најстарије политичке партије у нашој земљи, а обе ове историје не могу се раздвојити од историје отаџбине за коју су нераздно везане

Кад се припремала прослава осамдесет година живота Пашићева и кад је требало дати пригодне написе о животу и раду његову, осећао сам извесну неадекватност да штогод напишем. После срећно завршених ратова и стварања наше данашње Отаџбине, име Пашићево постало је у широким масама српског народа, у новим крајевима присаједињеним Србији, тако велико, да је његов положај политичког човека почео бивати легендаран, а у Радикалној Странци свемоћан. У Србији предратној, чини ми се, Пашић је у главном остао на истом политичком нивоу, што је од великог значаја, пошто је Радикална Странка са њим на челу водила толике тешке и мучне ратове, када је народ толико страдао, али у колико се ишло даље од Србије периферијама, углед је његов јако растао код српског живља. Судбином лишен блиских дугогодишњих сарадника: Пачуа, А. Николића, па у последње две три године и сарадње Ст. Протића, који су у политичком раду на равној нози разговарали са Пашићем о државним, политичким и партијским пословима, Пашић је остао нешто усамљен, јер остали политички пријатељи и сарадници, и годинама према Пашићу и својом прошлости политичком, и својим ауторитетом и радом, нису могли имати онај став према њему који захтева многу острокост питања и проблема и њихове тешкоће и у држави и у партији. Пашић није био политички филозоф склон на размишљања ове врсте, и он се пустио на море сам, да диригује и партијом, а великим делом и државом. Он је могао доделити десетине мандата посланичких само израженом жељом организацијама партијским по окружним, као што је могао одузети мандат готово сваком политичком човеку у партији, кад би само јасно хтео то исказати. Главна Управа Партијска постала је бледа, а управа Пашићева свемоћна. Он је постао прави суверен партијски. И са овога разлога имао се осећај неадекватности за једног партијског пријатеља и сарадника Пашићева, писати о Пашићу, као што је неадекватно писати и о владаоцу под његовом владавином.

Никола Пашић (1845–1926): највећи српски политичар и државник XIX и XX века

Данас, када Пашић припада историји, може се писати о њему хладније и објективније, без страха да ће то личити на ласкање, и без разлога мржње или страсти.

Пашићево име се појављује у јавном животу после 1870. године. Он се није школовао у Француској и Немачкој, одакле су наши омладинци, после шездесетих година прошлог века, или стварали струју либерализма, која је била опозиција Кнезу Михаилу, или улазили у обичан бирократизам. Пашић се школовао у Цвајцарској, у оно доба крајем шездесетих година када је Бакунин

вршио изванредан утицај на млади словенски свет својом теоријом о апсолутној слободи. Група младих људи: Пашић, Пачу, Св. Марковић, Пера Тодоровић и други, својим радом после шездесетих година збуњује нешто онај либерализам који се појавио шездесетих година, а нарочито после Устава од шест девете године, и тада се мешају струје, неке магловите, неке јасне: либерализма, социалне демократије (социализма) и демократије. Политичка атмосфера је збуњена, нејасна, и у овој атмосфери примећује се име Пашићево. Али су остаци од апсолутистичке владавине Кнеза Михаила врло јаки, да би се магловита политичка атмосфера раздвојила брзо. Требало је за ово да протече око једна деценија, па да се, из ове идејно нејасне и збуњене атмосфере, појави у осамдесетим годинама искристалисана, јасно изражена једна идеја, идеја слободе, изражена у Радикалној Странци. Зато што се тако мучно и тешко рађала, пуње две деценије, идеја слободе, кад се овако јасно појавила и кад је прихваћена од политички организованог дела народа, добила је велику снагу. Народ је био дошао до тог ступња у политичком развићу, да је инстинктивно ишчекивао нешто јасно и одређено у погледу свога унутарњег политичког живота, и он је то добио кроз Радикалну Партију, која је казала народу: ево ти оно што нејасно одавно тражиш. У Крагујевцу, кад је то народу казано, он је био у заносу. И дан данас старији политички људи причају о тим данима, о збору крагујевачком 1881. године, као да су ишли на хаџилук.

У овим годинама Пашић је већ био вођа новог политичког живота. Он је то био и по убеђењу, јер је то била његова вера, али и по инстинкту. У тешким часовима живота, он ће морати ову веру некад и уклонити из свога духа, као што се то дешавало и многим другим знаменитим државницима, као што се то дешавало и самом Тјеру кад је глашао за познати Фајов закон о основној настави, али као што историци кажу: то су само тренутни збуњени погледи, и ти велики људи продуже после тога свој обични историјски ход. Никола Пашић

Тамо далеко: Пашић са групом сарадника на Крфу 1917. године

био је тада политички формиран, познат, он је посланик још од 1878. године, он има поред себе за сараднике многе учене људе беседнике и говорнике, писце, али је он признат вођа од свих њих. Без сваке сумње, неке његове особине дале су му овај положај. Он заузима јасно своје место и свој став. У политичком животу наше земље ове су године врло важне, јер је ово једно прелазно политичко доба, када улазимо у модерни политички живот са организованим политичким партијама. А сва су прелазна доба мучна и тешка, и код човека, и код друштва, и код природе. У заједницама људским, тада се чине највеће погрешке у историји народа, па није чудно што су се чиниле и код нас.

У погледу унутарњег политичког живота, странка којој је Пашић стао на чело, скупила је у себе готово сав политички осећај народни. Пашић је постао, као шеф те странке, персонификација тог осећаја, и у томе је његов велики значај. И овај осећај, изражен у програму Радикалне Странке и тумачен на великом збору крагујевачком, постао је права противност дотадањем схватању циља законодавства и задатака владе једне земље. Радикална Странка са Пашићем представљала је, кратко изражено, идеју слободе, заступљену и представљену правим покретом народним, који је инстинктивно био израз оних филозофских схватања до којих се на западу дошло кроз крваве дане и године: да циљ влада и упављача земље није ширење начела и мишљења за које им њихов ум каже да су мудра и корисна, јер нас његова суђења често издају, него је посао државника да се покоравају тежњама народа, па им је и задатак да траже средства за извршење ових тежња, за њихово остварење. Али ове политичке или политичко филозофске догме нису се почетком осамдесетих година схватиле, и што је интересантно, нису се схватиле од великог дела нашег

најшколованијег света, школованог на страни. Њима је стао на супрот владалац са мањим делом народа, који су водили људи из Напредне Странке, лепе интелигенције и опште културе. Народ у већини кроз Пашића говорио је: треба се покорити тежњама, жељама и осећању народном, и Скупштина има кроз законе само да даје изразе разним облицима народног живота. Други, мањи део народа, кроз владоца, Гарашанина, Новаковића, Пироћанца и друге, одговарао је: те ваше тежње и осећања су лудо-сти, јер ће оне упропастити земљу; и схватили су за патриотску дужност да их сузбијају, и свом снагом аргументата, а и свом снагом државне власти. Неоспорно је да су и Пироћанац и Гарашанин и Новаковић били брже и финије интелигенције од Пашића, али неоспорно је и то да је Пашић, сво, био политички мудрији.

Судар старог живота са новом био је неизбежан. Како је идеја слободе била трансформисана у осећај, за Радикалну Партију борба је добила неки религијски облик, и Радикална Странка има своје припаднике, своје борце и своје мученике. Значај Пашића је у томе што је схватио ново доба, осећање народно, што је постао заточник новог политичког осећања; на челу једне велике партије постао национална фигура. Данас нема ниједног озбиљног политичког човека који прати политичку историју и политичку филозофију, који, у погледу унутарњег политичког живота и развића једног народа на извесном ступњу културе, не схвата познате формуле: да ићи за јавним расположењем, давати правац и форму општем осећању народном, јесте прави циљ законодавства, а јако је погрешно кад сами управљачи ставе своје мисли, своја схватања и своја резоновања као начела за којима народ треба да иде. Политичка историја за последњих неколико деценија Бугарске, Грчке, па и саме Немачке, донела

им је великих националних несрећа, не схватајући ове истине.

Што смо се ми сачували већих националних незгода, и што смо на овај нови правац наишли доста брзо, заслуга је оне здраве особине нашег народа која нас је водила кроз историју и која нас је, и после великих мука и јада и најтежег географског положаја, довела до данашњег дана, а са којом је Пашић ишао са свима својим политичким склоностима и особинама, и добрим и рђавим, по-сртао и дизао се, уклањао се препрекама некад им се исприсио а некад се поклонιο, али пут настављао и најзад до циља стигао. По овом свом раду, коме се чине замерке да у борби с противницима није имао моралне природе, Пашић нас подсећа на наше велике људе из првог и другог устанка, када смо васкрсавали и стварали Србију. Своје слабости у унутарњој међусобној борби они су обилно испољавали, и кад би их хтели посматрати само као политичко моралне личности, њихове би фигуре изашле прилично осенчене; али као националне фигуре, оне светле, јер су ишле право великом циљу националном.

У унутрашњем политичком развићу нашег народа, Пашић је без поговора значајна појава, јер представља на челу Радикалне Партије инстинкт народни и његове особине добре и рђаве. Пашић је човек масе, а људи који воде масе јесу врло често само људи од акције, ређе људи од филозофске политичке мисли и акције заједно. Не треба заборавити да је он живео и делао у прелазном периоду наше историје, кад се из аутократског живота улазило у модерни политички живот, и кад су политичке страсти нај-бурније.

Замах политичке мисли Радикалне Партије, са Пашићем на челу, у погледу спољне политике огроман је. Овај је замах управо револуционаран и судбоносан. Инстинкт народни за слободом, који се почео онако јако манифестовати у осамдесетим годинама у нашем унутарњем политичком животу, прелио се одмах преко граница Србије и отишао на све стране неослобођеним деловима српског народа. Поћи за овим инстинктом и преко граница и следовати му, и то исказати у осамдесетим годинама, било је за цело опасно. Али, идеја слободе код једног народа нема границе. Окренути лице Србије, од великог и моћног суседа Аустро-Угарске, према Русији, био је велики историјски потез. Пашић је без поговора био персонификација тога великог покрета.

Мислим да нема ни једног озбиљног човека који неће признати да је Пашић на овом путу остао доследан целог живота, никад колебљив. А та доследност и постојаност, као и само навођење спољне политике на овај национални пут, чини Пашића великом политичком историјском личношћу. Док се на овај пут наишло, Србија је јако патила и у нормалном политичком унутарњем развићу. Пашић је био и овде представник инстинкта народног, а због овог покре-

та судбина Србије била је јако ангажована. Али је национално поуздање српског живља ван Србије добило јаку снагу, и то је у првој деценији од осамдесете до деведесете године највећи потез Србије, да поврати снагу, да подигне национални дух српском елементу, који је после Берлинског Конгреса 1878. године дошао у депресију. Са овим окретањем Русији, патриотски жар за ослобађањем и уједињењем почиње добијати све јаснију форму; живе националне снаге духа народног буле се и ступају у покрет. А кад владалац и владе, да би ослабиле овај покрет, чине страшне погрешке, велике дигресије, као Бугарски Рат, тајне конвенције и остало, оне духу националном не смањују поуздање и ако га жалосте, него чине да се национални дух прибира, да би укљонио узроке тих кобних погрешака. Те грубе погрешке управљача државних јачају осећања у тачност схватања духа националног. И када и сама Напредна Странка 1986. године, у време када је Стојан Новаковић посланик Србије у Петрограду, наилази на овај пут и напушта старе стазе своје спољне политике – то је победа националног осећања, инстинкта националног и у спољној политици, који је Пашић стално јако и изразито репрезентовао.

На овом путу спољне, као и на путу унутарње политике, сломила се једна династија, и једна политичка странка, у којој је био велики број интелигенције. Из ове тешке борбе, и Пашић је изашао искрвављен. И он је имао моментата падања, узмицања, мољења, моментата који су снижавали његову политичко-моралну снагу. И док је интелигенција оштро осуђивала ове слабости, народ је хладније и блажије ценио те радње, гледајући велики циљ коме Пашић иде, разумевајући мучни и тешки пут по коме се Пашић креће, као и борце са којима се бори. И кад је Пашић, заморен и изнурен патњама, на тешком друму у два три маха поклекнуо, народ је то разумевао, често ценио као политичку оазу за прибежиште и одмор трудном путнику, и опраштао му.

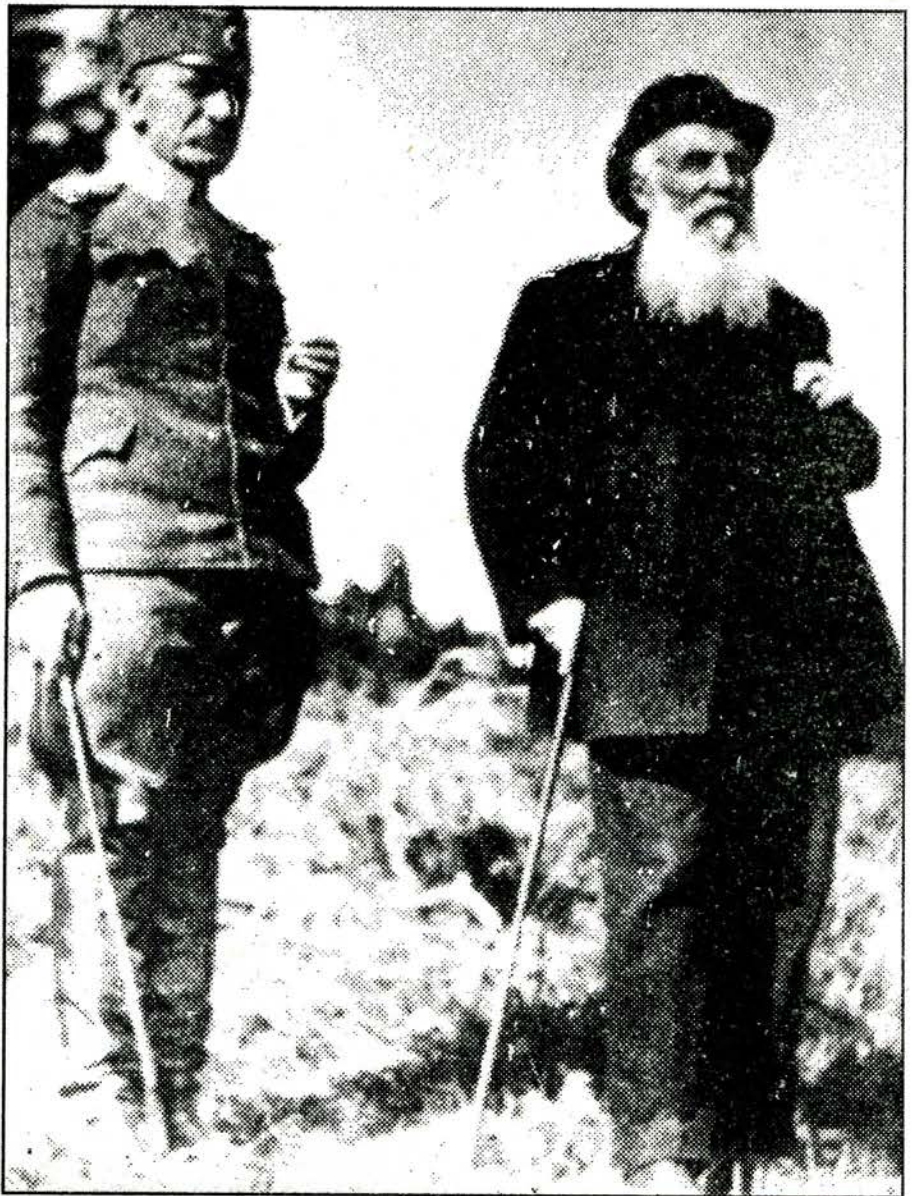
Пашић је зацело био израз добрих особина народних: живавости, постојаности, истрајности, као и слабијих особина: варакања у борби, понекад попуштања, и других слабости; и зато су се Пашић и народ разумевали осмехивали један на другог и остали пријатељи; док је један део народни, интелигенција, изоштренијих моралних осећања, строжије ценио ово неколико слабих моментата у Пашићевом политичком животу, од скоро пола stoleћа. Нарочито је то разумевао јаче наш српски живаљ у ропству, који је гледао у та два три момента слабости само као у пролазне епизоде једног мучног политичког живота.

Последњих педесет година, у којима је Пашић деловао, јесте најзначајнији период српске историје. У том добу вршила се политичка трансформација нашега друштва, а у том добу осећај народни и тежња за слободом и спајањем

целог српског народа уједно, добили су организовану форму, која је на власти постала израз државе. Пашић, са својим пријатељима и великим делом народа, имао је великог подстрека и утицаја и на једну и на другу манифестацију националног духа, док најзад ова манифестација није обухватила цео народ. Некад би тај подстрек и утицај био чак и мален, а он је врло велики, он чини Пашића великом фигуром политичком и историјском. Овај период наше историје, који је у погледу унутарњег политичког развића најмучнији, а у погледу спољних односа најтежи, најтрагичнији и најславнији, донео је плодове у оба правца корисне. Вредност једног политичког чорча пени се по акцији коју је учинио у животу. Пашић је човек од највеће акције. Да ли је пок. М. Миловановић закључио савез с Бугарском без Пашића или са Пашићем, није толико главно, а главно је да је Пашић то одобрио, примио и прихватио да изводи. Уочи рата, он је звао за извођење овог мучног рада и друге партије, али су оне

одговориле: Изволите ви сами. И Пашић је сам и почео.

У својој дугој политичкој каријери, он је имао као блиске сараднике људе од великог талента, од науке, беседнике, писце и публицисте, али је он, код свих ових особина које чине људе сјајним политичарима, остао на врху свога политичког друштва, доминирао масама и бриљантним особинама ових људи, и док су они у вихорима бурног политичког живота падали лево и десно и заостајали на путу, побеђени или уморни или разочарани опором прозом политичког живота, Пашић је остајао у овом животу као стари хрст, на коме су политичке буре остављале трагове, али им је он одолевао. Пред нама је, заиста, једна од финијих политичких анализа, да нађемо оне битне особине које су одржавале Пашића да доминира једном демократијом. Изгледа да је говорнички дар, лакоћа и лепота говора, једна од првих особина политичара и државника. Али, ево, да нам Пашић даје пример да се демократије не поверавају

Представници народног инстинкта:
војвода Живојин Мишић и председник владе Никола Пашић

увек најбољим говорницима. Политичка историја и других народа даје нам оваквих примера. Али и ако није био највештији говорник, најјачи журналист, био је запело политички најмудрији.

Пашић је био мудар, врло мудар човек. Он је имао владу над својим осећајима, он је био хладан посматрач прилика и догађаја. Он је био велики практични резонер. Од својих погледа, у разним проблемима политичким и социјалним, он није правео политичке доктрине, али је у једном великом питању државном и националном, још из раније направио своју доктрину: Ослобођењу нашег народа био је сав предан, никад колебљив, никад малаксао; ова је доктрина постала део његовог бића, и њој је остао веран целог живота.

Кад се површиније гледа, могло би се рећи: Пашић је више био човек унутарњег политичког живота, човек партијски, човек клубова, Скупштина. Али је Пашић увек гледао преко ових средина, и чим би се из њих уклонио, предавао се сав питањима великих спољних интереса и односа, спољних опасности којима смо изложени географијом и историјом. И у годинама рата, и на Крфу, и доцније, није марио Скупштине, њихову говорљивост, и тај рад изгледао му је много пута као један беспослен узадан посао, како се изводи и ради, нарочито на Крфу, Скадру и за време рата. У овим спољним питањима био је куражан човек. Он је имао снагу да у политици чини потезе, јако опрезно, с пипањем, разгледањем са сваке стране, али потезе који су земљу судбоносно ангажовали. Он је често и ношен догађајим, али ухваћен у бури страшној и снажној он није губио главу, он се одржао несломљен, неизгубљен, не тражећи да одговорност у великој националној несрећи, да узроке њене дели с ким.

Политика је, нарочито код политички младих народа, великим делом област страсти. Политичка тела, Скупштине, клубови, скупови, доминирани су најчешће страстима. Живећи у оваквом политичком животу пола столећа, Пашић је чинио прави контраст овој политичкој атмосфери. Хладан и миран, без жара и пламена, он је био јако способан за практична политичка размишљања и рачунања, политичке дедукције, и оно што иде напредо с овим, он није био брзо покретљив. Изгледа да је овај контраст импоновао немирној и брзој, политички младој маси. За скоро пола столећа он је имао пријатељство народа, оно интимно пријатељство које се састоји у томе: штети исте ствари и одбијати исте ствари. Као и сви велики државници који су годинама стајали на политичкој позорници и утицали на судбине своје земље, и Пашић је био јако нападан и његов карактер општо посматран. То је увек било са државницима и политичарима, јер вештина управљања државом тражи и карактер и дух човека, меће у акцију и испољава целог чо-

века, и његову моралну и његову интелектуалну страну.

Ако погледамо на дела научника, песника, књижевника, њихова дела не могу нам казати из каквог је материјала састављена њихова душа, често уз пркос најфинијих анализа њихових дела. Људи од мисли мирнији су у свету, и лакше им је живети. Људи од акције су потпуно откривени, и у њиховим радњама видите и њихов карактер и њихов дух, а нарочито њихов темперамент, који им доноси сваког дана незгода и критике. Политичари и државници су на раду са свим својим особинама, политичка борба тражи целог човека, па је природно што су нам и Пашићеве особине добро познате. Он је имао лепу и тиху нарав, он је имао тако згодан темперамент, да су то биле велике особине његове, које је сачувао до краја живота. Било као део његове природе, било као резултат његовог ума и размишљања, као његова мудрост, тек, он се у пуној мери владао и управљао по оном мудрој правили за државнике: све треба узимати озбиљно, ништа трагично. И ми смо га гледали у Скадру, у оним несрећним зимњим данима, мирна и тужна. Он је био један од важних политичких чинилаца наше државе кад је она била у најтрагичнијим данима, као и у најрадоснијим. У овом погледу, у политичкој историји он се може упоредити са Рожијером у Белгији, јер је јако утицао на политичко формирање државе; по несрећним периодима времена у којима се налазио на државној управи, са Тјером у Француској, а по времену после траге-

дије и ратова са Криспијем у Италији, са којим је по бурном и револуционарном животу имао доста сличности.

Историја Пашићева живота, то је историја највеће, најважније и најстарије политичке партије у нашој земљи, а обе се ове историје не могу издвојити од историје њихове Отаџбине, за коју су нераздвајно везане.

Да је Пашић напустио политички живот пре три четири године, или да је умро пре четири године, данас би био хладније, објективније и симпатичније цењен. У последњим годинама снага је попустила, старих пријатеља нестало, многобројни велики проблеми и задаци иставили се пред земљом, а Пашић је доста тешко све то схватао, јер су патане и године оставиле трагове на његовом животу. Велику погрешку учинио је што се лишио старог и искреног сарадника пок. С. Протића, који би му у овим данима после рата био од огромне помоћи, и као коректив многих радња, у партији и држави, које би сачувале сву страну живота Пашићева и ублажиле његову гордост и свемоћ партијску развијену у последњим годинама због великих заслуга његових. Тако би и последње године живота овог заслужног државника биле лакше и пријатније.

Али ће историја казати и добре и слабе стране његове, и мане и врлине, оценити све то, и, уверен сам, ставити Пашића на место највећих наших државника и патриота.

Припремио:
М. Трифуновић Бранко Надовца

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ АУТОРА ЧЛАНКА, МИЛОША ТРИФУНОВИЋА (1871-1957)

Рођен је у Кривој Реци, код Ужица, 1871. године, а умро у Београду 1957. године. Школовао се у Ужицу и Београду, где је дипломирао на Филозофском факултету 1894. године. Прве политичке кораке начинио је у редовима Народне радикалне странке, чији члан је остао до краја живота.

За народног посланика изабран је 1903. године. До 1928. године добијао је поверене гласача на свим скупштинским изборима. Био је министар просвете и црквених послова у влади Николе Пашића (1917-1918), министар просвете у влади Стојана Протића 1920. године. У владама Николе Пашића (1923-1926) био је на функцијама министра просвете, министра грађевина и министра вера. У кабинетима Николе Узуновића (1926-1927) био је на дужностима министара просвете и вера. Пензионисан је 1929. године.

После Пашићеве смрти, уместо остарелог Аце Станојевића, водио је Народну радикалну странку до краја њеног постојања. После завођења 6.

јануарске дикатуре 1929. године, био је у опозицији. Полиција га је држала на оку и често му је претресала кућу. Пошто није одобравао политику кнеза Павла, прихватио је пуч од 27. марта 1941. године и ресор министра просвете у влади генерала Симовића, а потом и Слободана Јовановића. Кратко време (две недеље) био је председник владе у избеглиштву, у Лондону 1943. године.

По завршетку Другог светског рата, марта 1945. године, чистог образа и савести вратио се у Београд. Ухапшен је септембра 1946. године, и без присуства јавности осуђен на осам година робије. Конфискована му је имовина и одузета пензија. Казну је издржавао у Сремској Митровици, одакле је после две и по године пуштен условно. Услови су били следећи: није смео да напушта Београд и сваког месеца морао је да се пријављује полицији. Пензија му није враћена. Умро је после неколико година, 21. фебруара 1957. године.

САОПШТЕЊА ЗА ЈАВНОСТ

ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПОШТЕНА И ОДГОВОРНА ВЛАСТ

Београд, 25. 4. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке констатује да од почетка деловања српских радикала у Влади Републике Србије није забележена ниједна корупционашка, нити криминална афера чланова Владе, чиме је у пракси реализован основни идеал српских радикала – поштена и одговорна власт којој су интереси грађана први и једини циљ.

Председнички колегијум српских радикала истиче да су остварени резултати, брзина и темпо обнове и изградње земље одраз максималног залагања, штедљивог и домаћинског односа који, од уласка српских радикала у Републичку владу, представља начин деловања и кључ успеха Владе народног јединства. Иако се наша земља налази под константном агресијом, било економским, политичким или војним средствима, већ десет година, са искључивом намером уништења наше привреде и покорвања наше државе, Влада народног јединства је и у таквим околностима успела да сачува виталност привреде и у доброј мери стабилизује тржиште.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да обнову и изградњу отаџбине треба наставити, максимално користећи расположиве потенцијале, али да се посебна пажња мора посветити хитном решавању нагомиланих проблема у социјалној сфери. Српски радикали инсистирају да се у најкраћем року пронађу могућности за исплату заосталих дечијих додатака, попут исплате заосталих пензија, путем бонова за електричну енергију или бонова за коришћење комуналних услуга.

Такође, српски радикали указују да су српско село и пољопривреда поднели највећи терет борбе за очување слободе и независности отаџбине, те да се у наредном периоду мора посветити посебна пажња унапређењу и развоју пољопривредне производње. Један од ви-

дова помоћи нашој пољопривреди је брига о социјалном положају пољопривредника и стварању услова за останак младе популације на селу, како би се у знатној мери поправила поремећена демографска структура нашег села.

Председнички колегијум Српске радикалне странке захтева да се појача дисциплина рада државних органа како би се што ефикасније спречавали будући покушаји спекулативних радњи, малверзација и стварања хаоса на тржишту, чиме се на директан начин под-

стиче незадовољство становништва и изазива политичка нестабилност у држави.

Председнички колегијум српских радикала је уверен да само наставком самопрегорног рада и потпуним ангажовањем сопствених ресурса и домаће памети Србија и српски народ могу изаћи из садашње кризе и кренути путем економског и социјалног просперитета.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Село поднело највећи терет борбе за слободу и независност отаџбине

РЕФОРМЕ КОЈЕ ЖИВОТ ЗНАЧЕ

Београд, 2. 5. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке констатира да Србија и њени грађани храбро и одлучно одолевају свим искушењима која им намећу Американци и њихове слуге. О томе најбоље сведочи успешност у обнови и изградњи агресијом разорене отаџбине, али и умешност владе Републике Србије да и у тешким економским и политичким околностима пронађе начине да одговори свим изазовима и задацима. Српски народ данас живи тешко, али српски радикали, учешћем у Влади народног јединства, својим поштењем и улагањем максималних напора дају пун допринос изласку земље из тешке економске кризе и социјалне беде. Решеност и одлучност српских радикала да Србију изведу на пут економског и со-

цијалног просперитета ниједног тренутка нису долазили у питање, а домаћински однос и штедљивост српских радикала постали су основни принципи деловања Владе народног јединства. Од формирања Владе народног јединства није било ниједне криминалне ни корупционашке афере, мада су стално присутне тенденције директора појединих јавних предузећа да злоупотребљавају монополски положај предузећа на чијем су челу и ненаменски троше новац који би могао бити искоришћен за исплату заосталих социјалних давања. Стога, Председнички колегијум српских радикала захтева спровођење оштрих мера против оваквог понашања и најстроже казне за сваког ко крши важеће савезне и републичке прописе и уредбе владе Републике Србије.

Српски радикали сматрају да су смањене јавне потрошње и вођење економске политике на реалним основама, у

ригорозну контролу уложених средстава, предуслови привредног опоравка наше земље. Излазак земље из економске кризе изискује свеобухватну приватизацију, чиме се постиже и повећава ефикасност привредних субјеката. На тај начин држава би дошла до неопходних средстава која представљају финансијску инјекцију за ревитализацију наше привреде.

Председнички колегијум Српске радикалне странке је уверен да Србија може и мора кренути путем економског и социјалног процвата ослоњем на не мале интелектуалне и привредне потенцијале. Спремност српског народа да подржи овакав реформски курс у свим сегментима друштвеног живота на најбољи начин сведочи о исправном, доследном и патриотском деловању српских радикала.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

У Србији нешто ново: Влада без корупционашких и криминалних афера

ЗА ДУТ ВЕК ЗАЈЕДНИЧКЕ ДРЖАВЕ

Београд, 9. 5. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке на својој редовној седници разматрао је актуелну политичку ситуацију у отаџбини са посебним освртом на деловање државних органа у условима жестоких политичких притисака на Србију и Савезну Републику Југославију.

Председнички колегијум српских радикала оцењује да је донети Закон о избору савезних посланика, који је усвојила Народна скупштина Републике Србије у складу са словом и духом Устава Савезне Републике Југославије, али и са одлуком Савезног уставног суда да се у прописаном року изврши избор нових савезних посланика у Веће република. Овим Законом омогућава се заступљеност федералних јединица у Већу република пропорционално снази политичких странака у републичким

парламентима. Тиме се у потпуности поштује воља грађана изражена на републичким изборима за Скупштине Србије и Црне Горе.

Српски радикали позивају Скупштину Републике Црне Горе да следи пример Народне скупштине Републике Србије, да донесе нови закон који ће се темељити на Уставу Савезне Републике Југославије и одлучи Савезног уставног суда и изабере нове посланике у Веће република. На тај начин у потпуности ће се консолидовати рад и функционисање Већа република Савезне скупштине.

Српска радикална странка сматра да би пред редовне изборе за Веће грађана Савезне скупштине требало искористити све могућности и разговором и дијалогом између свих парламентарних политичких странака на федералном нивоу створити демократске услове за одржавање тих избора. У том смислу, Српска радикална странка изражава уверење да би воља народа Србије и Црне Горе

на изборима за Веће грађана Савезног парламента била представљена тако што би Србија била једна изборна јединица и Црна Гора такође. На тај начин изабрани савезни посланици у Већу грађана Савезне скупштине представљали би готово преликану вољу бирачког тела, односно народа Србије и Црне Горе.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да је очување Савезне Републике Југославије историјски, економски и државни интерес српског народа Србије и Црне Горе, и да се савезни закони и институције морају поштовати. Јасно је да само снажна и на демократским принципима утемељена држава може да се одупре сталним наслатајима америчког хегемонизма. Заједничку државу треба сачувати до сваку цену, јер она представља језгро будуће уједињене српске државе за коју се Срби боре и гину већ два века.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

ОБЕЗБЕДИТИ БРЖИ ЕКОНОМСКИ РАЗВОЈ

Београд, 16. 5. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке на својој редовној седници разматрао је актуелну економску ситуацију у отаџбини са посебним освртом на мере које влада Републике Србије предузима у циљу обнове земље и ревитализације привреде.

Председнички колегијум српских радикала указује да је материјални положај становништва у нашој отаџбини доста тежак, али да влада Републике Србије улаже максималне напоре на превазилажење оваквог стања и побољшавање животних услова грађана. У Србији се живи тешко, али ситуација није ни изблиза таква каквом хоће да је представе српски непријатељи, њихове слуге и сви они који само у разрушеној и унесрећној Србији виде шансу за успех.

Председнички колегијум Српске радикалне странке захтева од владе Републике Србије да настави да делује истом

снагом и обезбеди бржи економски развој, као основу за остваривање веће социјалне сигурности грађана. Оно што је Влада до сада успела јесте строга контрола буџетске потрошње за шта се српски радикали залажу од тренутка уласка у Владу народног јединства. Тиме је у највећој мери спречен инфлаторни талас који су разним шпекулативним радњама подстицали српски непријатељи. Дисциплина, највећа могућа у деловању свих извршних органа власти мора се поштовати. Све државне структуре морају концентрисати снаге и створити услове за бржи економски опоравак, јер у Србији има довољно унутрашњих резерви и ресурса чијим се рационалним коришћењем могу постићи значајни резултати у ревитализацији наше привреде.

Председнички колегијум српских радикала инсистира да се процес економских реформи убрза, првенствено процес приватизације, јер она представља предуслов веће ефикасности и успостављања истинске тржишне привреде.

На тај начин држава би обезбедила знатне суме новца, а истовремено би се повећала продуктивност, стабилност тржишта била би уреднија, а квалитет производа на знатно вишем нивоу. Сви ови параметри условили би ценовну стабилност и осетно повећали животни стандард грађана. Српски радикали, за разлику од својих политичких противника, не обећавају куле и градове, али сматрају да ће овако спроведене мере економске политике допринети постепеном и сигурном изласку из кризе у којој се налази наша отаџбина.

Председнички колегијум Српске радикалне странке је уверен да Србија може и мора кренути путем економског опоравка, али да је неопходно да државни органи наставе реформски курс и храбро крену у озбиљне, суштине промене у свим сферама друштвеног живота.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

ДРЖАВА ЋЕ ДА ВРАТИ ДУГОВЕ

Београд, 23. 5. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке захтева од владе Републике Србије да предузме мере и уложи максималне напоре како би била измирена сва дуговања у социјалној сфери. Председнички колегијум српских радикала сматра да првенствено Министарство финансија и Министарство за бригу о породици, али и сви остали ресори владе Републике Србије морају најхитније да нађу решења којима би се регулисали начини исплате заосталих децијих додатака.

Председнички колегијум српских радикала истиче да држава мора да испуњава своје обавезе посебно према најмлађим и социјално најугроженијим кате-

горијама становништва. Без обзира на тешку економску ситуацију у којој се налази наша земља, српски радикали су уверени да наша отаџбина има довољно ресурса и потенцијала да измирује све своје обавезе. Сходно томе, српски радикали инсистирају да се у најкраћем року пронађу могућности за исплату заосталих децијих додатака, попут исплате заосталих пензија, путем бонова за електричну енергију, бонова за коришћење комуналних услуга или бонова за уџбенике за основно и средње образовање.

С обзиром да залагање Српске радикалне странке за превазилажење економске и социјалне кризе почива на свеобухватним и коренитим реформама у социјалној и економској сфери, српски радикали сматрају да ће измиревање свих дуговања у социјалној сфери

представљати основу за наставак започетих реформских процеса.

Председнички колегијум Српске радикалне странке је уверен да ће измиревањем свих обавеза и редовном исплатом социјалних давања држава повратити ауторитет и показати да је способна да се успешно носи са нагомиланим проблемима. Србија и српски народ имају довољно снаге и одлучности да изађу из садашње кризе и крену путем економског и социјалног просперитета. Будућност ове земље је у правилном коришћењу домаћих ресурса и потенцијала, ослањањем искључиво на сопствене снаге као најсигурнијим средствима за превазилажење садашњег стања.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

ЦРНА ГОРА НА ПРЕКРЕТНИЦИ

Београд, 30. 5. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке на својој редовној седници разматрао је актуелну политичку ситуацију у отаџбини, са посебним освртом на стање у Црној Гори.

Председнички колегијум српских радикала указује да се Црна Гора налази на политичкој прекретници између две опције. Тренутно владајући сепаратистички и марионетски режим Мила Ђукановића, на све начине покушава да удовољи интересима својих америчких ментора и издвоји Црну Гору из Савезне Републике Југославије. У велеиздаји и понижењу сопственог народа актуелна црногорска власт је отишла толико далеко да предано служи и испуњава сваки хир управо оних који су наредили и немилосрдно бомбама засипали нашу отаџбину и убили неколико хиљада недужних људи.

Један од основних праваца антисрпског деловања црногорских властодржаца је фалсификовање историје и отворање напада на Српску православну цркву, као чувара духовног и националног идентитета српског народа, признањем секте која себе назива Црногорском православном црквом. За тај нечасни задатак подгорички властодршци ангажовали су окореле криминалце, безбожни-

ке и црквене деликвенте који се по инструкцијама прекоокеанских татора труде да разоре српско национално ткиво.

Међутим, такав идолопоклонички одос према челницима америчке администрације и већ много пута изречена обећања о товарима блага која никако да стигну, грађане Црне Горе доводе у све већу економску беду и немаштину, у којој се, шверцом и разним мафијашким пословима, енормно богати само узак круг људи око Мила Ђукановића.

За разлику од таквих који Црну Гору гурају у националну и економску пропаст, Српска радикална странка као странка која делује у свим српским земљама, улаже максималне напоре да сачува заједницу Србије и Црне Горе као језгро будуће уједињене српске државе. Опстанак заједничке државе представља највећи политички интерес народа Србије и Црне Горе.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да су српски радикали, учешћем у Републичкој и Савезној влади, а посебно владавином у општини Земун, потврдили поштење, одговорност и умешност, а да све потенцијале усмеравају у проналажење начина да се грађанима наше отаџбине, и у овим кризним временима, омогући живот достојан човека. Стога, српски радикали позивају грађане Подгорице и Херцег Новог да на предстојећим изборима свој глас дају коалицији "Југославија"

како би се коначно ослободили корумпираних и у криминалу огрезлих припадника Демократске партије социјалиста и њихових сателита, који су зарад шаке долара спремни да погаше све вредности на којима почива српство Црне Горе.

Председнички колегијум српских радикала сматра да су наредни избори за органе локалне управе у Подгорици и Херцег Новом права прилика да грађани ова два града искажу свој суд о онима којима је сервилност према западним центрима моћи пре чача од интереса сопственог народа и недвосмислено покажу своју приврженост очувању заједничке државе као историјске тежње нашег народа.

Српски радикали, као и све часне патриоте ове земље, свесни су тежине задатка одбране Савезне Републике Југославије од деструктивних циљева НАТО агресора и појединих домаћих политичара који им у томе пружају свесрдну помоћ. Стога, Председнички колегијум Српске радикалне странке изражава уверење да ће грађани Подгорице и Херцег Новог знати да одаберу оне који су својим досадашњим ангажовањем потврдили патриотизам, одлучност и истрајност у очувању заједничке државе.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПРИНУДНА УПРАВА ШЛЕПУЈЕ ГСП

1. ЈУН 2000. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, Влада народног јединства Републике Србије управо је донела одлуку да се заведе принудна управа Градском саобраћајном предузећу Београда. Неспособна, корумпирана и криминална власт Српског покрета обнове и бивше коалиције Заједно упропастила је све комуналне службе града Београда, а највише Градско саобраћајно предузеће. Данима се то предузеће налази у колапсу изазваном играјком приватних превозника које је та уста власт ангажовала и рекетирала, узела им велике паре за рачун профита који је некада могао да буде издацин на основу цене појединачног превоза, а са обећањем да ће такав профит бити одржив и у будућности.

Влада Републике Србије није подлегла притисцима и надлежно министарство трговине није дозволило поскупљење превоза. Све наше економске рачунице говоре да је цена превоза од три динара солидна, примерена и да обезбеђује извесну зарату превозницима. Када се одбију сви трошкови, плате, резервни делови, амортизација од та три динара, на основу броја превезених путника, може се установити да је од 10-20% чиста зарада. Зарада од 10-20% у свим цивилизованим земљама на свету је сасвим солидна зарада. То што су код нас навикли да им зарада буде 100% у односу на трошкове, или што им је неко обећавао и више од тога, једноставно не можемо толерисати.

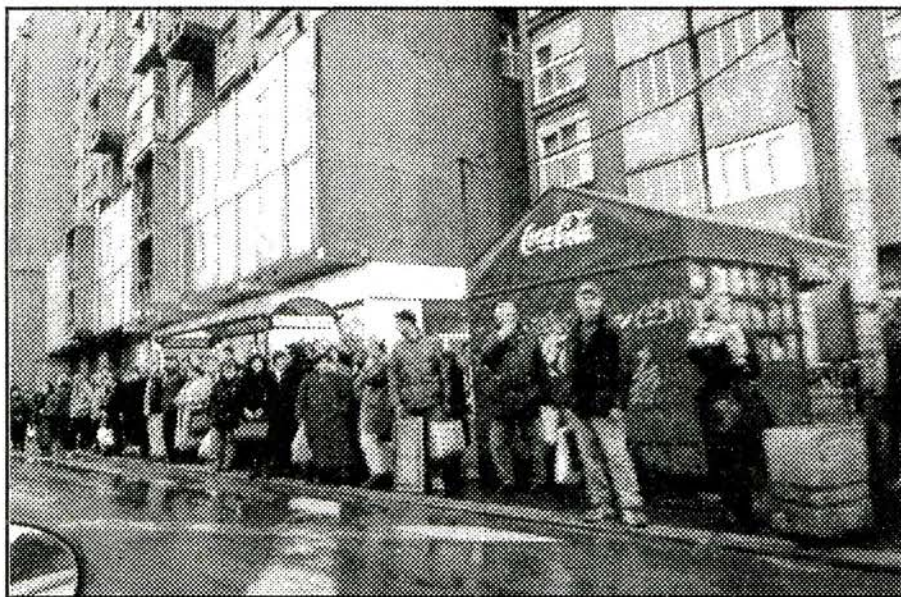
Влада Републике Србије преузимајући управљање Градским саобраћајним предузећем има намеру да покаже да се то предузеће може обновити, да се може оспособити за своју основну друштвену функцију и да је могућ квалитетан, стабилан и редован градски превоз управо по овој цени од три динара.

Са друге стране, треба да имате у виду да је у буџету града Београда предвиђено 880 милиона динара за јавни превоз. Некада је Београд имао 1000 аутобуса у јавном превозу, сада нема ни 250. Значи, четири пута мање него што је раније имао. Говорим о свим возилима, дакле, аутобусима, трамвајима и тролејбусима.

Влада Републике Србије неће дозволити да криминалци из Скупштине града Београда арче тих 880 милиона динара. Ми смо донели допунску одлуку да се те паре директно усмеравају Градском саобраћајном предузећу и предузећу Ласта које обавља приградски превоз. А проверићемо да ли је до сада уопште и било уплата тим предузећима из Скупштине града или је Извршни одбор Скупштине града те паре преусмеравао за друге намене.

Намера нам је да детаљно истражимо како су набављани резервни делови, зашто су ангажоване посредничке приватне фирме, попут фирми Војислава Михаиловића, председника Скупштине града, које су по много скућим ценама испоручивале резервне делове него сами произвођачи. Да истражимо улогу фирме Еуроспој која је продавала лиценце за обављање градског превоза приватницима.

Градском саобраћајном предузећу је, данашњом одлуком владе Србије, поверена комплетна функција јавног превоза и приватници ће моћи и даље да обављају јавни превоз, али само у кооперацији са Градским саобраћајним предузећем. Неће бити привилегованих превозника, у погледу линија које се додељују, сви уговори о јавном превозу ће бити обновљени и по одређеним, објектив-

Чекајући превоз: неспособна и криминална власт СПО и "Заједно" упропастила све комуналне службе

ним, критеријумима линије ће бити распоређене.

Новинар: Имате ли коментар на најновије догађаје у Подгорици, пошто се тамо десило убиство Жугића, који је био помоћник Мила Ђукановића?

Др Шешељ: Претпостављамо да је и ту реч о терористичком акту. Српска радикална странка је апсолутно против било каквог тероризма и сматрамо да тероризму треба стати крај, да тероризам треба свим средствима правне државе елиминисати.

Новинар: У суботу су заказани Конгрес Социјалистичке партије Републике Српске на којем се, према најавима очекује повлачење Живко Радишића са места председника странке, као и Скупштина Српског народног савеза, на којој ће ове две странке затражити оставку председника Биљане Плавшић. Молим

нови имиџ Биљане Плавшић као националног борца коме прети Хашки трибунал па да јој се поврати поверење народа и партије коју је довела на руб пропасти. Српски народ се не да заварати тим јефтиним подвалама, а убеђени смо да ће се Српски народни савез отарасити Биљане Плавшић и да ће се вратити у српске патриотске воде.

Очекујемо да ће и Социјалистичка партија Републике Српске на своје чело изабрати часног, поштеног, озбиљног, одговорног и способног човека и да ће Социјалистичка партија са новим руководством бити у стању да и душом и срцем искрено припада патриотском блоку Републике Српске.

Очекујемо да и једна и друга партија, Социјалистичка партија Републике Српске и Српски народни савез, после својих конгреса, односно скупштина,

Да ли Влада има довољно средстава, јер знамо да је тај возни парк прилично израубован и када планирате да сведете број возила на неки ниво о коме сте причали да је био раније, 1000 возила и више?

Др Шешељ: Влада Републике Србије се подухватила, сигурно, једног веома тешког посла. А да ми нисмо не би имао ко други. Значи, у последњем моменту, када је јасно да градска власт није у стању да било шта озбиљно уради, када је јасно да је јавно предузеће које обавља превоз потпуно упропаштено. Сећате се, што се тиче Српске радикалне странке, ми већ две године тражимо принудну управу у целом Београду свесни да актуелна градска власт упропаштава наш град. Све ћемо учинити што је у нашој моћи да се што пре нормализује јавни превоз у Београду. Обезбедићемо да се комплетан буџетски део новца усмери наменски за градски превоз, а не да се расипа, у разне приватне сврхе а затим дисциплиновати и приватнике који обављају градски превоз. Они морају превоз да обављају по одређеним правилима, по уговорима, и немају право на штрајк.

Ангажовали смо врло озбиљне и искусне кадрове и у Управном одбору и на директорским местима, на месту директора и заменика директора, и верујемо да ће они бити способни да одговоре задатку који је пред њих Влада поставила. Обнова јавног превоза у Београду је дугорочан и веома важан задатак владе Републике Србије и сама Влада ту полаже један веома значајан испит. Показало се одавно грађанима да су они који држе власт у Београду неспособни. На нама је да сада покажемо да смо способни да обновимо тај превоз и да он буде уредан и по истој цени.

Немамо намеру до краја ове године да мењамо цену градског превоза у Београду.

Новинар: Да ли то значи да ће ГСП од сада наплаћивати три динара грађанима, или ће то ићи путем маркице претплатних ових...

Др Шешељ: Ми не можемо да се упуштамо у те детаље. То ће нови Управни одбор Градског саобраћајног предузећа да одреди. Нама је циљ да јединствена цена градског превоза, појединачне карте остане на нивоу од три динара, да се то не мења. Да за три динара може свако у Београду да користи јавни превоз. Проблем је са маркама док је мало возила градског саобраћаја, јер не важе у приватним аутобусима, а не можемо да терамо на силу друштвена и државна предузећа да уместо у новцу исплаћују тај део примања у маркама. Не можемо да се сада упуштамо у те детаље, то ће да ради нови Управни одбор јавног предузећа.

Новинар: Можете ли да саопштите имена људи који су сада на челним функцијама у ГСП-у?

Др Шешељ: То ће бити објављено у Службеном гласнику колико ноћас. Могу вам рећи сада име директора и заменика директора. Новоименовани дирек-

Најгора локална самоуправа у историји Београда

вас да ми кажете шта очекујете од ова два састанка и како ће се, по вама, даље одвијати политичка ситуација у Републици Српској у случају тих оставки?

Др Шешељ: Заседања највиших форума те две партије су унутрашња ствар и Социјалистичке партије Републике Српске и Српског народног савеза. Ми се не мешамо у њихове унутрашње послове, али сматрамо да су се и Живко Радишић и Биљана Плавшић доказали, пре свега, као неспособни политичари који нису у стању да служе интересима Републике Српске а уз то је Биљана Плавшић и отворени издајник српског народа.

Биљана Плавшић, уз помоћ својих западних газда, још увек води борбу за опстанак на функцији председника странке и, у договору са њима, инсценирала је покушај свог наводног хапшења тако што је група наоружаних људи дошла у црним униформама, без икаквих ознака, и закуцала на улазна врата зграде у којој станује Биљана Плавшић. То би сад требало у јавности да створи

приступе српском патриотском блоку.

Новинар: Дошло је до једног инцидента јутрос, на аеродрому, када је обезбеђењу Вука Драшковића одузето наоружање. Да ли ваше обезбеђење има наоружање и могу ли обезбеђења политичких првака да носе оружје?

Др Шешељ: Колико ја знам никаквом официјелном обезбеђењу није одузимао наоружање. Сва лица могу да носе оружје, само под условом да имају дозволу за поседовање и дозволу за ношење. И дозвола за поседовање и дозвола за ношење издају се по одређеној законској процедури. Што се тиче наше полиције, она је поштрила безбедносне мере, и треба да их поштри, и све ће чешиће бити провере да ли грађани носе неовлашћено и незаконито оружје или не носе. То што ће се неки од њих, након што су откривени у вршењу кривичних дела, позивати да су чланови неке страке или нечијег личног обезбеђења, то је њихова приватна ствар.

Новинар: Како мислите да ревитализујете Градско саобраћајно предузеће?

тор је Зоран Милошевић из Социјалистичке партије Србије, а заменик директора Душан Синобад из Српске радикалне странке. Обојица имају великог искуства у обављању комуналних послова.

Новинар: Имате ли коментар на најновија поскупујења пореза, која су се десила увођењем царинског курса. Од јутрос је нарочито повећано обрачунавање пореза на промет за куповину робе широке потрошње. Неки узимају основу да је 20 динара, ову царинску, а неки и даље рачунају по 6. Када ће то бити регулисано у Службеном листу?

Др Шешељ: То је требало већ да буде одговарајућом одлуком Савезне владе регулисано. Ако је негде било проблема у тумачењу одлуке Савезне владе, онда је ствар административне интервен-

какве разлике. По питању супротстављања спољњим непријатељима и агресорима између власти и опозиције не сме бити никакве разлике. А они који се ставе отворено у службу непријатеља свога народа и нису никаква опозиција. Они су пета колона. Све проамеричке партије у Србији су пета колона.

Новинар: Везано за то како оцењујете честе одласке у иностранство неких председника странака који себе називају опозиција?

Др Шешељ: Па вероватно се они спремају за америчке, енглеске, француске и немачке изборе. На америчким, француским, немачким или енглеским изборима многи од њих би имали много више шанси него на српским изборима.

Новинар: Познати сте били до последњих српских и републичких избора као

то деси, а ваша су се предвиђања до сада испуњавала, ко ће тада бити опозиција и да ли је опозиција у Србији уопште потребна?

Др Шешељ: Ви сте већ видели да је већ почео процес нестајања проамеричких странака. Њима је народ потпуно окренуо леђа. Оне ће, по нашој процени, потпуно нестати, а што се тиче Српске радикалне странке, ми очекујемо да ћемо ми бити власт, а левичарске партије опозиција кад се отарасимо ових непријатеља споља, њихових блокада, санкција, тероризма, агresiје и свих других нацртаја.

Новинар: Да ли после нестајања осталих политичких странака, изузев сада владајућих, може доћи до ситуације да Српска радикална странка и ЈУЛ буду власт а СПС опозиција?

Др Шешељ: Ви се сада бавите неком врстом футуристике која нема реалног утемељења у чињеницама па ми више личи на постску фантастику. Шта би било кад би било. Оно што је наша жеља то је да сама владамо. А када ћемо и у којој варијанти, на основу народне воље, бити принуђени на склапање коалиција и са којим партнерима остаје да се види.

Новинар: Да ли у Србији у овом тренутку може доћи до било какве сарадње власти и опозиције, мисли се првенствено на сарадњу кроз парламенте као што је то случај и обичај у многим другим државама.

Др Шешељ: Ми смо непрекидно нудили опозицији сарадњу. Нудили смо да Влада националног јединства и Савезна влада обухвате све политичке партије, парламентарне политичке партије, опозиција је то одбијала. У једном тренутку је изгледало да Српски покрет обнове прихвата, па се и он преодомислио. Ми смо непрекидно за дијалог од почетка ове године нудимо дијалог опозиционим странкама по питању предстојећих савезних избора, на нивоу Савезне скупштине, спремни смо на дијалог и по питању локалних избора, спремни смо за све врсте дијалога и у медијима. То смо показали и у неким телевизијским емисијама. Онај ко избегава дијалог то су проамеричке опозиционе странке. Оне беже од дијалога.

Новинар: Шта ће бити са приватним превозницима који су обуставили рад?

Др Шешељ: Ја сам рекао шта ће бити са њима. Они који су обуставили рад и не врате се одмах на посао неће моћи више да превозе грађане Београда. Ми желимо да сви приватни превозници остану у том послу, али, наравно, под новим условима и много дисциплинованије да раде него до сада. Цена се неће мењати. Онај ко не може да вози за три динара и не треба да вози за три динара. Ми нико не екстрапрофит нећемо да омогућавамо, а ова цена од три динара је изузетно значајна за нашу политику економске и социјалне стабилизације и ми је задуго нећемо мењати. До краја године сигурно нећемо. За кога ви радите?

Новинар: За Студио Б.

Спојени судови: све проамеричке странке у Србији су пета колона

ције да се исправе евентуалне грешке.

Новинар: Могу ли ја да поставим нека питања за Недељник 2000 из Кијева везана за тему однос власт - опозиција у Србији.

Др Шешељ: Овде сви новинари могу да поставе сва могућа питања.

Новинар: Прво питање: председник Социјалистичке партије на последњем конгресу странке је рекао да опозиције у Србији и нема. Какав је ваш став?

Др Шешељ: И Српска радикална странка сматра да у Србији нема праве опозиције, нормалне опозиције. Не можемо правом или нормалном опозицијом сматрати проамеричке политичке партије, које добијају из иностранства новац и налоге како да делују против своје земље. Не може права, озбиљна и нормална опозиција бити опозиција којој Хавијер Солана даје налоге како да делује против своје земље. Или Гелбард или Робинс итд.

По дефиницији опозиција мора бити патриотска, као што власт мора бити патриотска. По питању патриотизма између власти и опозиције не сме бити ни-

најоштрији критичар СПС-а и ЈУЛ-а и њихових челника. Сада сте са њима у коалиционој власти. Шта се ту променило.

Др Шешељ: Заострили су се услови егзистенције наше државе и нашег народа. Држава је у опасности. Нација је у опасности. Морамо их одбранити. У условима великих историјских изазова и спољашње агresiје која се наставља против наше земље, само је форму променила, све политичке партије морају бити у служби одбране отаџбине. Ми смо и даље идеолошки противници и даље су наши програми дијаметрално супротни по читавом низу политичких, економских, социјалних и културних питања. Али, пре свега, морамо државу да одбранимо, а када одбранимо државу опет ћемо се међусобно сукобљавати, супротстављати и борити за власт у демократском политичком процесу.

Новинар: Рекли сте на последњем конгресу Српске радикалне странке да ће изузев странака сада владајуће коалиције СПС-ЈУЛ-СРС остале странке нестати са политичке сцене Србије. Ако се

ЗАЈЕДНИЧКА ДРЖАВА ПИЈЕМОНТ СРПСКИХ ЗЕМАЉА

8. ЈУН 2000. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, локални избори који се 11. јуна одржавају у Подгорици и Херцег Новом су веома важни и за Црну Гору, и за Савезну Републику Југославију, и за целокупан српски народ. Српска радикална странка позива све грађане Подгорице и Херцег Новог да у недељу изађу на изборе. Позивамо све патриоте Подгорице и Херцег Новог да гласају за коалицију Југославија, коју чине Социјалистичка народна партија Црне Горе, Српска радикална странка, Српска народна странка и коју предводи, као носилац листе, Момир Булатовић. Ми сматрамо да ће победа коалиције Југославија значити политичку прекретницу у Црној Гори, показати целом свету да је раположење Црне Горе изразито патриотско, да се Црногорци не дају манипулисати и усмерити против Србијанаца, показале да је цела Црна Гора за очување Савезне Републике Југославије.

Ти избори долазе у најнеповољније време по режим Мила Ђукановића, јер је Ђукановић на прошлим изборима освојио много гласова зато што је наступио као присталица југословенске опције, а овог пута је до краја исказао своје сепаратистичко лице. Мило Ђукановић у сепаратизму превазилази чак и црногорске либерале. После ових избора следе нам савезни избори, а вероватно и ванредни републички избори у Црној Гори.

Српска радикална странка је спремна за сва та изборна надметања, ми верујемо у душу свога народа, ми верујемо у патриотизам грађана Савезне Републике Југославије и убеђени смо да ће на избору исказана воља целокупног нашег народа, свих грађана, показати дефинитивно НАТО, нашим западним непријатељима, Американцима, Енглезима, Французима и Немцима да Савезну Републику Југославију не могу да разбију. Да не могу да униште заједничку државу Србије и Црне Горе, да ће наша заједничка држава бити Пијемонт новог окупљања свих српских земаља.

Новинар: Како коментаришете почетак исплате старе девизне штедње?

Др Шешељ: По нашим информацијама ова превремена исплата старе девизне штедње у односу на закон, никако не може бити у принципу превремена јер она одавно касни, годинама касни, целу деценију касни. Ово што су

банке омогућиле и пре 1. јула да се исплате одређени износи у динарима показало се као добро, показало се да је много грађана заинтересовано да месец дана раније подигне по 150 марака, у динарима, како им је то за ову годину савезни закон гарантовао.

Што се тиче Владе Републике Србије, убеђени смо да ће она у најскорије време изаћи са законским пројектом који ће омогућити и откуп пословног простора за стару девизну штедњу, а тек тада ће, у правом смислу речи, бити убрзана исплата старе девизне штедње, јер ће многи грађани бити заинтересовани да од старе девизне штедње купе пословни простор по повољним ценама. Овај износ који се сада исплаћује је сувише мали да би наш главни проблем решио, јер 150 марака, у принципу, не значи ништа у односу на укупну суму коју држава дугује, а држава ту суму мора кад-тад вратити. Ми ћемо учинити све да се та исплата убрза, а, наравно, морамо водити рачуна да исплата старе девизне штедње буде увек из реалних извора и да не доведе до нове дестабилизације курса динара. Било би идеално да до краја ове године остане курс какв је сада. Ту нема никаквих промена.

Новинар: Московски дневник Комерсант пише да је у припреми нови устав Савезне Републике Југославије и пре-

ма том уставу она би била подељена на 8 кантона и то на: Војводину, Београд, Црну Гору, Косово Источну Србију, Јужну Србију, Западну Србију, Шумадију, а председник Савезне Републике Југославије бирао би се на општим изборима и то на петогодишњи мандат, предвиђено је, такође, да једна особа може бити на функцији четири пута узастопно. Да ли то нешто значи.....

Др Шешељ: Замислите руске новине које се зову Комерсант Дејли? То је руска пета колона. То су руски издајници. Издајници Русије и руског народа. То су страни плаћеници у Русији, Комерсант Дејли, Известија Новаја, НТВ и тако даље. Они пишу истинито као код нас што истинито пишу Глас јавности, Блиц, Данас и слична жута штампа. То су лажи и измишљотине. Никома ко нешто значи у српском политичком животу не пада ни на крај памети да дели Србију и да делове Србије претвара у нове федералне јединице и никома ко нешто озбиљно значи у српском политичком животу не пада на памет да отвара уставну могућност да се председник републике бира четири пута узастопно. То је заиста смешно. У цивилизованом свету постоји ограничење да се иста личност може два пута узастопно изабрати за председника републике. Ограничења постоје и код нас. Новина-

Ћорав посао Мила Ђукановића:
Црногорце нико не може да усмери против Србијанаца

ри Комерсант Дејлија, очигледно, измишљају. Није им први пут.

Оно што је нама интересантно то је када издајничка гласила у Србији желе да нашој јавности презентују глас јавног мњења Русије, да слажу, заправо, нашу јавност, онда кажу руске новине пишу. Ко пише? Комерсант Дејли. Чуј руске новине Комерсант Дејли. Случајно излазе у Москви, али плаћају их Американци и друге западне силе и СРОШ и остали.

Новинар: У понедељак је седница Савета безбедности и разматра се годину дана од боравка мировне мисије на Косову и Метохији. Интересује ме ваш коментар и да ли планирате да ће бити настављена мисија?

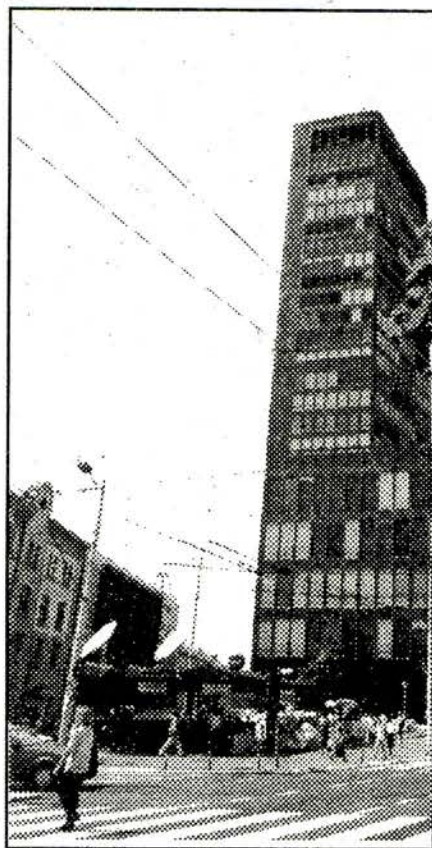
Др Шешељ: Савезна влада је донела одлуку да се захтева од Савета безбедности Уједињених нација да се обустави мисија на Косову и Метохији и да се обустави окупација и да се повуку трупе НАТО-а. Е сад, какву ће одлуку донети Савет безбедности видећемо у понедељак. Морам искрено да вам кажем да у погледу садашњег става Савета безбедности нисмо велики оптимисти. Али, ако се одлука о повлачењу страних трупа не донесе ове године, мораће следеће, или неке од наредних година. У сваком случају, трупе НАТО-а не могу вечито остати на српској територији.

Новинар: За неколико дана навршава се годину дана од престанка НАТО агресије, па ме интересује ваш коментар.

Др Шешељ: Агресија НАТО-а није престала. Она је само променила форму. Престало је бомбардовање из ваздуха, престало је испаливање ракета и бацање бомби на нашу земљу, али нас бомбардују разним средствима психолошког рата, терористичким акцијама, разним облицима субверзивне делатности. Дакле, очигледно је да се агресија наставља.

Новинар: На митингу коалиције Југославија у Херцег Новом полиција је забранила, по наређењу актуелног режима, да грађани који су долазили на митинг развију југословенске заставе и заставе својих партија. Могли су да их развију тек на централном тргу где се митинг одржавао. Како то коментаришете? Да ли мислите да могу да уроде плодом покушаји актуелног режима да купе гласове бирача. Цена је кренула од 50 марака, па се креће чак и до 500 марака. Да ли могу да добију изборе помоћу албанских гласова, дајући им држављанства.

Др Шешељ: Први пут чујем да је било забрана да се развију заставе страначке, југословенске и српске. Што се тиче Српске радикалне странке, наше заставе се свуда вијоре где су српски радикали. Таквих, конкретно, проблема нисмо имали иако је било другачијих - полицијских провокација, заустављања наших министара, задржавања од по неколико часова, вербалних претњи, псовки, увена. Дакле, избори се одржавају у крајње непријатној атмосфери коју потенцира понашање режима Мила Ђука-

Студио Б: после смене Којадиновића утврђен мањак од 18 милиона динара

новића који је очигледно преплашен. Не могу да вам коментаришем нешто што је таква појединост, о којој ви говорите, а о којој нисам информисан.

Што се тиче поткупљивања, не може се велики број људи поткупити. Не може већина популације да буде састављена од проданих душа. Има увек појединача који су поткупљивани, има их у Србији, има их у Црној Гори. Нама је важно да такви појединци никада не могу да представљају већину. Оно што је најважније, наша коалиција је успела да елиминира скоро 10 000 измишљених имена са бирачког списка у Подгорици. Замислите, у Подгорици која има 100 000 становника убачено је 10 000 измишљених имена на бирачки списак. Успешно смо доказали да ти људи, једноставно, не постоје. Ђукановићев режим се и раније служио методама фалсификовања заснованим на издавању дуплих личних карата и на организовању истих људи да гласају на више бирачких места. Надам се да ће овога пута контрола бити много боља него прошли пут.

Новинар: У понедељак је најављен састанак опозиције, али овога пута без Српског покрета обнове. Да ли имате коментар?

Др Шешељ: Не бавимо се тако интензивно праћењем рада опозиционих политичких странка прозападног карактера. Они, очигледно, тону све више у живо блато сопствене издаје и нема од њих ништа на следећим изборима. На изборима, у септембру или октобру месецу, права изборна битка ће се водити

између Српске радикалне странке, с једне стране, и социјалиста и Јула, са друге стране, то је све очигледније. Гласати за ове проамеричке странке значиће просто бацање гласачког листића на изборима. Онај ко буде хтео да гласа за проамеричке странке, значи, унапред ће свој глас жртвовати за нешто што нема никакву шансу да победи.

Новинар: Како коментаришете да је господин Вук Драшковић напустио то друштво, после силне буке?

Др Шешељ: Не мислите да је он то стварно напустио или да је свестан да је напустио. Он је сад напустио, сутра ће се опет прикључити и тако даље. Драшковић је за нас идеална појава у политичком животу. Док је он на политичкој сцени Србије проамеричка опозиција апсолутно никаквих шанси нема. Зато ми и навијам за Драшковића. Он толико испамећује своје коалиционе партнере да они, једноставно, не знају шта их је снашло. У чуду се нађу. Ко год је са њим сарађивао, кајао се. Ми смо имали једну малу, кртку епизоду али смо се на време освестили и схватили да нема ништа од тога. То је било још 1990. године. После нека сарадња у парламенту је била могућа, али врло ограниченог карактера, ништа више. Ови други, који су интензивније са њим сарађивали, косе су своје, после, чупали кад су видели ко је и какав Драшковић. Ту је реч и о демократама и о Савезу за промене, свим његовим партнерима из коалиције Заједно, са социјалистима и ЈУЛ-ом, са којима је био у коалицији у Савезној влади. Нико од њих нема ниједну лепу реч да вам каже о Драшковићу. Драшковић је највећи проблем своје партије. Али ми се не мешамо у њихове унутрашње проблеме, нека они то сами решавају.

Новинар: Да ли Влада размишља о увођењу привремених мера и у Београдском водоводу и још неким комуналним предузећима у Београду, ради нормалног живота?

Др Шешељ: Нама није циљ да у што више јавних предузећа уводимо принудну управу. Ми то просто морамо да урадимо тамо где дође до тешког поремећаја у раду и обављању основне делатности јавног предузећа, као што је било у Градском саобраћајном предузећу. Ми унапред критикујемо стање у градском водоводу да не би морало да дође до увођења принудне управе. И наша јавна критика је, изгледа, натерала челнике Београда и Српског покрета обнове да одустану од неке јешће кадревске смеће и од неких потеза који су, очигледно, били смишљени да се у току летњих месеци изазове жеђ у Београду. Када је напољу температура 35 или 40 степени, несташица воде не значи само жеђ већ и потенцијалну смрт. Ми сада оштро критикујемо стање у градском водоводу да би натерали градску власт да интервенише и да то стање поправи. Није проблем само у градском водоводу, него и у Паркинг сервису и у Дирекцији за градско и грађевинско земљиште, и у градској чистоћи.

Наше мере у Градском саобраћајном предузећу су се показале и те како оправдане и градско саобраћајно предузеће солидно функционише и сваки дан све боље функционише. Влада Србије неће жалити средстава и напора, средстава су ограничена, али ће бити концентрисана у оно што је најнеопходније. У Градском саобраћајном предузећу сада откривамо разне провјере. 10 или 15 дана пред завођење принудне управе стигао је шлепер алиасера у Градско саобраћајно предузеће. А годишње пет или шест алиасера се укупно троши. Градско саобраћајно предузеће, под командом Српског покрета обнове, уопште није набављало резервне делове од произвођача, него преко посредника да би цена била много већа. У Студију Б већ је утврђен мањак од неких 18 милиона динара, како сам данас сазнао, 18 милиона динара. Е због, тих 18 милиона динара мањка неко мора да иде у затвор. Ко је најодговорнији? Којадиновић, је ли тако? И ту не сме бити милости.

Новинар: Интересује ме ваш коментар на најновије изјаве председника Путина у вези са нашом земљом и друго, какав је став ваше странке поводом иницијативе СПС-а и ЈУЛ-а да се председнику Милошевићу додели орден народног хероја?

Др Шешел: Ми сматрамо да је све очигледније да се политика новог руског председника Владимира Владимировића Путина полудара са интересима Русије и руског народа. Ми са задовољством то пратимо, ми смо радосни због тога, а свака изразито руска патриотска политика не може да занемари Балкан и онај ко је искрени руски патриота тај мора бити искрени пријатељ српског народа. Убеђени смо да ће то бити добра основа даљег јачања наших међусобних веза и да ће Савезна Република Југославија што пре постати пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије. Сећате се, још крајем 1998. године, Српска радикална странка је јавно кренула са том иницијативом. У почетку су нас исмејавали прозападни медији и натовске дипломате, међутим, после су се најезили од страха када су схватили да је то веома озбиљна иницијатива и да има снажно упориште у српском народу.

Што се тиче иницијативе неких политичких партија да се председнику Савезне Републике Југославије, Слободану Милошевићу, додели орден народног хероја, морам признати да ми не разумемо ту иницијативу. По закону о одликовањима који је усвојила Савезна скупштина, негде крајем 1990. године, председник Савезне Републике Југославије искључиво додељује одликовања Савезне Републике Југославије. Њему, по природи председничке части, чим је изабран и чим положи заклетву припада највише одликовање. То је орден Савезне Републике Југославије. А орден народног хероја је негде трећи по рангу, колико ја знам. Значи, он већ има одликовање, доживотно има оно није ограничено на рок трајања функције, он већ има одликовање које је много значајније од одликовања народног хероја.

Наравно, немамо ништа против иницијативе, можда је то облик и политичке борбе и пропаганде и тако даље, а нисмо чули да неко планира да изађе са иницијативом да се мења закон. Без промене закона та иницијатива не би могла да се реализује. Постоје државе у свету где је председник републике аутоматски носилац свих одликовања које та држава додељује. Има и таквих држава, али у нашем закону није такво решење.

Новинар: По свему судећи ви ћете самостално изаћи на изборе, јер нисте помињали никакву коалицију, а рекли сте да ће се главна борба на изборима водити између левичарских снага и ваше партије.

Др Шешел: Ми вам непрекидно говоримо на свим конференцијама за штампу да начелно нисмо ни присталице никаквих предизборних коалиција. Ово што смо урадили у Црној Гори је један изузетак који је неким објективним околностима готово био изнуђен. То је било најрационалније решење у овим околностима, али у принципу смо да сва-

За партије владајуће коалиције, Вук је идеална појава у политичком животу

ка странка самостално излази на изборе, па ако ниједна не може да формира владу после избора онда да се праве међустраничке коалиције програмског карактера. То је наш став од почетка, од када смо формирали Српску радикалну странку. Увек смо избегавали предизборне коалиције.

Новинар: С обзиром да изборни закон више стимулише оне који се удружују у предизборне коалиције ...

Др Шешел: Садашњи изборни закон на локалном нивоу стимулише највише оне који имају добре кандидате. Може 20 разних партија да се удружи и да истакну идиота као кандидата, не могу да освоје довољно гласова. Ми рачунамо да су наши кандидати довољно афирмисани на српској политичкој сцени, у општинама где ће бити кандидовани, а са друге стране пример успешне ра-

дикалске власти у Земуну заразно делује по целој Србији и због тога смо оптимисти пред локалне изборе. Ви сте сами имали прилике да се упознате и уверите колико је радикалска власт успешна у земунској општини. Много успешнија од претходне власти, а да не говорим када се пореди са влашћу коалиције Заједно, Српског покрета обнове и Демократске странке, које су огрезале у криминалу, колико су радикали оправдали поверење указано у земунској општини 1996. године.

Новинар: Какав је ваш став ако буде СПО бојкотовао изборе и ако буде садашња црногорска власт бојкотовала савезне изборе?

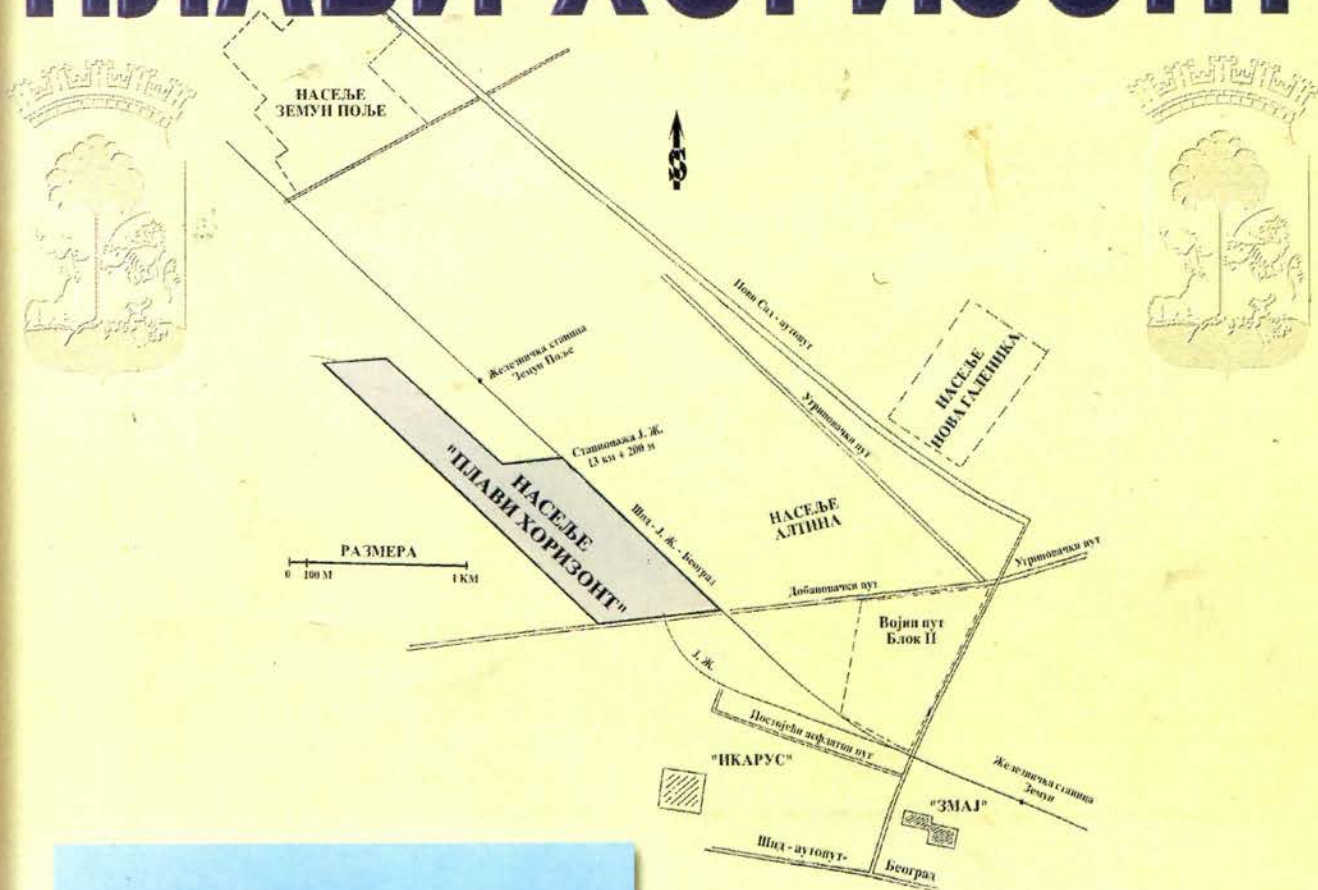
Др Шешел: Ко год бојкотује изборе унапред му хвала. Ми једва чекамо да што више странка бојкотује изборе. Ми бисмо највише волели да све странке бојкотују изборе, да ми сами изађемо и да све мандате освојимо. Не мислите, ваљда, да ћемо ми некога молити или силом терати да иде на изборе. Не. Што мање противкандидата то боље.

Новинар: Да ли се могу очекивати неке нове мере у сузбијању сиве економије и буљвих пијаца које се јављају као коров после кише и како може национална економија да оживи, ако буја сива, како може да опстане, рецимо, један наш произвођач кошуље која коштас нас кошта 300 динара, када се кинеске кошуље продају по 100 динара. Значи, може купач за једну нашу да купи три кинеске истог квалитета. Да ли се на том плану нешто ради.

Др Шешел: Држава покушава да ограничи домете сиве економије. А сива економија се не може потпуно уништити све док је држава у економској кризи. И док је висока стопа незапослености. Сива економија се може сузбити само тамо где постоји пуна запосленост. То су искуства свих других цивилизованих земаља. Зато овде морамо бити реални. Не можемо уништити сиву економију ако постоји оволика незапосленост. Сива економија је, заправо, један облик решавања проблема неефикасан, на дугу стазу штетан, у једном тренутку незаменљив. Управо због те сиве економије ниједан статистички показатељ не одговара правом стању у нашој земљи, ни у погледу висине плата, ни у погледу броја људи који заиста раде и који су запослени. Статистика бележи само оно што је званично. Оно што је незванично измиче свакој статистици, али утиче на животни стандард. Свако онај ко тргује на улици девизама и ко продаје шверцовану робу, ипак неки приход оствари и од њега храни своју породицу. У борби против сиве економије врло мало резултата пружа борба на улицама. Врло мале резултате даје прогон оних који непосредно нечим тргују и продају. У сивој економији треба се прво обрачунати са мафијом, са главним организаторима, са главним шверцерима, онима који отварају шверцерске канале. Морам признати да на том плану нисмо били нарочито успешни. Надам се да ће бити боље убудуће.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља Алтина, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун Поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 300 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске новине".
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

**У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ**

НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПЛАЦЕВА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ

ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА

ИНФРАСТРУКТУРА ВЕћ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ДО САДА ЈЕ ПРОДАТО
452 ПЛАЦА

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
300 ДИН/М²

ЦЕНА ВАЖИ ДО
31. ЈУЛА 2000. ГОДИНЕ

